

Bratska sloga

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **1899**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:270:217264>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-19**

Repository / Repozitorij:

[Croatian Emigrant Press - Repository](#)

Bratska Sloga.

God. I.

AUCKLAND, N.Z., SVIBNJA 15, 1899.

BROJ 1.

Nasoj Braci u Novoj Zelandiji i Svima Hrvatima na Sve Strane Svjeta.

Svako hrvatsko srce kad bude primio i citao ovaj prvi broj "Bratska Sloga" hoće se radovati gosp. Uredniku Antunu Bulatu koji se pobrinuo da utemelji prvu Hrvatsku novinu u New Zealand na slavu i čast svega naseg naroda u ovoj zemlji. On pozivlje svu njegovu bracu u Novoj Zelandiji da mu sada pris koće u pomoć kao jedini podhvat za njihove buduće koristi. Mi se nadamo da nasi rodoljubi hoće se odazvati nasem pozivu, i svi ukupno kazati da je ovo najzgodnije vrijeme da se odapremo nasom pravicom. Skrajnaje sada potreba nemojte otežati nego se probudite iz dubokog sna, da jednom pokazemo celom izobrazenom svijetu sto jesu, i sto hoće biti Dalmatinski Hrvati u Novoj Zelandiji.

Najviše priporucujemo nasim braci, i prijateljim stanujuci u gradu Aucklandu da oni prvi upre, i otvore pute ostalim koji se nalaze vanka gradu jer sveta i podpuna dužnost jest svakog onog da podupre prvu Hrvatsku novinu u Navoj Zelandiji. Nase okolnosti jesu vrlo dobro poznate, dakle ako sada Vi nepomognete nemoremo otici naprid sa nasim radom. Izkazite iskrenu Vasu ljubav za slobodu naseg naroda da više jednom prestane sve ono nagovaranje koje do sada jest sledilo.

Bio bi vrlo težki udarac da prva novina propadne, ne samo težki udarac, dali velika propast svega naseg naroda u ovoj zemlji.

Stanovito se nadamo da svi oni koji ze sebi dobra, napredak, i poboljšanje naseg naroda hoće braniti "Bratska Sloga" do zadnje kapi krvi sa macem u ruci.

"Bratska Sloga" hoće biti vazda puna svokih novina va sviju strana svijeta, ne samo novina, dali sve ono sto bude va potrebe i koristi svomu narodu, te na svako pitanje nasa vrata hoće biti svakomu otvorena.

Ucvrstite list "Bratska Sloga" u cvrstiti ce te sami sebe.

Ovo pisanje i pozivanje na pripamoc za ucvrscenje lista "Bratska Sloga" ne tice se onih, koji za to ne imaju nikakve volje, ne, niti netice se onih koji nisu dobri rodoljubi i koji nemisle na nas Dalmatinski napredak u ovoj zemlji. List "Bratska Sloga" kao pocetak hoće točno izlaziti u ovoj strani velikog oceana kao jedina zasluga za sve Hrvate u novom svijetu sa svrhom da budu imati ploda bilo na narodnom ili politickom prolju. Uz velike zrtve novcane i tielesne u borbi za ovoj obstanak probuditi hoće ovaj list nas hrvatski narod iz mrtvila u kojem se je do sada nalazio.

U nikakvoj izobrazenoj strani svijeta nije bilo tako od potrebe da novina izadje za korist i proboljs anje naseg Dalmatinskog—Hrvatskog narada kao u New Zealand. Naci ce se mozda koji nadziro doljub, pak ce to zaniekati, nu više smo nego sigurni, da ce to priznati svako hrvatsko is Kreno srce, da novima u Novoj Zelandiji jest od potrebe kao svakdasnji kruh; jer nauk jest u istinu stad ko pice.

Zar nebi dakle bila smrtna grihota i vjecna sramota po hrvatski narod, da se oglusi i ne dodje u pomoć za ucvrscenje onog lista koji ce stajati na braniku hrvatskog radnika, i koji hoće neumorno raditi na njegovu korist i bolju buducnost u ovoj zemlji?

Rodoljubi odgovorite i riecju i cinom. Kako rekospo mi ne upravljamo nas poziv na izrode i izjelice hrvatskog naroda koji bi se moz da i veselili da ova tako mnogopotrebnna novine bude propasti, ne, mi pozivamo Hrvatske rodoljube kojima u istinu lezi na srcu nas sveukupan napredak u novoj nam postojbini. Koje dakle zeli izkazati, da je rodoljub ne samo riecju nego i cinom neka nam priskoci svaki ono sto moze, da cim prije uzmognemo prosiriti nasu novinu, i tako se uvijek ucvrstiti ovo narodno poduzeće, koje jest, i biti ce ne samo za cast, vec i za veliku korist hrvatskog naroda u Novoj Zealandiji.

"Bratska Sloga" za sada hoće izlaziti dva puta na mesec, ali netom uvidimo do ovoj list bude obljudjen od nasih dobrih domorodaco tada hoće izlaziti svake sedmice. Pitamo oprosteno ako ovaj prvi broj nije u potpunom rodu, ali u buduće hoćemo ugoditi svakomu ono sto bude pravo i posteno. Dakle narode podupirate onog, koji hoće podupirati vas.

Govjest pako Nove Zelandiji—Hrvata biljeziti ce sjajnim pismenima, imena onih koji su pomogli ucvrstiti ovo narodno poduzeće.

Napried dakle Hrvati pokazite se da ste ljudi, izadjite na videlo bez straha, pak onda hocete uciniti svoju dužnost sto Bogu i svijetu hoće biti milo.

U svrhu sada priporucujemo da svaki domorodac mora da poznade da sa samim narucbama bez priposljanja predplatah list izdavati nemožno. Molimo dakle da se ovo uvazi.

UREDNICTVO "BRATSKA SLOGA,"

30, Coombes' Arcade,

QUEEN STREET, AUCKLAND,
NEW ZEALAND.

Citajte pak Sudite.

Ovako Chicago Sloboda
svima nami javlja.

HRVATI U TUDJINI.

Nasi jadi i nevolje, koje nas
biju u dalekom svijetu.

Sve to više rastuci broj iz daleke domovine u tudjinu seleceg se naroda daje nam povoda, da iznesemo pred javnost njekoje misli, koje nas tim malo utjesnim pojavom napunjuju.

Nesretni nasi zemljaci dan za danom bjeze sirom svijeta u nepoznate krajeve, medju tudje ljude, da si prirade svakdanji kruh, jer na rodjenoj grudi ne samo da im se istoga nepriustuju, nego ako ga i imadu otimlje im ga tudjica, otimlje im ga se od vlastitih izrodjenih sinova nesretne nase domovine, kojima je sebičnost ugusila u srcima svako rodoljubivo i covjekoljubivo custvo.—Ovome zlu donekle su krivi i vodje i prvaci tog izmucenog naroda, jer oni nebi smjeli samo u novinskim clancima i u saborskim govorima isticati svoje rodoljublje, svoju veliku ljubav naprama domu i rodu, nego njihova bi dužnost morala biti izim pera i riecji, daljubav svoju izkazu i zgodnim cinom, koji bi kadar bio spasiti biedan narod od prietece sjegurne propasti. Ove nase navode ne treba krivo shvacati, te tumaciti ih moguce na takov nacin, kao da mi time hoćemo poricati rodoljubivost i poztvovnost nasih prvaka i vodja u domovini. Ne, toga mi ne kanimo reci i daleko od svakoga Hrvata takova pomisao, nu svaki uvidjavni covjek priznati ce, da u njihovom radu nema ni zere praktienosti, da njihov rad za koliko plemeniti i poztvovovan, ipak narodu malo ili bolje rekuc nista koristi. Ujedinjenje, samostalnost i sloboda je vruca zelja svakoga pravoga Hrvata, za to su se i nasi praotci necuvenom hrabrosu borili i svoju krvcu na potoke ljevali, ali dok se to izvostji i onaj sretan dan svane, kad cemo viditi nasu raztrganu domovinu ujednjenu, samostalnu i slobodnu proci ce jos koja godinica, a medjutim narod dan za danom materijalno propadajuci doci ce do svoje posvemasnje propasti, te opet nesretan biti i u toj buducnoj "velikoj i slobodnoj" svojoj domovini. Stoga opravdano je ako velimo, da nevolji nasega naroda donekle su krivi nasi prvaci i vodje u domovini, jer rad njihov ako i prozet rodoljubljem, ipak kod sada obstojećih prilika nedonasa narodu koristi, jer nije praktican, jer nema u sebi onog duha poduzetnosti, kojega osobito americki Hrvati imadu zgodu opazavati kod svojih ovdjesnjih sugradjana. Nama se pricinja kao da vec sada upravo radi tog uvijek vecceg materijalnog propadanja poceo je medju hrvatskim narodom malo po malo izezavati

onaj nekadanji zarki osjecaj rodoljubivosti, da nema više onog ponosa, kojega je taj narod imao u vremena naseg boravka na nezaboravnoj grudi rodnoga nam zavicaja. Materijalno propadanje hrvatskoga naroda uciniło je iz tih njekad odlacnih i ponositih ljudih nehajnike, koji se malo ili nimalo ne baziru na politicke odnosaje u svojem domu, a jos manje na pojedine stranke. Politika je gospodski posao—obicno se sada cuje od tog naroda, koji vidi, da mu uza sve politiziran e gospode nema obstanka u rodnom zavicaju, vec da mu se valja prije ili kasnije seliti u tudjinu. A ipak toga nehajstva jedanputa nije bilo opaziti u nasoj domovini.

Moguce, da po obicaju hrvatsko me, danas ce vec biti najvećim die lom za boravljene silne one i upravo nadnaravne borbe, sto ih je za doba najgorih i najpogubnijih progona podnasao osobito nas posteni i plemeniti puk u krsnom Primorju. Mi sami sjecamo se jos iz djetinje dobe nase, kada se je po Primorju lovilo i zatvaralo najpostenije ljude, te i danas joste jasan nam je osjecaj straha, sto nas je podilazio, kada se je mile nam nase bliznje kano toboznje zlocince vuklo pred sud.

Da—mnogo toga dolazi nam na um, pred nasim ocima redaju se jedna za drugom slike, koje nam jasno predocuju dugotrajnu i odlucnu borbu, sto su ju stariji nasi u Primorju vodili. I danas joste pred ocima imamo onaj od Grobnika do Vinodola sakupijeni narod, vidimo, gdje sada u tudjini nalazeci se starina *Niko Polic*—tada mlad—poput neustrasiva lava stoji pred zaudarima, koji mu buharom priete, a i gledamo dnhom, kako taj miljenik primorskoga naroda bez ikakve bojazni, rukom vije ponosnu hrvatsku trobojnicu, kripec svojom neslomivom odvaznosti teško kusanu i mucenu dusu hrvatskoga Primorca.

Da—sve to i mnogo tomu slicna gledamo mi i sa zgrazanjem pomi sljamo, da tom plemenitom narodu danas prieti pogibelj, koja ako se za dobe neukloni, ta da i propast mu je neizbjeziva. U domovini ide mu zlo i naopako, a ni u tudjini neidemu bolje. Prvaci u domovini neznadu tom narodu pruzi ti pomoci, nesretna vlada nece, a medjutim sirom ciele zemlje, jedni gladni kruha sele se u daleku tudjinu, docim drugi bledi dano sjene sgrurili se pod svoju strehu i suznimi ocni gledaju u široki svijet, pak uzdisu: "zasto smo stvoreni, kad neimamo ni kruha?"

Kod takvih zalostnih odnosaja riecni ne valjaju, vec treba djela, treba tom kukavom narodu pruziti prilike, da si u vlastitom domu privredi kruha i da mu ne treba seliti se u tudjinu i potucati se od nemila do nedraga.

Po nasem mnienju u dalekom nasem domu ima dovoljan broj rodoljubivih imucenika, koji bi imali pruziti sredstva, da se pokupuju zemljista, koja bi se mogla naseliti sa onim bezkucnicima, koji bjeze u daleki svijet ili sa onima, koji neimadu dosta tla, da si prirade potrebiti kruh. To

i nista više bila bi dužnost nasih imucenijih rodoljuba, ako u istinu ze se spasiti—"Hrvatsku za Hrvate."

* * *

Mnogome, koji citao bude ove nase redke, a ne zna sto nas je ponukalo na pisanje istih, pricinjati ce ze cudno, da smo proti seobi nasega naroda iz domovine u nepoznate i tudje krajeve sirokog svijeta. Nu na ove i ovima slicnima primjetbama, mi mozemo sa nepobitnimi dokazi svakoga uvjeriti, da spas nasega naroda ne stoji u neprestanoj seobi, da on nece naci sreće u tudjini, vec vecega zla i biede, nego i u istoj domovini. Nas je narod od naravi bezazlen i povjerljiv osobito u onoga, koji ni po jeziku ni po krvi nije njemu srodan, pa stoga u tudjem svijetu nasega Hrvata od kojekakvih svabskih i zidovskih varalica ocekuju gorka izkustva. Primjerom nam za to sluziti mogu hrvatski izseljenici u Brazil, kojih je na stotine vec poginulo pod ondjesnjim nezdravim podnebljem i napornim radom, kojeg obavljaju poput robova za samu hranu. Drugim nam primjerom sluziti mogu i oni biednici u Honolulu, koji sada came u ondjesnjim tamnicam ili ako se tog tamnovanja ze le riesiti, moraju vec po prije utanacenom ugovoru za tri godine obavljati rad, koji je i "robskim radom" odvise blago nazvat. Takovih primjera navesti bi mogli na stotine, ali za danas navesti cemo samo jos jedan primjer, kojim cemo ne samo dokazati, da ta seoba nasega naroda za većinu nije od koristi, nego zaliboze, da si time upravo nase narodno ime stice u tudjini i mrznje i prezira.

Tako prijatelj g. M. A. Ferri dojavio nam je ovih dana iz Nove Zelandije, da ondjesnji nas narod uz svu svoju prirodjenu neumornu mar lživost, i trieznost, imiroljubivost, ipak je mrzen i preziran od tamosnjih urodjenika. Ta mrznja i taj prezir vec tako daleko dopriese, da se nasemu covjeku više neda ne samo prigode, da stogod zasluži, nego mu pri dolazku nedezvoljavaju ni, da se izkreca i vracaju ga odkud je i dosao. Uzrok pako tome je ono po nami toliko puta napomenuto: **vjecito selenje.**

Kao ovdje u Americi, tako i u Novoj Zelandiji, a i po svim ostalim krajevima sirokog svijeta nasi Hrvati, ako imadu sreće naci zaradnje, s mo casovito proborave t. j. zadržavaju se toliko vremena, dok si zasluže koliko im dostaje za naplatiti u domovini dugujuću "stibru," dok si stecu toliko novca koliko im dostaje za prevoznu putnu kartu, pa tada hrle u rodni zavicaj. Mi ovu odanost i privrzenost rodjenoj svojoj grudi ne osudjujemo i ne smijemo osuditi, ali upravo na taj nacin svaki misaoni covjek priznati mora, da se domovini ne pomaze bas nista, a siromasan narod, da si odmaze samome sebi.

Domovini ne pomazu, jer ti nasi vjecito putujuci zemljaci i onako sav krvavo steceni novac potrose u putne troskove, ili im ga izjede stibra, pa oni ostaju bogci i dok tjelesne sile dozvoljavaju—seliti se moraju neprestano iz domovine u tudjinu i obratno. Cieli dakle zivot napinju se, stradaju i mucu, pa na posljedku su siromosi kao i prije, a a od siromaka slabe koristi otacini nasoj. Osim toga i samim urodjenicima u onim krajevima, gdje nasi zemljaci dolaze za dobitkom i zaradnjom, ne svidla se niti najmanje to njihovo vjecito putovanje, jer noseć zasluženi novac iz njihovog zavicaja u svoj rodni zavicaj, osiromasuju zemlju i time joj nanasaju stete.

Pojmljiva je stoga ta mrznja i taj prezir, kojega si Hrvati u inozemstvu sticu, a za pravoga rodoljuba na samu pomisao, da bi slavno hrvatsko ime mog o prezreno biti sirom svijeta, mora mu srce uzplamiti, mozag uzavrieti, te da se to ne sluci dužnost je njegova, da sta takova na

svaki nacin predusretne. Iz Nove Zelandije ta neugodna viest o zloj sudbini nasih hrvatskih zemljaka nemilo je kosnula nasa srca tim vise, sto se bojimo, da se to nebi isto pripetilo i Hrvatima naseljenim u ovoj zemlji. Naime i predobro nam je poznata ona nesretna navika nasih americkih Hrvata, koji proboravaju dvie, tri ili najdulje cetiri godine, pa po tom do pola punim tobolecem srebrnjaka bjeze u stari kraj, da ga ondje izprazne i onda se ponovno vracaju ovamo, da ga napune. Akoprem takve doseljenike Amerikanac mrkim okom gleda, ipak jos nije poduzelo se proti njima nikakvih strogih mjera, kako se je to u Novoj Zelandiji. Nu ako nije—moglo bi se. I u Novu Zelandiju dolazili su nasi zemljaci i imali prilicne zasluzbe, ali sada je tome konac ucinjjen. Narodu ondje rođenom dodijalo je vec, da ti tudjinci dolaze u njegov dom kao na odiracinu, te je to negodovanje ondjesnjeg naroda potaklo i iste drzavničke, da ozbiljno uzmu u pretres to pitanje nezeljkanosti doseljenika. Napokon je drzavljanom Nove Zelandije data zadovoljstina, jer je njihov sabor stvorio tako stroge zakone, da je sada ne samo onemogućen dolazak novim doseljenicima, nego i onim ondje nalazećim otescan je obstanak.

Kod razprave u ondjesnjem saboru svi su zastupnici bili jednoga mnijenja, da se tom neorestanom dolazku nezeljkanosti doseljenika može samo na taj nacin stati na put, ako se doticnicima neda u Novoj Zelandiji zaradnje, nego samo u onim slucaju, da uzivaju drzavljan ska prava i da imaju nakanu stalno se naseliti u tim krajevima. Nas narod prikazat je po pojedinim zastupnicima u vrlo s abom svjetlu, te jedan doslovce je izrekao u svom poduljem govoru slijedeci stavak :

“There is at present great danger of the gum being worked out by the Dalmatian, of whom there were some 3,000 on the fields, and they were coming at the rate of 50 per month. These men were not likely to prove permanent settlers, but were merely *birds of passage*.”

Jedan dakle nazvao je nase hrvatske zemljake “ptice selice,” a drugi opet jedan odobravajuc stvoreni zakon zakljucio je svoj govor s riecima

“I had much pleasure in supporting the Bill, as the land was being ruined by the Dalmatian.”

Prostor lista nam ne dozvoljava, da navedemo sve one stavke tih govora, koji se protezu na nase Hrvate, nalazece se u Novoj Zelandiji, ali mislimo da ce ova dva sama i ovaj u kratko nave leni dosta zaloi stan primjer dovoljan biti, da potakne na razmisljanje nase americke Hrvate. Naime nije izkljucena mogucnost da bi se i njima moglo to isto dogoditi u ovoj zemlji. Za osujetiti pako takvu neugodnost, a i sramotu, da nas moguće nazivlju “pticam selicam” i “unesreciteljima zemlje,” trebalo bi da nasi zemljaci dodju do uvidjavnosti i ni caska vise ne sumnjaju o tome, da im mi za njihovo dobro savjetujemo :

“neka se ugradjane i neka prestanu sa tim vjecitim putovanjem u domovinu”

Ili treba stalno ostati u rodnom zavicaju i ondjesnji rodoljubi pobrinuti se za bolji obstanak naroda ili pak treba naseliti se u tudjini i sviknuti se na tudje obicaje, postaviti tudje uredbe, a svojim se imenom dicit. Samo na takov nacin mozeemo se nadati boljoj buducnosti hrvatskoga naroda i ujedno nadu gojiti, da cemo nasoj djeci ostaviti neoskvrnjeno hrvatsko ime, koji u miloj si otacbeni, toli u tudjini.

“Bratska Sloga” jest puna sladkog pica, a jos vise hoće biti sladje ako ju budete pomagati.

Svaki onaj koji bude citro “Bratska Sloga” a ne bude pomagati nije dobar Hrvat.

Svaki onaj koji bude slusao a ne znao citati takodjer jest u duznosti da pomoze ono sto može bolje.

NOVE ZELANDIJE
HRVATA
LIST

“BRATSKA SLOGA”

Izlazi dva puta na mesec
ciena stoji.

Za New Zealand :

NA CIELU GODINU.....£1 0 0
NA POL GODINE.....0 10 0

Za ostale strane svijeta :

NA CIELU GODINU.....£1 2 6
NA POL GODINE.....0 12 6

Oglasi po pogodbi. Mali viestnik za jedan put 3 shillina.

Neplaceni listovi neprimaju se, a rukopisi se ne vraćaju. Dopisi i ini sastavci koji stignu bez podpisa ne tiskaju se. Uredništvo ne suglasi uvijek sa uvrštenim dopisima. Novci salju se u preporucenom listu.

“BRATSKA SLOGA,”

30, COOMBES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

“BRATSKA SLOGA,”

PUBLISHED FORTNIGHTLY.

It is the first Croatian Newspaper published in New Zealand, and it should be read by every Croatian in all parts of the world.

Advertising rates sent on application.

“BRATSKA SLOGA,”

30, COOMBES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

“Bratska Sloga,”

SVIBNJA 15, 1899.

Velika Mrznja.

U svakoj strani svijeta kod svake narodnosti i naroda, ima velike nenavidosti i mrznje jedno proti drugin; ali u istinu kao kod nase brace hrvata u Novoj Zelandiji nema para. Nije se pako toliko ni cuditi ako stogod mrznje imade kod drugog naroda, ali kod nase brace u Novoj Zelandiji ukupno svi od jednog stalisa i jednog jezika jest jedna velika svamota do ovakova mrznja ima kod nas.

“Bratska Sloga” hoće u buduce pokazati svakom nasem domorodnu—Hrvatu kako imama ljubiti jednog drugoga, tako da svi skupa u ovaj zemlji bude mo se sloziti — pomagati jedno drugoga — zivjeti u strahu Bozjemu; pak onda stanovito hocemo imati neumrlje slave i Bozjeg Blagoslova.

Vrieme nam nedopusta da sada u prvom broju budemo se baviti od velike mrznje koja stoji izmedju nase brace u Novoj Zelandiji, ali u buduce hocemo raztamaciti i predstaviti pred oci, nasa brace da jednom za vazda ova mrznja, prestane, budemo ljubiti jedno drugoga kako isti Bog nam zapovida—“Ljubite izskrnjega svoga kako sebe istoga.”

Nigda prija kao sada jest nastala tolika mrznja i nenavidost izmedju malo nesretinka da tako uniste ovaj plemeniti podhvati; ali se uhvamo da Svemognei Bog neće podnipošto dopustiti da ovo narodno poduzeće bude se unistiti.

Stavno se nadamo oli prija oli poslje svi oni nesretnici, i nasi neprijatelji hoće doći do osvjedocenja da ovo radimo sve za njihove buduce koristi. “Sve za vjeru i za domovinu.”

To our English Readers.

In starting the present journal, several considerations have influenced us in the action we have taken. There are a large number of so-called “Austrians” now in the Auckland Province — quite three thousand in number — and all are industrious workers, each producing something towards our total exports required for the payment of Government expenses and the interest upon our National Debt. Among all this large number of healthy working people there are very few who

can make themselves understood in English; and even the few who have some knowledge of that language can express themselves very indifferently in it, and have no means of knowing the current news of the day, or to become acquainted with the views and actions of our public men. It seemed to us necessary that some means should be provided to these people expressed in a language understood by them, especially when they are willing to support such a medium of conveying knowledge to them.

Then, again, the most of the “Austrians” now in this colony are likely to be with us permanently, for good or bad. The great majority of them are very unlikely ever to leave New Zealand, whatever may be said to the contrary. There are several substantial reasons which will have their influence in such a decision. Amongst others, it may be said there is a freedom in colonial life which is not experienced in countries in Europe, and those who are now here have not been slow to recognise the difference in social life which prevails here as compared with that which obtains in the land they have left, Dalmatia. Then there are also better prospects for the industrious workers than are possessed by a similar class of people in all parts of Europe. Considering then the number of Dalmatians who are now here in daily employment in this part of New Zealand, and to whom the English language is an unknown tongue, it is but right that steps should be taken to organise this large body of willing workers so that their labour may be turned to the best advantage to themselves and to the country in which they have cast their lot.

Among the Dalmatians there are various classes of workers. Some agricultural labourers, some general workers; some skilled in vine growing and general orchard work, while others are skilled tradesmen, though all at present are following a comparatively unskilled form of industry. To bring these disadvantageous circumstances into harmony and benefit to all, while a knowledge of the English language is being slowly acquired, we shall have to do many things which newspapers as a rule do not undertake. It will be our duty to try and make known to our British friends when a supply of labour of a particular class can be obtained amongst our countrymen, and it will also be our endeavour to get as many as possible located in several districts where successful settlements may be formed. The choice of districts or blocks of land where successful settlements may be formed, will require care, and we shall look for that kindly assistance from existing settlers as our countrymen will be prepared to extend in return in the years to come. The time will no doubt sooner or later arrive when the now foreign speaking element will become united as one people by the agency of our public school system and the mutual benefit each will be to the other.

Those who are engaged in business with, or who may desire to extend their business relationship to those now known as “Austrians,” will find our columns a suitable medium for reaching our countrymen on the gumfields, or in the settlements about being formed. Any business notice sent to us will be translated into the Slavonic language, which is the vernacular understood by all our countrymen now in New Zealand.

While trying to promote the prosperity of our countrymen settled, and forming settlements, in New Zealand, it will also always be our aim to promote harmony between the two races, and advocate those measures which are just and fair to both. In doing so will be a justification for the existence of the “BRATSKA SLOGA,” and from the above remarks it will be seen that a large sphere of useful work lies open before us.

“Bratska Sloga” kaa sada tako i vazda hoće biti vazda puna dobrog nauka.

Kratke Vjesti.

Bolnica od Aucklanda jest najvisa, i najprostoriya zgradja u Novoj Zelandiji.

Govori se da Austrija namjerava predstaviti nove-brze puske u njezinu vojisku koliko na moru toliko na kopnu.

Bilo je dokazano da Baronese Hirsch's bogastvo jest od £24,000,000; ali istina kaze da nema vise od preko £4,000,000.

Gospodin Marconi idje u Ameriku dojduec Listopada da predstavi njegov *brzjav bez zice*; kojeg on sam jest dao na vidjelo.

U koloniji od Nove Zelandije ima 157 odvjetnika.

Namjestnik od New Zealand nalazi se sada u gradu Aucklandu dje hoće ostati za nekoliko dana gledati sluzbene poslove.

Tri osobe jesu uhvacene koji su pronasli krive posebne banknote.

Proslog meseca Ozujka doslo je u ovu zemlju 1522 osoba, pet vise nego istog meseca prosle godine.

Rusko-Siberska zeljeznica jest dosla do Irkusk.

Kad se sabor sastane opet u Wellington dojduec meseca (Lipnja) obavljati hoće mnogo vaznih stvari na korist ove zemlje. U isto vrieme mozda da budu o nami govoriti.

Colonial Sugar Refining Co. kroz prosljih sest meseca preko 100,000 tonelata jesu dali vanka.

Jedna djevojka imenom Anastasia Butler jest uhvacena sto je ubila svoga oca na smrt u Melbourne.

Nazad malo dana mal da ne velika steta ne dogodi se kod Vladine tiskare u Wellington. Lopiza koja je bila puna katrama sa vatrom prevale se, ali na sreću mnogo radnika bijase blizu te na bozu ruku vatru utrnuše sa odvise malo stete.

Stose tice da zemlja u Novoj Zelandiji nije plodna, evo Vam jednog dokaza kako jedan poljodjelac (farmer) jest nasao na svojoj zemlji tikava od ro litara tezine.

General Booth od Salvation Army kad je putovao kroz Australiju kazao je, da kad je bio djecak od 15 godina jest bio na opakom putu, te jednom i u tamnicu metnut.

Weekly News od 5 Svibnja donasa dvije slike od nasih domorodaca na kopanju gume u Orewa i Wade. Nasi domorodeci jesu uzeli na pogodbu od jednog farmera zemlju na dopust kopanja gume za tri godine.

Gospodinu E. Bondu od kojeg (farmera) zemlju jesu uzeli na dopust kopanja gume nasi domorodeci platili su preko £1000. Na rodni imade 70 domorodaca, i kaze se da svaki dobiva od petnaest shilina do jedne Lire na dan. Isti farmer jest dao na pogodbu drugu stranu njegove zemlje Engsezkim podanicim za dvije godine za £250; te ovi na isti nacin dobiva ju do jedne Lire na dan.

Kako cujemo gosp. Petar Sulenta iz Drasnica Nakarskog-primorja napreduje vrlo dobro u svom obrtu (trgovini) skupa sa svojim bratom na kupovanju gume.

Kod “Bratska Sloga” osim privatnih filova od gume ima ostalih rabota za nase hrvate, dakle onem komu bude stogod od potrebe neka se obruti Uzedniku Lista.

Svaki Hrvat neka pise ono stoje pravedno, a “Bratska Sloga” hoće vrsiti svoju duznost.

Licnik Dr. Sharman kazu nasi domorodeci da je izliceio vise nego jednog od teske bolesti, dakle ostati ako bude do potrebe mogu se k' njemu obratiti.

Na 8 tek-ovi Hrvati jesu odputovali za staru domovinu Ivan Trunbich—Mato Matutinovich Yuraj Duzevich—E. Piskulich, i Ivan Vizelich. Neka svima bude sretan put!

Kako cujemo da tvornica gospodina Vlaha Zimica, i Franja Skapinica od cipala (mullet), pod imenom Zealandia Canning Co. napreduje vrlo dobro. Ovim nasim vriednim Hrvatima zelimo svaku sreću.

Prodaja od gume u Londonu jest povisila 5 shilina, nadamo se takodjer da kod markete od Aucklandu hoće ciena skociti.

H. M. Smeeton's Store.

UHVATILA VATRA.

U prosli Utorak 10 tek. m. vecerom na 9 sati jest uhvatila vatra gore dobro poznati store u Queen Street.

Bilo je doslo mnogo naroda gledati, a vatrogasci na brzu ruku utrnuše vatru Stete jest preko 3000 lira sterlina.

Nedjelne Novine.

IZLAZE u LONDONU.

Nadbiskupi, Biskupi, i ostala gospoda u Londonu hocu se sdruziti sa svrhom da ucine molbenicu na Britansku Vladu da novine koje sada izlazu “The London Daily Telegraph” i “Daily Mail” bude zabranjeno izlaziti u Nedjelju. Mislimo da njihov trud hoće biti uzaludan; jer od izobrazenosti imamo jos vise potrebe.

Molitva.

DA TURSKE NESTANE.

U Londonu kad je Rev. Joseph Parker pripovidaao u njegovoj crkvi jest kazao ako Njemacki car jest veliki prijatelj sa Sultanom, ipak da njegova molitva jest da neka Svemoguci Bog unisti Sultana i cijeli Turski zakon.

Mir Svega Svjeta.

Kad bude govor drzan u Hague za uciniti da bude “Mir Svega Svjeta” hoće biti u velikoj tajnosti, a trajati ce preko sest sedmica.

Ubojstvo.

Jedan mladi covik imenom Tudor jest bio uhvacen blizu Newcastle N.S.W. za ubojstvo svoga nezakonitog sina. Opet se kaze da je djete bilo otrovana od druge osobe.

Svuda Smo Isti.

LUTAMO KAO PO TMINI I BEZ P. RAVOG SMJERA.

Londonski “Times” najveća novina na svijetu donasa viest, da u Aucklandu u Australiji imao je austrijski konzul sastanak s ondjesi njim prvim ministrom Seddonom, i to glede stanja Austrijanaca, koji dodjose u Novu Zelandu, da ondje rade.

Tu u toj pokrajini imade ovaj cas cetiri stotine Austrijanaca u velikoj nevolji, jer radnje nikuda naci nemogu. Privi taj ministar odgo vorio je austrijskom konzulu, da on u obce pomoci ne može i da takovi izseljenici kakovi su ti Austrijanci malo su dobri i valjani za zemlju, jer oni da dodju samo, da novac ucine, pak opet natrag se povrate.

U to vrieme, sto je austrijski konzul posredovao kod prvog ministra dosla je jos od nekud stotina Austrijanaca, pa imade ih po tome ukupno sada pet stotina, i to bez novca i bez kruha i bez nade, da ce tko za njih skrbiti. Austrijski konzul imade malo volje, da im pomoze, a prvi ministar jos manje.

Tako je! Kakovi smo ovuda, takovi smo svuda. Lutamo po svijetu bez da nista stvaramo, a cini se. da nam je jedina slast “austrijanstvo” uzvisivati. Pravi smo svuda robovi i nista drugo.

Tako j!.....

Ovako kazu Amerikanske novine dakle braco neka nebudemo svuda isti. Ako hocete u New Zealand imate mnogo bolja sredstva nejo igdi u drugoj strani svijeta.

Zakon Kopanja Gume.

(EXTRACTS KAURI GUM INDUSTRY ACT.)

NEKA SE SVAKI HRVAT ZNADE VLADATI.

Po naredbi Austro-Ugarskog Konzula ovo tiskamo.

GLAVNE ODREDBE

zakona 5 Novembra 1898, koji vrijedi za Novu Zelandiju a kojim se uređuje industrija gume od drva kauri.

I. Zabranjeno je kopati gume od kauri i trgovati s njom, ako se ne ispune zakoni uvjeti.

1. Zabranjeno je kopati gume u nezapremljenim krunskim zemljama ili u području, za koje vrijedi zakon o sumama od god. 1885 ("New Zealand State Forests Act, 1885"), izvan kotara odregjenih za kopanje gume, nadalje u pridržanim zemljama (tako zvanim "reservatnim zemljama"), ako se nema osobitog ili opećeg dopuštenja, koje je izrijekom protegnuto na te zemlje; napokon zabranjeno je kopati gumu u kotarima odregjenim za kopanje gume, ako se nema osobitog ili opećeg dopuštenja.

2. Nije dopušteno baviti se neposredno ili posredno trgovinom gume u kotarima odregjenim za kopanje gume nego samo po odredbama ovoga zakona i na temelju dopuštenja za trgovanje s gumom.

Za gumu ne smije se placati u ducanima rakije.

II. Koji su kotari odregjeni za kopanje gume i kako se davaju dopuštenja za kopanje gume i za trgovanje s gumom.

1. Vladinom naredbom, koja ce se oglasiti kako treba, od vremena do vremena označice se u Sjevernom otoku ("North Island") kotari odregjeni za kopanje gume, te ce im se odrediti imena i granice, pri čemu ce se, dokle je moguće, držati granice upravnih kotara ("counties"). Može se takodje za neke dijele krunskih zemalja odrediti, da su kao "reservatne zemlje" pridržani za kopanje gume. Taki dijeli smiju tada biti zgodni samo za kopanje gume.

Dopuštenja davaju mjesne vlasti u kotarima odregjenim za kopanje gume, koje su za to osobito ovlastene i naznačene. Ako su ispunjeni dolje naznačeni uvjeti, ne može se zanijekati dopuštenje, osim ako se radi o inostrancu koji se je doselio, posto je stupio u zivot ovaj zakon, ili o takovoj osobi, kojoj je dopuštenje bilo pravomoćno oduzeto i koja zato za neko odregjeno vrijeme ne može više dobiti dopuštenje (v. dalje III).

2. Dopuštenja se dijele u tri vrste:

- (a) osobito dopuštenje za kopanje gume ("posebno dopuštenje"),
- (b) opće dopuštenje za kopanje gume ("opće dopuštenje"),
- (c) dopuštenje za trgovanje s gumom ("dopuštenje trgovanja").

Dopuštenja za "reservatne zemlje", blizu sela drugih naseljenih mjesta, naznačenih u naredbi, smiju se davati samo članovima odnosnoga naseljenoga mjesta ili urođenjicima maorskog plemena, koji stanuju blizu na seljenoga mjesta, pod pretpostavkom da su ispunjeni ostali opći uvjeti za davanje dopuštenja. U dopuštenju treba izrijekom spomenuti, da vrijedi za "reservatne zemlje."

3. Osobe, koje hoće da dobiju posebno dopuštenje, moraju dokazati jednu od ovih okolnosti:

- (a) da posjeduju nesto zemlje u naseobini, ili
- (b) da su zakupili kakvu krunsku zemlju ili drugi koji posjed u naseobini najmanje za tri godine, ili

- (c) da su urođenjici maorskog plemena, ili
- (d) da su zakonito bili najmljenji kao kopaci gume najmanje tri mjeseca prije nego je stupio u zivot ovaj zakon, ili
- (e) da su britanski podanici rođenjem ili naturalizacijom.

4. Osobe, koje hoće da dobiju opće dopuštenje, treba da dokazu, da su se nastanili u naseobini najmanje tri mjeseca prije nego li prikazu molbu, ili da su britanski podanici rođenjem ili naturalizacijom.

5. Dopuštenja se ne mogu prenositi na druge osobe i vrijede za jednu koledarsku godinu, ali se mogu svake godine produžiti. Za posebno dopuštenje ima se platiti taksa od 5 silinga, a za opće dopuštenje ili za dopuštenje trgovanja taksa od jedne engleske lire na godinu.

Ako se dopuštenje izgubi, ima se za duplikat platiti taksa od 1 silinga.

6. Ko ima posebno ili opće dopuštenje, ima pravo za vrijeme, dok to dopuštenje vrijedi, da kopa gumu u kotarima odregjenim za kopanje gume i da zapremi jedan dio zemlje u nezapremljenim krunskim zemljama u mjeri od najviše 2 engleska rala zemlje ("acres").

Dopuštenje trgovanja daje pravo da se trguje u kotarima odregjenim za kopanje gume. Ali onaj, sto ima takovo dopuštenje, smije kupovati gumu samo od gospodara zemlje ili od osoba, sto imaju dopuštenje za kopanje gume, te je duzan voditi osobitu knjigu, u koju ce tacno upisivati podatke o pojedinim kupovinama.

7. Mjesne vlasti imaju voditi registre, u koje ce se napose po vrstama svojim i s tekucim brojevima upisivati podijeljena dopuštenja i zabilježiti datum, potpuno ime zanimanje i prebivaliste osobe kojoj je dopuštenje dano.

8. Ko bude zatečen da bez dopuštenja — izuzevši slučaj da kopa gumu na svojoj vlastitoj zemlji — kopa ili trazi gumu ili da posjeduje gume, smatraće se, dok ne dokaze protivno, da je kriv.

III. Zemlje, na kojim se ne smije kopati guma.

Na dolje naznačenim zemljama ne smije se kopati guma:

1. Na takovim zemljama (koje spadaju među nezapremljene krunske zemlje ili k području, za koje vrijedi zakon o sumama od god. 1885), na kojim ima zivot ili izumrlag drveća kauri;

2. Na ostalim zemljama, koje spadaju k području zakona o sumama od god. 1885 i — od nezapremljenih krunskih zemalja — na onim zemljama, sto se za jednu milju nalaze oko toga područja, osim vremena od 1. maja do 1. septembra svake godine;

3. Na rezervatnim zemljama (v. gore II, 1), ako se dopuštenje ne proteže izrijekom i na njih;

4. Na zemljama sto posjeduju urođenjici, bez njihove privole;

5. Na zemljama sto je kogod stekao ili zapremio na temelju kakvog pravnog naslova, bez njegove privole.

IV. Kaznene odredbe.

Prekrasji ovoga zakona kaznice se globama od 1 do 5 engleskih lira. Kazni ce se svakomu zapisati u njegovo dopuštenje. Ali onomu, ko bude po treci put kaznjen, može se oduzeti dopuštenje; u tome slučaju on neće moći za godinu dana opet steci novo dopuštenje (v. gore II, 1).

V. Organi za nadziranje, pocetak valjanosti zakona.

Za nadziranje, da se drže odredbe ovoga zakona, postavice se osobiti nadzornici u potrebitome broju, eventualno ce se uzeti i između policista. Nadzornim i policijskim organima dace se potrebite povlastice, a osobito ce imati pravo zahtijevati, da im se pokazuju dopuštenja.

Ovaj zakon stupa u zivot 1. januara 1899.

Koje su novine po Svietu.

RAT U SAMOA.

Kako doznajemo za sada buna i rat jest prestao dokle dodje povjerenstvo (commission) poslato od vlade Englezke, Amerike, i Njmacke za postaviti mir.

Kako stvari sada stoje možda da ovo povjerenstvo bude malo okoristiti onaj siromasni narod u Samoa. Evo Vam sto kaze Cardinal Moran.

In the course of a speech, Cardinal Moran characterised the trouble in Samoa as not warfare, but deliberate murder. He knew on good authority that the natives were anxious to become British subjects, that the Germans were willing to forego any little differences so as to allow the Samoans to be under British protection, but it was the third Power, a very dangerous Power, which had taken an aggressive attitude. America seemed bent on making the Pacific Ocean a new American lake. He looked upon this as very dangerous, not only to the natives of the islands in the Pacific, but to the British Empire. It was clear to him that the Americans fomented the disturbances to suit their own end. He stated that Admiral Pearson admitted to him that he would have liked to go to Samoa, but the Imperial authorities ordered him to remain in Sydney. The Cardinal expressed the opinion that if Admiral Pearson had been in charge, bloodshed would have been prevented.

JEDAN VELIKI DAR.

POSLATI OD PRVOG MUZA.

Jedna velika Gospodja vrlo dobro poznata u Americi imenom Mrs. Marion McKay jest ozenila Count Bruemin u Washington. Prvi muz gospodin McKay kao na radovanje jest poslao liepi dar od £20,000.

MIR SVEGA SVIETA.

Mir svega svieta Cara Ruskoga hoće biti drzan u Hague u velikoj tajnosti, te dokle ovaj vazni posao nebudu do konca riesiti neće biti nikomu dato na znanje.

PRVI MINISTAR ITALIJE.

General Pelloux prvi ministar kod vlade jest pitao odput zbog uzroka da ima u velikom broju protivnika stose tice kinezke.

PRAVEDAN DREYFUS.

Dreyfus jest jos u tamnici, ali proci, hoće jos koje vrijeme dokle pravica izadje na vidjelo. Od ovem hoćemo se baviti u buduce posto kod ostalih strana svieta ima slicenih nepravica. President Faure kako doznajemo jest imao na zadnjem casu tuznog Dreyfusa na pameti.

Radovanje.

Netom u gradu Aucklandu jest pukav glas da Dalmatinski Hrvati misle ustrojiti svoju novinu odna na sve strane jest u veliko bilo mlo svima stanovnicima. Bez razlike spola i stalisa to svima jest dirnulo u srcece poznajuci u kekvom stenju do sada naš narod jest se nalazio.

Kao prvi broj nememo vremena, ni prostora za opisati sve one cestitke koje jesmo primili, ali u buduce hoće mo sve točno raztumatiti. Samo u kratko neka ovo bude dosta, izmedju velikog broja odlicnih osoba koje nas jesu dasli pohoditi i cestitati jesu ova gospoda. Gospodin Langguth C. K. Austro-Ugarski Konzul, i gosp. Hon. W. T. Jennings, M.L.C.

Svemoguci Bog neka blagoslovi nasu prvu Hrvatsku novina da svima bude otvorila pute od kreposti.

Trgovina.

(COMMERCIAL.)

Kako stoji Marketa od Gume.

BIELA GUMA—

Sitna oprana guma od 28 pak gori.
Slaba guma od 40 do 43.
Malo bolja guma od 46 pak gori.
Dobra vrsti guma od 62 pak gori.
East Coast od 73 do 74.
Guma po drugi put ostrugana (re-scraped) od 110 pak gori.

CRNA GUMA—

Sitna oprana guma od 12 do 14.
Srednja vrsta od 20 do 24.
Najbolja vrsta od 38 do 43.

Proslog meseca Travnja dosio je na marketu (trgoviste) 1110 tonelata; a kroz tri dana Svibuja 50 tonelata.

Jedna velika ladja ocekiva se iz New York svaki danom; a dokle ova nedodje neće biti nikakve promjene od cene.

Svaki onaj koji bude citao "Bratska Sloga" a nebude pomagati nije dobar Hrvat.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u duznosti da pomozemo sto moze bolje.

Otvoreni Listovi.

(CORRESPONDENCE.)

POZIVSVIMA HRVATIMA.

DRAGA BRACO — Obracam se damask' Vami da svi ukupno budete prihvatiti moju zelju. Bez potrebe, i bez nase krivnje, progonoštvo i preziranje, jest svuda nasen Hrvatskom narodu kao u domovini, tako isto u tudjini. Do sada nije bilo nikog a da nam pomazo, dakle jednom jest doslo vrijeme da se probudimo.

Nigda kao sada jest nam dosla prigada da osvetlamo nasa lica i da budemo imati u svomo materinskom jeziku svoju Hrvatsku novinu, koja nas hoco braniti, i imati svake koristi dokle u tudjini. Gospodin Antun Bulat kao prvi Hrvat u ovoj zemlji jest ulozio svu svoju snagu, i mog ucnost da okoristi svoj narod. Gospodin Bulat ne samo da je zrtvovao cieli svoj imetak da li jest odgovorni Urednik da sto bolje svomu narodu pomozemo. Za uzdrzati ovaj mnogopotrebni podhvat to nije moguće bez Vase pomoci, a sdruge stranc odvide slabo bi izgledato kod drugog naroda kad nebi ste mogli uzdrzati Hrvatsku novinu. Vas Ja molim od moje strane draga braco bez imati ikakva upliva oli sredstva sa kojim bi so mogao pomoci, da svi skupa pruzite pomoci ono stoje moguće boje. Sada je vrijeme da pokazemo ljubav bratinsku, i koliko ljubimo jedno drugoga. Svi skupa pomozimo nasem domorodcu, jer Hrvatska novina hoće biti prvi pocetak da svlada svakog naseg dusmanina. Ako budemo jednog drugog ljubiti, i dobro gledati, tada sva snaga neprijatelja neće nam nista nas koditi. Ako pako budemo jednog drugoga nenaviditi i zlo misliti, tada stavno nigda neće mo se uzdignuti, nego jos vise u tamnosti biti iz koje neće nam biti moguće da se izvadimo. Sada draga braco priskocimo u pomoc da ovaj podhvat poje za rukom, jer ako sada podje naopako onda bi bilo puno zalostno pred celim svetom. Ja Vam tvrdim da se nije potreba plasiti, niti ova stvar dace otici u vitar. Nego u istinu ovaj plemeniti podhvat hoće biti do skrajnosti.

Ja pripornajem i sto mogu sa mojom pameti dokuciti da ovaj gosp. Antun Bulat jest osoba izobrezena, i po svakom pogledu pouzdana. Vi moze te se u njega oslonuti u svakoj stvari.

Opet priporucujem da svaki od nas neka se zauzme i pokaze te da smo svi Braca Hrvati.

Vas poznati,
JOZE FRANIC.

DOBROBI BILO DA OVAKOVIH RODOLJUBA IMAMO.

Draga Braco Hrvati.

Mog slučajnog dolaska i malog boravista u ovom gradu. Na jedan put stigose glasovi od nase brace Hrvata, dacesse stanoviti u nasem Hrvatskom jeziku novine, ja dragovoljno poslusati taj glas kao naj u godnie dragocjenosti ovog svieta, i tako radostan ostanem, da .vece nije moguće do kazati. Tada sam se sietio da u nasoj braci ima jos one krvi nasih pradjedova koji su se vazda za slobudu brace borili.

Jevo danas njihovi u nuci i pra u nuci otvorise svoje oci koje jim bijahu u tudjim zemljama za tvorene, ali dojde cas dain se otvorise. Tese pocese ponasat sa srcem starih pradjedova, kojise nisu neprijatelju u klanjali, neg ih drago voljno cekali na bolnomu polju, tako isto nasi mladi u istinu pocese postupat stoje njihove, Ter od lucise dasise braci pomogne, i naj dose u tom, naj bolji na putak, tojest daim prenesu predoci novine, jedini vodice naseg naroda.

Budusi da do dneva danasneg zanas nije nit ko zanao negosunas smatvali kao naj gori narod, snasom krivinom posto nismo imali ni kakovih srestva, u kom smose mogli u cem prikazati, da i u nami vrije krv Europejskog naroda.

Evo sretnog casa braco kasmoo docekali danam barem ovo uspie, u nasem materinskom jeziku.

Pod puno se uzdam da ne samo, dacemo ovo uz drzati, neg takodjer i u drugim stvarim koristno napredovati, na korist sveg naseg navoda. Ali naj prvo moremo zahvaliti gosp. A. Bulatu Uredniku "Bratska Sloga" kojije kao naj prvi dobrocinac naseg naroda pokazao iskrenu ljubav. Je sam u lozio svoj imetak dasi podigne ovo plemenito djelo, Sada treba dase imi pokazemo iskreni prama njemu ter mu pritecemo u pomoc. Dakle braco sadaje vrijeme sko cimo svi skupa, poduprimo "Bratska Sloga."

Mismo narod, kao udova koja nema nikog svoga, kojibie braniti mogao, mismo u obce onaj narod koji ne mamoo od nikle pomoci. U Fam se u Boga, dacemo se ljubiti kao prava braca, dace "Bratska Sloga" vrstiti svoje ime koje iz nasa, dacenam biti jedini pod hvat u svim nasim potriban.

Necu nipo sumjati dase moja braca sovu i sonu stvane Biokove nice odazvati, makarsko primorje i zagorje u nicem nisu bili zadni, ni u svojoj starom domovini, pa bilo sta, samo jeli na korist naroda. Znam daces Gosp. Urednice imati mnogo zapreka, od istim nasim ne zadovoljnika, tog svugdjesse nalazi kao ljulj medju psenicom, tisi nami dobro poznat, uvjerensam dace maja braca sljediti put tvoj. Daklem braco neka bude ovo sada iskra od ljubavi, u srdecim nasem. Dase nebi nigda iz ga sila negoli vazda u srcim nasim gorila.

Vas domorodac,
STIPAN ROGIC.

POMOZITE "BRATSKA SLOGA."

Mi doli nize podpisani priporucuje mo svakom Hrvatu u Novoj Zelandiji da sada priskoci u pomoc ovoj prvoj Hrvaskoj Novini u New Zealand.

Ovo jest plemeniti podhvat za korist naseg naroda. Dakle draga braco ono sto mozete bolje, pruzite desnicu bratske ruke, na cast, i slavu koja nas ceka.

LUI KINKELA,
IVAN BILICH.

OPOMENA.

JMAJTE PAMETI U SVAKE STVARI.

Gospodin Joze Franic javlja da nasi Hrvati neka prodaju gumu onim trgovcima koji mozu platiti za gotov novac; jer da u visem broju imade osoba koji bi hotili trgovati sa gumom bez ikakve svote, te umnogo se puta dogodi da blagi radnik izgubi svoj krvavo steceni trud.

Na Znanje.

STO NOVINE O NAMI GOVORE.

AUSTRIANS AS SETTLERS.

It has oftentimes been stated that the Austrians who are in this province are not likely to remain and become permanent settlers, that their habits are more adapted for the nomadic life of the gum-digger than the steady and orderly life of a farmer. On the other hand, there are those who state that the Austrians are more inclined to be permanent settlers than birds of passage, drifting here and there. As yet, not much real evidence has been afforded for either statement, but in a note we have received from Mr. D. W. Pearse, jun., Herekino, it is stated that permanent settlement has already been begun by some of the Austrians in the North. After referring to the statement made on their behalf, that they were likely to contribute handsomely to the Auckland Hospital, Mr. Pearse says he thinks such an offer would be a "great step for the Austrians. They tell me they are 'birds of passage,' etc. Everything points the other way. Some 12 or 14 have taken up land here, and I am credibly informed by them that others are only waiting the chance to do likewise. There must be money in the gum, as they buy out all willing to sell, £50, £60, and other sums in cash being paid." If the Austrians are inclined to become permanent settlers in New Zealand, there is plenty of room for all, and if they prove to be as industrious and careful settlers as those who have settled in the Puhoi district, Auckland will have no cause of regret that they have helped to increase our industrial population. If they decide to remain, they will find that a comfortable living is far more easily acquired in New Zealand than in the country of their birth, and the conditions of life here are more favourable than in Dalantia.

[Ovo svaki Hrvat može razumjeti.]

PRVA KATOLICKA CRKVA
U CHICAGU.

Godine 1833. dobio je biskup diocese drzave Missouri u St. Louis sledecu molbu: Mi katolici grada Chicaga, spadajući pod vasu biskupiju, zelimo imati katolickog svećenika. Ovdje made katolikal franouze narodnosti, kao i jos drugih narodnostih, te brojimo po prilici svega skupa preko stotinu obitelji. Nadamo se, da ova nasa molba ce naci kod vas uvazjenja.

Biskup u St. Louisu, pod koga je Chicagu onda spadao, uzeo je tu mosbu koju je dobio na 16. travnja 1833. odmah u pretres, te je vec 17. travnja poslao francuza svećenika Rev. J. M. St. Cyra u Chicagu, kao katolickog svećenika.

Ovaj francuzki svećenik sagradio je u Chicagu prvu katolicku crkvu pod imenom St. Mary, a ista je 1871 prigodom velikog ognja izgorila. Ime biskupa za onda u St. Louisu pod kojega je Chicagu spadao je biskup Rosatti. Dakle 1833. u Chicagu je bilo sto katolickih obitelji i nijedne crkve, a danas je u Chicagu sestotina hiljada katolikalih 120 katolickih orkvah. Koji je to veliki napredak u samih 65 godinah. Nijedan grad na svijetu nije u ovakovo kratko doba ovako orijaski napredovao.

Kako nam je poznato Vlada u Wellington kad se sabor sastane dojduec neseca opet namjerava stogod govoriti o nasim Hrvatim ali "Bratska Sloga" hoće pomljivo smatrati ono sto bude za korist nasem narodu.

Drugi broj "Bratska Sloga" neće biti nikomu poslat, ako neposalje novce za njegovu predbroju.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hoće biti sladje ako ju budete pomagati.

Na Znanje.

Na 24 tek. m. meseca u gradu Aucklandu hoće biti velika svečanost rođeni dan kraljice Victorije.

Namjestnik kolonije Lord Ranfurly hoće ovom prigodom odkriti kraljice Victorije sliku koju je bila postavljena u Albert Park. Sprave jesu velike, a u isto vrijeme hoće doći naroda od svih strana.

Takodjer "Bratska Sloga" hoće na 23 tek. no. spomenuti ovaj dan kao otvorenje "Prvog Hrvatskog Lista u Novoj Zelandiji." Pozivljemo sve Hrvate u gradu Aucklandu, takodjer sve one koji se nalaze izvan grada ako mogu da dodju, i da budu u visem broju prisustvovati otvorenju prvog Hrvatskog Lista u ovoj zemlji.

Gospodin Austro-Ugarski konzul hoće ovom prigodom dati svoj govor, i uzeti Predsjednicku stolicu.

Necemo izostaviti nikoga od Adlicnik osoba Nove Zelandije i od grada Aucklanda da nebudu pozvani, da vide nase dobre i postene Hrvate kako hoće u buduce napredovati.

Kad svečanost "Bratska Sloga" bude dovršena hoće biti sve u redu opisano, tako da bude na izgled svima Hrvatima po celom svijetu.

Ovo su gospoda kojih hoćemo pozvati na otvorenje prvog Hrvatskog Lista u ovom daleku svijetu.

Namjestnika Lord Ranfurly—Nucelnika—Biskupa—Zastupnike i Ministre kod vlade, i sve ostale odlicne osobe grada Aucklanda.

Dakle draga braco Hrvati nemoj te zaboraviti ovu prigodu neka "Slava" Hrvatska bude se znati sirona svijeta.

Gospodin Jozip Franich jest se zauzeo, i hoće upravljati da svečanost otvorenja "Bratska Sloga" sto bolje izpadne; dakle ako Vas gosp. Franich dodje pohoditi nemojte uzkratiti pruziti desnicu pratske ruke.

Zivila Hrvatska! Zivili Zrvati!

Kako Sudi u Dalmaciji
Postupaju.

Dokazano nam je da ima blizu godina dana da jedan od nasih vrednih domorodaca na bolestnoj poselji lezeci u bolnici grada Auckland jest upravio molbenicu na Sud od orebica (Peljesac) da mu posalje prepis zadnje odluke njegovog pokojnog djeda; pak do danas nema jos nikakva odgovora. Zaliboze da ovakovo postupanje jos traje u staroj domovini, te u visem broju ovakovih molbenica jest u kos metnuto oli kakomudrago zabacino.

Molimo Sud od Orebica da molba naseg domorodca bude uslisana, jer nasi glasovi hoće doći do Visokog Suda od Pravednosti u Becu.

Hrvatska na parizkoj izlozbi
g. 1900.

Kako doznajemo uspjelo je Magjarom, da za sebe za parizku izlozbu izvojste posebnii paviljon, koji neće biti u nikakvom savezu s austrijskom izlozbon, te ce time do izraza doći samostalna drzava Ugarska recte Magjarska. I nama se puni grud od miline, jer i mi cemo biti sudionici tog corpus separatuma, nama je u paviljonu dodieljen ogromni prostor od 28 cetv. hvati. Cujemo da ce Bozjakovina izloziti jedan maslac i orijasku tikvu. Pesta ce nam ustupiti arkivalije; od izlozenja slavonskog hrasta moralo se odustati, jer postoji bojazan, da bi moglo stablo pasti i citavu hrvatsku izlozbu unistiti. Zato ce se pozvati kraljevina Dalmacija, da prema drzavopravnom poloza ju izpuni onaj prostor, koji ce u hrvatskom odielenju jos raspoloziv ostati. Pa da ne uzivamo sve blagodati 800 godisnjega saveza!

U tudjini.

U daljini tudjeg svijeta
Tuj mi prodje mnogo ljeta
Sve uz trut i tesku muku
Sve za Majku i Hrvatsku.

Lutam svetom popot vrane
Da si trazim nesto hrane,
Ali evo nadjoh sada svega
Nesto hrane i sto mi treba.

I do toga jest Sloboda
Sve da radim sta me volja
Sve za dom i za Hrvate
Dadem sve sto imam snagu.

Samo da proslavim brate
Tuj i tamo rodjene Hrvate,
Oj, Hrvatsko to je ime slavno
U mom srcu usadjeno duboko.

Kad se sjetim milog zavica
Gdje mi otac, majka, sestre, braca,
Gdje ih dusman tisti, pritiskuje,
Za njih novac dvorove kupuje.

Toga svega ovdje braco nema
Samo ljubav i slogu nam treba
Pa do mala imat cemo svega
Sta do danas joste kad nas nema.

Svi u jedno slozimo se braco
Da uzvisimo ime nam Hrvatsko
Neka svaki tudjin za to znade
Da u New Zealand Hrvatah imade.

Sve to postici se moze
Uz to nam i Bog pomoze
Samo slogu ljubav prava
Neka, vlada medju nama!

Pamtite!

Ako pako ovaj prvi broj "Bratska Sloga" nebude povoljan ipak hoćemo nastojati da u buduce budemo svakomu ugoditi.

Naredili smo nasa hrvatska slova, te svaki domorodac koji ljubi prosirenje ovog Lista jest u duznosti da stogod posalje na racun ove svrhe. Svaki milodar sa imenom dobracimtelja hoće biti tiskan kroz nas list. Dakle napried Hrvati pokazi mo se jednom da smo ljudi, i da nam nema para u svijetu!

"Bratska Sloga" priporuca svakom Hrvatu da u buduce nije mu od potrebe da u cesto dolazi u grad Auckland, te uz aludno bez potrebno vrijeme i novce bude trositi. Svaki neka staji na svojoj radnji koliko moze vise na jednom mjestu; ako zudi imati koju drugu radnju, oli otici na koje drugo mjesto, to neka se obrati na Urednictvo "Bratska Sloga" koja hoće pruziti pomoci za sve potrebe naseg Hrvata. Dakle pamтите ovo nemojte zaboraviti!

"Bratska Sloga" kao sada tako i vazda hoće biti vazda puna dobrog nauka.

IVAN BILICH,

SYDNEY BOARDING HOUSE,

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS,

AUCKLAND.

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te sluzi kao tumaenik nasim Hrvatim za svaku njihovu potreba, a spoznat sam izmedju trgovaca od gume.

SVAK K' SVOMU,

AUSTRIAN-CROATIAN BOARDING HOUSE,

Princes Street.

JOZIP FRANICH, Proprietor.

Vlastnik gori spomenute kuće daje na znanje svima Hrvatima, i Dalmatinskim Primorcem da ima veliku kucu od prvog reda, na spavanje moze uzeti preko 60 osoba. Jestivo i sluzba jest takodjer u najboljem redu.

Svaki Hrvat hoće naci ostale njegove potrebe za opremanje svake privatne stvazi koliko u gradu toliko izvan grada.

SHAKESPEAR HOTEL

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS.

ALL LIQUORS OF FIRST-CLASS BRANDS.

EVERY CONVENIENCE,
combined with Civility and Comfort, for
Country Visitors and Boarders.

FIVE MINUTES' WALK FROM WHARF, RAILWAY
STATION, AND GENERAL POST OFFICE.

THOMAS FOLEY,
PROPRIETOR.

Priporucamo Hrvatim u Novoj Zelandiji ovu
dobro i urednu kucu.

GEO. FOWLDS,

TAILOR AND OUTFITTER,

VICTORIA ARCADE,

QUEEN STREET, AUCKLAND,

SELLS MEN'S CLOTHING, HATS,

SHIRTS, SOCKS, AND FLANNEL

UNDERSHIRTS, VERY GOOD

AND VERY CHEAP!

Pozor! Ako Hrvati budu imati potrebe od
gori spomenutik odjela meka se obrate na gori
spomenutu kucu, gdje hoće imati svakilo
odjela dobre vrsti i mnogo jeftino.

W. H. DAWSON,

CHEMIST, DRUGGIST,

SURGEON DENTIST,

WELLESLEY STREET, AUCKLAND.

IMPORTER AND MANUFACTURER OF
FIRST-CLASS DRUGS, CHEMICALS, ETC.

EVERY DESCRIPTION OF PATENT
MEDICINES.

TOILET REQUISITES AND TOILET
SOAPS KEPT IN STOCK.

TEETH CAREFULLY EXTRACTED,
with or without Gas.

Ovaje kuća vrlo dobro poznata nasim
Hrvatim komu bude od potrebe neka se obrati
na adresu kao gore.

TOM KEESING'S WATCH HOSPITAL,

VICTORIA STREET, AUCKLAND.

Watches & Jewellery Repaired & Guaranteed.
JEWELLERY MADE TO ORDER.
All kinds of Watches, Jewellery, and Fancy
Goods for sale.
Upravo dobra i jeftina kuća za nase Hrvate.

JOHN W. STEWART

BARRISTER AND SOLICITOR,

WYNDHAM STREET, AUCKLAND.

Pozor! Ovo je najbolji, najpravedniji i
najposteniji Odvjetnik za nase Hrvate u
gradu Aucklandu.

HANNA,

PHOTOGRAPHER,

186, QUEEN STREET

(Opposite Union Bank),

AUCKLAND, N.Z.

ONLY THE BEST WORK!

Pamtite! Ovaj vriedni slikar jest vrlo dobro
poznat nasim Hrvatim.

LUI KINKELA,

HOBSON BOARDING HOUSE,

HOBSON STREET,

AUCKLAND.

Vlastnik gori spomenute kuće jest vrlo dobro
poznat od naseg Hrvatskog naroda kao prvi od
Hrvata koji je postavio gostionu u gradu
Aucklandu.

Dakle neka svaki k' svomu idje.

J. MURPHY,

LAND AND FINANCIAL AGENT,

26, HIGH STREET, AUCKLAND.

Pamtite! Kamu bude potreba za nabavu
zemlje i ostale svake neka se obrati kao gore.

Printed for the Proprietor, ANTON BULAT, by WILSON
AND HORTON, 145, Queen Street, and 1 and 3, Wynd-
ham Street, Auckland, New Zealand.
Monday, May 15, 1899.

Bratska Sloga.

God. I.—Broj. 2.

AUCKLAND, N.Z., SVIBNJA 29, 1899.

PRICE THREEPENCE.

Kad budemo imati 600 Predbrojnika za cijelu godinu, onda "Bratska Sloga" hoće izlaziti svake sedmice.

Dakle braco Hrvati poduprite do ovo budete dostignuti.

Odazovite se na Bratsku Slogu.

Medju tolikimi narodima, koji se naseli se u ovu zemlju nema niti jednoga, koji ne radi i ne teži da bude sretan i da napreduje, pa ulaga i sva moguća sredstva za to postignuti. Kod svih ovdjernih naroda koji su tu sreću i napredak postigli, glavni su im pomoćnici bili blagoslov božji i njihove novine. Do sada u ovoj prostranoj zemlji nije bilo Hrvatske novine, te nas narod spavao je dubok san.

Svaki koji je do sada boravio u ovoj zemlji poznato je vrlo dobro da. Hrvati nemaju nikakvog dobrotvornog društva, tako da isto Hrvatsko ime nije se do sada poznavalo u ovoj zemlji, premda ima nas u velikom broju.

"Bratska Sloga" hoće dakle otvoriti pute svakomu do casti i slave, i hoće okoristiti svomu narodu u tudjini koliko nam sile budu dopustale. Odazove li se pako nas narod, to će biti cast svijuh nas, i korist celog naroda, jer će se i unaprijed nastojati, da se promicu nase potrebe u ovoj zemlji, i ne zaliti truda da se izkazemo dostojni povjerenja kojeg je u nas uložio hrvatski narod u Novoj Zelandiji. "Kako si prostra tako ces i lezati." Jest za New Zealand Hrvate ova bi poslavica morala upravo postati lozinkom, jer u ovoj nasoj navoj postojbini svaki, kojeg nije mu bilo moguće obezbediti u rodnom si zavicaju. Stoga i jest borba za obstanak u ovim krajevima i tezka, i puna gorcine, pa radi toga vidimo ljude jednog jezika i jedne krvi, da zajednicki rade za osiguranje svoga obstanaka, svoje budućnosti i napredka. Prava je to jagma, a u toj jagmi ne smiju ni Hrvati ostati najzadnji.

Mi Hrvati u Novoj Zelandiji, s malom iznimkom, svi pripadamo radnickom stalisu t. j. onom stalisu, koji najvećma treba uplivnih zagovornika i branitelja. U naprednoj pako ovoj zemlji je na prvom mjestu pozvano novinstvo, da zagovara i brani narod, kojega zastupa, a ujedno da budno pazi na razvitak ostalih kolonija, te prema tomu da upozoruje nase zemljake kako se imadu vladati i u obće kako i na koji način imaju udesavati svoj rad.

Ako takovo novinstvo imade izdasne pomoći od svog naroda

znak je to, da je taj narod napredkom ili da za napredkom teži. Novinstvo koje ima pripomoći od svoga naroda može daleko bolje izvršavati preduzete si zadatke, pa stoga i vidimo kod svih ovdjernih naroda da ne zale pomagati svoje novine. Zasto dakle ne bi i Hrvati to isto činili?

Ako hrvatski nasi zemljaci diljem zemlje priskoce nam sada u pomoć i mi ćemo nase novine tako urediti, da će to svakom nasem zemljaku biti na cast. Da se da se dakle više uzaludno ne troši toliko rječi, braco, u pomoć "Bratskoj Slogi" tim više, sto Vas nepitamo za nikakovu milostinju, nego opet hoće biti za Vasu korist. Neoklijevajte, nego pohrlite koji ste u stanju, da ucinite Vasu rodoljubnu dužnost.

Kako nam je poznato Vlada u Wellington kad se sabor sastane dojdueć neseca opet namjerava stogod govoriti o nasim Hrvatim ali "Bratska Sloga" hoće pomljivo smatrati ono sto bude za korist nasem narodu.

Drugi broj "Bratska Sloga" neće biti nikomu poslat, ako neposalje novce za njegovu predbrojbu.

Velika Svetcanost.

OTVORENJE PRVOG HRVATSKOG LISTA U NOVOJ ZELANDIJI.
GOSPODA GRADA AUCKLANDA PRISUSTVOVAŠE IZPALO ŠVE U PODPUNOM REDU.
SLAVA NASU JEST JAVLJENA KROZ ŠVE ENGLEZKU NOVINE.
BLAGOSLOV BOŽJI HOĆE BITI ŠNAMI.

Nemamo vremena ni prostora za opisati Ovu Veliku Svetcanost Otvorenje Prvog Hrvatskog Lista u Novoj Zelandiji, ali to hoćemo se baviti u dojduećem broju dje hoće biti sve točno opisano.

Nadamo se, da srčaca nasih izrođa, i neprijatelja hoće sada omeksati; jer sada jesu dosli do osvjedocanja da "Bratska Sloga" hoće napredovati a Svemoguć Bog stititi krog sve silne oluje koje se budu prama nama digle. Ostali nasi citaleji, i vriedni Hrvatski rodoljubi kojih imamo u velikom broju hoće se radovati, a u isto vrijeme prolite "suzu" radostnice kad budu citali kako prva Hrvatska novina u ovoj zemlji jest proslavljena na sve strane svijeta. Molimo Vas dragi vriedni rodoljubi da budete imati malo uzstrpljenja zu sada, posto jesmo u dužnosti da prve tiskamo Nasu Veliku Svetcanost u Englezkom jeziku, tako do nasa "Slava" bude se razprostranila po cijeloj ovoj zemlji.

U istinar vriedni nasi Hrvati iz Dalmatinskog-Primovja ova nasa proslava Otvorenja Prvog Hrvatskog Lista neće biti nigda zaborovljena, nego. Povjest hoće bilježiti sjajnim pismenim kako Dalmatinski Hrvati u Novoj Zelandiji hoće biti proslavljeni.

Ako do sada nismo imali "Slave" ipak imamo budućnosti da hoćemo dostignuti bolje nego ikakvi narod od druge narodnosti. Dakle braco Hrvati iz Dalmatinskog Primovja poduprite "Bratsku Slogu" da dostignete slave i casti koja nas čeka. Nemojte podnipošto gledati ni slusati

izrođa Hrvatskog roda i plemena, nego držite se "Bratske Sloge" koja Vas hoće uzdignuti na mnogo bolji stepen nego se sada nalazite.

Ovaj broj draga braco citajte pomnjivo, citajte sa uzstrpljivoscu, razmatrate na svaku pak onda hoćete imati ploda na Vasem polju.

Svemoguć Bog neko Vas blagoslovi, a od neprijatelja paklenoga izbavio. Zivili pravi Dalmatinski Hrvati! Zivila "Bratska Sloga!"

NOTE.—Sada opisujemo u Englizki jeziku nasu Svetcanost.

The "Bratska Sloga."

SOCIAL GATHERING OF AUSTRIAN RESIDENTS.

On the 23rd of May, at a private residence in Princes Street, the Austrian residents of Auckland held a social gathering to celebrate the inauguration of the "Bratska Sloga," a newspaper just issued in the interests of the Dalmatian section of the community, and printed both in the Croatian and English languages.

In addition to the Austrians present, a number of British subjects attended by invitation of Mr. M. A. Ferri, including Dr. Baldwin, Rev. H. W. Williams, Messrs. J. Stichbury (Chairman Hospital and Charitable Aid Board), J. Schischka, J. R. Hanna, A. R. T. Haultain, Geo. Hume, Grant, and Lester, while apologies for unavoidable absence were read from Messrs. D. Goldie (Mayor of Auckland), J. J. Holland, M.H.R., Hon. W. T. Jennings, M.L.C., Very Rev. Dr. Egan, O.S.B., and others, one and all of whom expressed in their communications a hope that the newspaper just launched would meet with a deserved measure of prosperity. The drawing-room, in which the supper-table was laid out, was tastefully decorated, the space behind the chair being draped with the national flags, while overhead was a group showing the Emperor Francis Joseph, and members of the Royal family, the opposite end of the room being draped with the Union Jack of Old England.

Mr. E. Langguth, Austrian Consul, occupied the chair, and said—

GENTLEMEN,

We are assembled here to-night to celebrate a very rare, and I must say a very happy, event. It is to welcome the first number of the "Bratska Sloga," the first newspaper in the Croatian language, not only in New Zealand, but in the whole of Australasia.

Six months ago the idea of an Austrian newspaper was not thought of, in fact this was not considered possible, but when early in January the New Zealand Government thought fit to legislate, or rather, issue decrees directed straight against our nationality, it became absolutely necessary that we should write and resist as much as possible the attacks made against us, and the appearance of a newspaper in the Croatian language is an important step towards the union of our as yet scattered forces.

This paper will particularly benefit these Austrians who have decided to settle in the country, and I am glad to say that a good many have already taken up lands and propose to grow wine, tobacco, and other products for which there will be a good market here, and which the Colonials are, as yet, unable to produce, being ignorant of these particular branches of agriculture.

As the "Bratska Sloga" will be printed in the Croatian and English languages, I

hope it will bring you in closer contact with the English, and promote peace and good feeling among the so widely different nationalities.

Gentlemen, the value this paper has in furthering your interest and your just cause cannot be overrated by you, and I trust you will not fail to see the importance of it, and will subscribe and support liberally. You will now be able to hear what is going on in the world. The laws and customs of this country will be explained to you, any inquiries and questions asked will be readily answered, and in short from an utterly helpless foreigner you can raise yourself to a respected colonist, like the German-Austrian settlers have done in the Puhoi district. A great prejudice has to be overcome, and I do not think I am wrong in saying that the average Colonial knows less about us than we do about them, and some of the local newspapers do not improve matters. They talk of "hordes" and "bands" of Austrians, and nearly put you on a par with the Chinese. Addressing the Austrians, I do not wish to flatter you, but I should like to put an equal number of Colonial and Austrian gumdiggers before an impartial judge, and ask his opinion as to the mental and physical standard of the different men, and I am sure the verdict would be vastly in your favour. You are accused of clearing the country of gum; possibly this will happen at some distant date, but if you do not lift the gum from six to ten feet out of the ground, who would do it?

In spite of the large output, the price of gum continues high, showing clearly that the demand for kauri is increasing.

Some six months ago it was stated that, in consequence of the enormous production, the price of gum was sure to fall to a level which would leave the Colonial gumdigger no margin. There was a slight fall in April, but not on account of overproduction; the market has since fully recovered, and prices are as high as ever.

You are further accused of sending your earnings home, instead of spending them here; but what is the total amount of your savings, compared with the millions of money this colony sends Home every year for interest to English and foreign capitalists? You worked hard for your few pounds, and contributed your share to the revenue, but the capitalists at Home do not.

Another complaint is, that the Austrians spend no money, and live on the proverbial "smell of an oil rag." All I have seen of you proves that you live better than the average Colonial digger, and if you do not indulge in the abominable practice of knocking down your cheques and spending every farthing you possess in drink, I can only congratulate you.

Another outcry against you is, that the country North of Auckland is overrun by Austrians, and that the settlers and others are deprived of their living. My opinion is that a farmer who has to depend on gum for a living is to be pitied; and, as to the other charge, I claim that Austria is more overrun by English than this colony is with Austrians; only in the former instance it is English capital, and here Austrian labour—if the term overrun can be applied.

I believe the English edition of the "Bratska Sloga" will prove quite as useful to you as the Croatian. I have been given to understand that a large number of the liberal-minded Britishers will support this paper, and we shall be in a position to bring our grievances before the public, and correct erroneous and false statements made against us.

The English take great pride in their fair and square dealings, and justly so; but in the case of foreigners they do not take the trouble to find out much about them; they judge to a great extent by what their newspapers tell them, and the existing strained feeling up North between Austrians and English is partly attributable to the misrepresentations in the local newspapers, but I give the writers credit that they were ignorant of the subject they wrote about.

Now that we have our own newspaper, we have an opportunity to protest against and correct any statements detrimental to our cause. We want nothing but what is right, and, trusting to British fairness, I hope that a better feeling between the two races will exist in future.

In conclusion, let me advise you to observe strictly the laws of this country, do your duty like men, and avoid as much as possible friction with jealous neighbours and others. At the same time, read your newspapers, make yourselves acquainted with the customs of this country, both socially and politically. 3,000 able-bodied men, not unskilled labour, but nearly all knowing some trade or industry, are if united no mean factor in a new country like this. I trust the time will not be far distant when the now despised Austrian will become a respected citizen of this great colony.

Much praise is due to the proprietors in starting the "Bratska Sloga," and in supporting this undertaking you not only derive personal benefit, but also help the common cause.

That the "Bratska Sloga" may thrive and prosper is my earnest desire, in which no doubt you will join me.

During the late crisis the Imperial Austrian Government effectively watched our interests through energetic representation made to the Royal British Government in London. Our noble Emperor has the welfare of his people at heart, in spite of the many misfortunes that have befallen his illustrious house; and as loyal and grateful subjects to his Majesty Francis Joseph, we cannot show our gratitude better than singing our National Anthem.

Those present then joined in the singing of the Austrian National Anthem, led by a string orchestra, after which refreshments were partaken of. During the evening a number of other speeches were also made. Mr. J. Stichbury, Chairman of the Hospital and Charitable Aid Board, said that he rose as an Auckland of forty years' standing to wish the Austrians and Mr. Ferri every success in their new venture. Referring to a proposal made by Mr. Ferri that the Austrians should contribute a sum of money to the hospital funds, he explained that probable establishment of a hospital would be made at Whangarei, for the North Auckland District. It would be wiser if the Austrians, who were chiefly settled in that district, were to send their contributions to Whangarei.

Dr. Baldwin also wished success to the new venture, and in a humorous speech described the amusing aggressiveness of John Bull, the world over. He regretted to say that his only acquaintance with the Dalmatians was in their period of sickness in the hospital, and then the chief difficulty they caused him was owing to their ignorance of English.

Mr. Antun Bulat, Editor of the "Bratska Sloga," in his remarks said—

MR. CHAIRMAN AND GENTLEMEN,

I cannot express myself this evening in proper words on this occasion at the gathering to celebrate the starting of the

"Bratska Sloga," the first Austrian newspaper in Australasia, for this is the first time that I have spoken in public.

I asked to be excused should I make any error in the English language, but I can assure you, gentlemen, that my heart is full of joy at seeing so many of you present, and all of you together with me in sympathizing in the Austrian welfare in this colony.

The policy of our journal, gentlemen, is quite well known to you, and I promise, gentlemen, that I will endeavour to the best of my ability to educate my countrymen up to the standard and freedom that the Britisher enjoys. Now, I will pass to Mr. M. A. Ferri, whose name is familiar to you, and whose ability surpasses mine, that he may give you some further information.

After Mr. Bulat's speech, Mr. M. A. Ferri then rose, amidst loud applause and greeting. On account of Mr. Ferri's speech being of some length and of interest, we are compelled by pressure of space to hold it over for the next issue. Austrians and Britishers look forward to the next issue for Mr. Ferri's speech.

Messrs. Hanna, Lester, Haultain, Hume, Francis Covich, and others briefly expressed their sympathy with the objects of the meeting.

Mr. Joseph Franich replied on behalf of the Dalmatians present, and thanked Mr. Bulat, the proprietor, and said that on his wedding day all the gentlemen present would be invited.

Mr. J. Schischka described the effects of Austrian colonisation at Puhoi. The interesting speech of Mr. Schischka will also appear in our next issue.

During the evening a variety of musical items were rendered, the result being practically a polyglot concert. The string orchestra discoursed excellent music at intervals. Several Dalmatian choruses were rendered, and Messrs. Franich and George Bulat gave solos in Dalmatia; Mr. Hanna sang two English songs; Mr. Stichbury gave selections on his two novel instruments; Dr. Baldwin recited Bret Harte's "Heathen Chinese;" Mr. Bogdanovich sang a Spanish song; Rev. H. W. Williams sang a Maori song; further English songs were contributed by four young ladies, and a most interesting evening's entertainment was then brought to a close by Dr. Baldwin proposing the health of the Queen, and Mr. Ferri's birthday, which occurred that day. After singing the British National Anthem, the company dispersed shortly after 11 p.m.

All concerned are to be congratulated on the success of the gathering, and the result should be to give the "Bratska Sloga" a great impetus towards a prosperous career. Altogether, a very pleasant evening was spent.

Kako Bog hoće.

Ako je moguće, da se nebeski mir i na zemlji ocuti, to osjećaju taj mir one bogoljubne duše, koje se u svemusjedinjuju s voljom Božjom. Nikakav kriz ne može ih ras tuziti, nikakova nevolja ne može ih uciviliti; sve im je pravo, sto im otac nebeski daje: sreća ili nesreća, bogatstvo ili siromastvo, tuga ili veselje, cast ili pogrdā, zdravje ili bolest, život ili smrt, sve im je pravo, jer znadu da sve dolazi od gospodina Boga.

A ipak koliki je broj onih krsćana, koji protivno rade: kad im je stogod potrebno, ili kad ih stigne kakova nevolja, uteku se doduše molitvom gospodinu Bogu, ali ako ne vide odmah ploda od svoje molitve, ako im one nijesu odmah uslišane, postaju malovjerni, umanjili im se pouzdanje u moc i dobru Bozju, prestaju moliti, postaju nestrpljivi, a cesto put i mrmljaju proti Bogu. Kao da Gospodin nema drugih nacina, kojima da im pruži svoju pomoc, kao da nema drugih puteva, kojima da im udijeli jos veca dobra, nego ona, koja oni mole: "jer

moje misli nijesu vase misli, niti su vasi putevi moji putevi" veli sam Gospodin pa proroku Isaiji (55, 8).

Prepuštimo se dakle sasvim volji gospodina Boga te mu nemojmo nista propisivati: ni vrijeme, kada da nam pomogne, ni mjesto, gdje da nam pomogne, ni nacin, kako da nam pomogne; jer Gospodin koji je sama mudrost, znade dobro za nase potrebe.

Tako se pripovjeda o nekom pustinjaku, da je u svojem vrtu posijao sjeme od povrca, te je postojano molio za kisu, znajući, da mu je ona potrebna, da nikne posijano sjeme: i gle, kisa je pala iz oblaka i nakvasila zemlju. Iza toga opet je molio za lijepo vrijeme, kad je mislio, da treba suhoga vremena: i gle nebo se razvedrilo, kako je on zelio. Tako je taj pustinjač kroz dulje vremena svojom molitvom isproso, upravo onakovo vrijeme, kakovo si je on zelio. Ali na njegovo veliko iznenađenje nije ni jedno sjeme niknulo. Isprva si mislio: valja da je ove godine opca nerodica; ali kad je kasnije pohodio druga si pustinjaka te vidio, kako u njegovom vrtu sve lijepo uspijeva, potuzi mu se, da on nista nema, jer mu nijedno sjeme nije niknulo, te jos pridometne. "A imao sam upravo uvijek onakovo vrijeme, kakovosam molio." Na to mu odgovori drug: "Prijetelju! drzim, da ti je to kazao Bozji, jer si ti toboz uvijek propisivao Bogu, kakovo vrijeme da ti posalje i jer si zaboravio podati se njegovoj svetoj volji."

Evo i drugog primjera: o nekom poboznom poljodjelu pripovijeda se, da mu se bas protivno dogadalo nego onomu pustinjaku: sve mu je najljepse uspjelo na polju i u vinogradu; zemlja mu je svake godine obilna ploda donisila. Susjedi se nijesu mogli dosta nacuditi toj izvanrednoj njegovoj sreći, te su pitali seljaka, neka im kaze, koji je uzrok tomu. A on im odgovori. "Ne cudite se tomu, jer ja imadem cijelu godinu najljepse vrijeme!" A kako to?—pitahu ga oni. "Zato, dragi susjedi, jer nijesam nikada htio drugo vrijeme, nego ono, koje je Bog htio; bilo ono kakovo mu drago, bio sam uvijek zadovoljan; pa jer sam se u svemu podavao volji Bozjoj, zato mi je i podijelio Gospodin Bog toliki blagoslov."

Mili citatelji, podajte se i vi volji Bozjoj, te "Stavite"—po rijecima sv. Petra (I. Petr. 5, 7). "Svu brigu u Boga, jer se on brine za vas."

Na to nas potice i sam Spasitelj kad veli (Mat. 6, 26.) "Pogledajte ptice nebeske, kako ne siju niti zanju ni sabiraju u zitnice, pa ih otac vas nebeski hrani. Niste li vi mnogo vise od njih!"

Na Bolestnoj Postelji.

Na 11 tek. m. Ivan Brojkovich jest bio postavljen u Bolnicu grada Aucklanda od Bratske Sloge. Siromah covjek jest bio na kopanju gume, a rodom je iz Zivogosea Makarskog-Primorja, oženjen su dvoje djece. Zadnje vijesti javljaju nam iz bolnice da nije se treba bojati jer da siromah Brojkovich napreduju dobro, i kroz malo dana hoće opet biti na slobodi. Zelimo nasem domorodu podpuno zdravlje. Nemozemo uzkratiti u ne dokaziti nasim citateljem u Novoj Zelandiji da siromah Brojkovich jest bio postavljen u bolnicu od nasez vrijednog Hrvata i domorocu, sto njezovi neprijatelji vazda vapiju propni, propni . . . !

Gospodin Kosovich iz Zavstroga javlja nam da njegovi roditelji jesu u velikoj zalosti zbog vijesti primljene od drugih osoba da on sa njegovim bratom jest bolestan. Ovo nije istina gosp. Kosovich jest sadu na radnji u potpunom zdravlju.

Mного nam drago da nasi hrvatski radnici jesu prošli kroz Paeroa za Waihi te ondo uhvatili rabotu na rudi od crnog ugljena. Onda nije bilo mjesta nezo za 12 osoba; ali sa nadamo kad budu uvidili kako ovi nasi hrvati napreduju da u visem broju ostali nasi domorodci hoće biti pozvati.

OBLJUBJENI DUHAN

OD

NASEG NARODA

"MELROSE."

NOVE ZELANDIJE
HRVATA
— LIST

"BRATSKA SLOGA"

Izlazi dva puta na mesec
cijena stoji.

Za New Zealand:

NA CIELU GODINU.....	£1 0 0
NA POL GODINE.....	0 10 0

Za ostale strane svijeta:

NA CIELU GODINU.....	£1 2 6
NA POL GODINE.....	0 12 6

Oglasi po pogodbi: Mali viestnik: za jedan put 3 shillina.

Neplaceni listovi neprimaju se, a rukopisi se ne vraćaju. Dopisi i ini sastavci koji stignu bez potpisa ne tiskaju se. Uredništvo ne suglasi uvijek sa uvrštenim dopisima. Novci salju se u preporucenom listu.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBS' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"BRATSKA SLOGA,"

PUBLISHED FORTNIGHTLY.

It is the first Croatian Newspaper published in New Zealand, and it should be read by every Croatian in all parts of the world.

Advertising rates sent on application.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBS' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

PREDBROJBA.

(SUBSCRIPTIONS PAID).

ZA CIELU GODINU

(ONE YEAR).

E. Langguth, Austrian Consul	£1 0 0
Josip Franich, Auckland	1 0 0
Stjepan Roglich, Kaikohe	1 0 0
Tome Franich, Matin Vrgorac (Austria)	1 0 0
Filip Vujan, Whangamata	1 0 0
Joseph Evans, Waipapakauri	1 0 0
Rev. H. W. Williams, Auckland	1 0 0
Ivo Habich, Kaihu, Maunganui	1 0 0
Bluff	1 0 0
Jure Franich, Kaikohe	1 0 0
Mate Pecar Zaostrog (Austria)	1 2 6

ZA POL GODINE.

(SIX MONTHS).

Upton and Co., Auckland	£0 10 0
Pio Curiss (pisite za adresu)	0 10 0
Ivan Stulla, Kaikohe	0 10 0
Nicola Alac, Towai	0 10 0
Miho Vilicich, Rangiora	0 10 0
Marko Nesanovich, Rangiora	0 10 0
Silve Vujanovich, Whangamata	0 10 0
Vicko Vitol, Whangamata	0 10 0
Jure Vujanovich, Whangamata	0 10 0
Pasko Lulich, Parenga	0 10 0
John W. Stewart, Auckland	0 10 0
Luka Klarich, Kaikohe	0 10 0
Ivan Viskovich Grgin, Kaikohe	0 10 0
Jure Burmas, Kaikohe	0 10 0
Ivan K. Barbalovich, Orewa	0 10 0
Prospero Kovacevich, Orewa	0 10 0

NOTE. Molimo ostale nase vrijedne Hrvate da nastoje postati "Predbrojba" da bolje budamo otici sa nasim radom.

"Bratska Sloga,"

SVIBNJA 29, 1899.

Velika Sramota.

Samo u kratko u prvom broju jesmo naveli kako velika moznja, stoji izmedju nase brace Hrvata u ovaj zemlji, sto u stinu bilo bi mnogo za cudo ostalimi

narodom, kad bi oni sve potanko doznali nase dozivljaje. Kad budemo opisali nasih sedam zopovidi bozjih, onda hocemo se opet povratiti na "Veliku Mrznju" da tako bolje raznmacimo nasem narodu sa svrhom da prva zapovid Bozja t. j. velika moznja bude za vazda prestati izmedju nasih vrijednih Dalmatinskih Hrvata.

Druga nasa zapovid Bozja jest Velika Sramota koja mora da prestane izmedju naseg Hrvatskog naroda; jer hocemo biti u potpunosti pokazati na vidjelo sve one osobe, koji zude da postavu "Sramatu" na nas posteni i vrijedni Hrvatski narod u ovoj zemlji. Poslovica kase—"tko puse prama vitru opet se k njemu povraca."

Dakle ako u istinu imamo ovakovih izroda i nakaza ljudskih koji bi hotili postaviti sramotu na Hrvatski narod u Novoj Zelandiji, mi iskreno kazemo, da se to oni vrlo varaju, jer njihovo nastojanje za postaviti sramotu na narod, hoće to za sigurno postaviti na njih istih.

Svaki posteni Hrvat u ovoj zemlji, takodjer isto ostali na drugom kraju svijeta poznaju vrlo dobro kako mnogopotrebitno jest bilo da imamo Hrvatsku novinu koja ce stati nu braniku havatskog radnika.

Prvahratska novina imenom "Bratska Sloga" jest izasla na vidjelo; te kao prvi broj u velikom broju svatko se je radovao, i bilo svakomu milo.

Ne samo da nas Hrvatski Primorac jest uzkliknuo "Zivila Hrvatska Novina, i Zivila Hrvatska;" dali ostalim stanovnicima Nove Zelandije jest bilo mnogo milo, te osobno dodjose na Uredništvo na radovanje. Takodjer u isto vrijeme nadamo se kad prvi broj "Bratska Sloga" sretno dodje u staru domovinu hoće biti svima milo; jer od sada hoće biti na pravom putu od istine kako njihovi otci, njihova braca, njihova djeca uzivaju u tudjim.

Premda svako iskrena srca mora da poznadu za ovu veliku potrebu ipak jesu se nasli izrodi kako da upropaste na prvi trenutak ovu prvu hrvatsku novinu. Na veliku sreću mozemo se pohvaliti da izroda hrvatskoga rodu i plemena nememo u velikom broju u ovoj zemlji, ali se nalazimo u potpunosti do za danas apomenemo sama jednoga, i to poglavica gospodina Ivana Segetina.

Poglavica gospodin Ivan Segetin netom je doznao, da gospodin Urednik Antun Bulat sa pomocnikom gosp. M. A. Ferri misli ustrojiti prvu hrvatsku novinu, odma na pocetko stao se protiviti da kakogod neđe nacina za upropastiti narodno poduzeće.

Nemamo mjesta za imenovati sva ona nastojanja gosp. Segetina, jos odma u pocetku, ali spomenuti hocemo do kod je prva novina na vidjelo izasla t. j. Bratska Sloga gosp. Segetin jest u visem broju razturio privatnih listova po svima Rotarim (country) izvan grada Auckland da nasi vrijedni domorodci, nebudu se predbrojiti u "Bratska Sloga" njihovu prvu mnogopotrebitnu novinu.

Ieli ovo jedna velika sramota?

Zasto nas vrijedni Hrvatski narod u ovoj zemlji mora biti bez svoje novine? Koliko nas narod, toliko ciela zemlja od Nove Zelandije znade za "Bratsku Slogu" u rukami imali i citali; zar dakle nebi bila "velika sramota" da prva novina odma u pocetku propadne.

Svemogući Bog to neće podnipo dopustiti—velika sramota neću dapasti na nas hrvatski narod, nego opet hoće dopasti na same i jedine izrade hrvatskoga roda i plemena.

"Bratska Sloga" jest u velikom broju obljubjena od naseg Hrvatskog-Dalmatinskog Primorca; takodjer isto od veliko: gospode, i odlicnih osoba cijelo zemlje Nove Zelandije. Izgleda mozete uzeti kolika prva Hrvatska novina jest obljubjena, kad budete, pomnjivo citeli C. K. Austin-Ugarskog Konzula govor gospodina E. Langgutha, i ostalilo, osoba kad je bila velika svetcanost otvaranje prvog hrvatskog liste.

Ako se kogod za sada nedjio od nasih domorodica; da nebude ljubiti njegovu prvu hrvatsku novinu ipak jesmo vise nego sigurni da hoće ljubiti njihovi otci, njihova braco, i ostala njihova rodbina.

Opet priporu cujemo, da se budete drzeti "Bratske Sloge," nista nemoj te se lasiti "velika sramota" neco vas dopasti, nego opet na izrode, i to na njih samih.

Ovo je nasa druga zapovid Bozja koju moramo da ukinemo; jer to Bogu i svijetu hoće milo biti. Držite u redu sve brojeve jer se opet hocemo pvaratiti na sve zapovidi Bozje da Vam bolje rajtumacimo. Zivila prva Hrvatska novina, Zivila Hrvatska!

Danica.

DRUGA NESRETNJA ZLOBNA
NOVINA.KAKAV POCETAK TAKO MORA
BITI I SVSETETAK.

Dosla nam je, do ruka druga zlobna novina u hrvatskom jeziku pod imenom "Danica" te nemozemo uzkratiti do samo u kratko budemo odgovoriti izdavateljem ovog Lista na njihovom postupanju odma u pocetku, tako da bude na izled svima citateljem a Novoj Zelandiji, takodjer isto ostalim na sve strane svijeta. Nasi vrienidi i posteni Hrvati u Novoj Zelandiji, takodjer isto nasi otacbenici u staroj domovini kad budu citali prvi i drugi broj "Bratske Sloge" hoće u trenutak oka opaziti na koji nacin nasa prva hrvatska novina jest bila utem eljena.

Netom se odlucilo da samo jedna, mnogopotrebitna hrvatska novina bude se ustrojila u ovoj zemlji, odma to jest bilo javljeno kroz sve Englezke novine na vladanje svega naroda u ovoj zemlji. Opet kad je prvi broj Bratske Sloge izasao na vidjelo takadjer jest bilo javljeno kroz sve novine Englezkog jizika, od kojih jesmo dobili pohvale na sve strane sirom ove zemlje.

Jeli ovako "Danica" uradila? Ne, nije ali u istinu nasa stara poslovica ovako pravo kaze "kad tovari revu Bogu slave ne daje."

Da upravitelji i izdovatelji "Danica" jesu imali ikakvog prava, zasto nisu izasli na vidjelo i postupali kako Bog zapovida, nego kriomice sve kradnjom uzbunivati nas posteni hrvatski narod, da nepristaji na ono stomu njegovi pametniji zeneljaci savjetuju.

Da bude na dokaz svemu svijetu molimo sve pametne odlicne osobe da nam istinito kazu, jeli gdjejed u kojomudrago stvani svijeta, kad je jedna novina izasla pak opet druga za njome nakon petnajest dana, i to bas upravo isti dan? Jeli ovo jedna velika zloca, i hoćeli biti jedna velika sramota kad pometniji zemljaci budu doznati?

Obracamo se na cijeli narod Nove Zelandije i ostale strane svijeta neka oni sude; ali kad budete pomnjivo citali

prvi i drugi broj "Bratske Sloge" hocete ocedvidno poznati da ovo nije nista drugo nego velika zloca gospodina tovara Ivana Segetina.

Svina nasim hrvatskim citateljima u Novoj Zelandiji jest vrlo dobro poznato odgojenje i nauk gosp. Segetina jos dokle u staroj domovini, daje zelio imati nadnicu sa njegovom "mazgom" oli tovarom.

Takodjer njegovo kratko boravljenje u Americi njegov zivot hocemo sa vremenom doznati od nasil Amerikanskiho Hrvata koji ga poznaju. Zivot gosp Segetina u Novoj Zelandiji jest svima vrlo dobro poznat na kopanju gume, u divljastvu na skitanju ulicam grada Aucklanda i t. d.

Bez imati ikakvog nauka kako sam Gospodin Segetin jest se ocitovao u njegovom listu gospodina Ferri, da nije ucen u nikakvom jeziku; bez imati poznanstva i obecnja sa odlicnim osobam jeli moguće da ovaj gospodin bude izdavati "Novina" u tudjoj zemlji?

Nije nista drugo nego jedna velika zloca koja lezi u njegovom srdeu, tako da uproposti i postovi sramotu na nas posteni hrvatski narod.

Svaki koji bude citao nase dopise hocemo nam dati pravo, a opet sdruge strane, mi kao jedna hrvatska braca ad jednog jezika u tudjoj zemlji podni posto niji od potrebe da imamo dvije novine na hrvatski jezik istodobno i zlaziti. Kad budete pomnjivo razmatrili Bratsku Slogu hocete opaziti nasu Lozinka "Sve za vjeru i za domovinu," a koju lozinku hocete opaziti u Denici?

"Danica" nije izasla za nikakvu drugu svrhu nego, za nzbunivati narod stoga po putu "Lucifera" Segetina da Hrvatski narod u ovoj zemlji ne bude sramotu imati, hocemo usilovani bite, osobno govoriti dokle u grandu Aucklanda sa Castnim gospodinom Right Hon. R. J. Sedden (Premier) da druga novina bude se za vazda ukinuti.

Niji od potrebe da idjemo na ditje koziti, do od druge zlobne novine nemamo potrebe; jer to Bogu, svietu, i cielom hrvatskom narodu jest vrlo dobro poznato, dakle braco drzite se Bratske Sloge, ako hocete Bozjega blogoslova dostignuti.

"Danica" nesretna novina jest od pocetka do svrsetka na krivom putu, te stavno mora du zaluta. Danica kaze da gosp. Marusic jest sada kao pod-urednik, a da gosp. Ivo Pavlinovic kao izabrani urednik jos se ocekiva. Ove su veliko Bogu nemile "lazi," stoga nemojte u buduce uzeti lazi za istinu. Mi imamo u ruci privatni list gosp. Pavlinovica u kojem se on sam ocituje da on nemoze biti sa urednikom nikakve novine, jer da to njegov zanat nije u tudjoj zemlji izvan kopanja gume. Opet na drugo cienimo da u istinu jest jedna velika sramota odma u prvom broju imenovarti jednog naseg domoradca ime i prezime i rodjeno mjesto da je pocinio veliko zlo i zatvoren u tamnicu. Ovo nije nista istina, a sdruge strane kad Englezke novine nista nisu opisali ni kazali, zasto nasa hrvatska novina prva ovako postupati. Sramota, jedna velika sramota od Danice!...

Ako ovaj nas domorodac jest uhvacen sto moze se svakomu lako dogoditi, zasto neimate malo uzstrpljenja dokle se stvari razvide, i dodje svaka na cistu, dokle ostsuda bude, pak onda mozete stogod govoriti.

Priporucujemo da se okanite onog rada za koga niste vredni, uzmite savjet od naseg dobrog Konzula, uzmite savjet od ostalih odlicnih osoba prije nego otidjete, u napast, prije nega otidjete, u propast. Takodjer priporucujemo nasem domoredcu Ruskovicu da bude cuvati svoj krvavo stecen novac, neka se prodje "Lucifera" velikog tovara gospodina Ivana Segetina.

Kako pocetak tako hocemo biti i svrsetak!

"Bratska Sloga" kao sada tako i vazda hocemo biti vazda puna dobrog nauka.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hocemo biti sladje ako ju budete pomagati.

Kratke Vjesti

(NEWS IN BRIEF).

U Whangarei (North) gradi se nova Bolnica, koja hocemo biti dovršena kroz tri meseca. Narod u onoj okolini za ova svrhu jest sakupio Liru 200. Takodjer prvi ministar (Right Hon. R. J. Sedden) jest obecao 30 shillina za svoku Liru sto narod bude sakupiti za ovu plemenitu svrhu.

Kralj od Italije jest jedini poglavar u Europi, koji nejede meso, niti nikakve druge stvari sa krvi. Takodjer jest jedini kralj koji nije nigda bio ranjen u nikakvom ratu.

U Spanjolskoj (Spain) vlada nedo pusta Zidovin da sagrađe njihovu crkvu (Synagogue), niti na nikakvom mjestu da drze mjesto od molitve.

U vrieme kraljice Elizabete (England) trosak za uzdrzati ratne brodove jest bio samo Lira 6000; a danas u vrieme kraljice Victorije hocemo se preko £25,000,000 svake godine.

Putnici od svake narodnosti koji pohode Svajcarsku (Switzerland) kaze se da ostave preko £4,600,000 svake godine.

Najveci dragi-kamen (diamond) na svijetu jest kod kralja od Portugoljske u kojem ima tezinu 1680 karata, oli 14 unaca (oz.) od velicine ad jednog jaja. Ovaj dragi-kamen jest dosao iz Brazila godine 1800, koju cieniu onda jest imao od Lira 224,000; ali sada ovaj isti kamen vriedi preko 400,000 Lira.

Mlade djevojke na roboti kod Telephona u Becu, moraju da imaju posebnu odjecu kad na raboti. Ovo odjelo jest od narodne boje crne i zute.

Missak Effendi Turski Ministar u Carignadu pobjegao u Paris sa uzrokom da Sultan nije ga hotio imenovati da predstavlja Tursku na Conferencu Czara Ruskoja u Hague. Ovo bjezanjo uplasilo je veoma. Tursku da ovaj ministar nebi se sdruzio da uradi koju drugu bunu.

Yedna Spija imenom Bazzani za uzrok daje izmislio da Czar Njemocki hocemo biti ubijen kad je bio u Egyptu jest uhvatio sedam godina i sest meseca tezke tamnice u Yakinn (Ancona).

Yedan veliki parobrod "Perthshire" iz Sydney za New Zealand ima mnogo dana daje na pupu. Kojagod nesreca jest se dagodila. Sva drozstva od ostalih parobroda imaju naredbu da gledaju hocemo li naci u putu izgubljeni parobrod. Vlada od Wellington i Sydney jest poslala svoje parobrode sa svrhom da mogu stagod iznaci. Do danas nema nikakvog znaka.

Vecma studno vrieme jest nastalo, jest nastalo takv da u visem broju mnoge osobe jesa nahljadjene.

Vise nego jedan milijun cigareta pusi u Londonn svaki dan.

Svaki Hrvat u Novoj Zelandiji koji zudi predbrajiti se na Bratsku Slogu, a prvi braj nije imao do ruka neka to nekasni nami javiti damu provi broj bude poslat. Dakle naprid Hrvati pomozite sto mozete bolje.

Tuzba je dosla od pudara na Austro-Ugarskog Konzula da nasi Hrvati na Kapenju gume u Towai i Hukerenui idju kopati na zabronjeno mjesto. Molimo dakle sve nase Hrvate da neka postuju zakon i zemlja u kaj oj zivu; jer nebi nam bilo milo da budu pozvati na Sud, oli kako drug cije sa snjzima postupati. Jes mo u duznosti da opomenemo svakoga, i da budemo na izgled svakomu.

Kako nam je dokazano nekolicika molbenica jest otislo na Vladu u Wellington sa preporukom da ciela zemlja od gume bude ostavljena za same Englezke podanike. Mislamo da ovo pitanje nece biti rieseno.

Dokazano nam je da u velikom broja od nesretnika i izroda jest mnogo listova poslato po country proti "Bratskoj Slogi," i to bez podpisa.

Dokazano je da u gradu Aucklandu ima jedna gostiona prama 666 stanovnika, u Wellington jedna za svako 789; u Christchurch jedna za svako 454; u

Dunedin jedna za svako 454; u Kumara jedna za svako 88; a u Hokitika jedna na 95 stanovnika. Na razmjeru po cielaj koloniji ima jedna gostiona (hotels) na svako 475 stanovika.

Ra cuna se da moru zive oli vazda plove preko 1,200,000 osoba.

Nazod godinu dana Sponjoljska jest valdala sa preko 10,000,000 stanovnika izvan njezine kraljevine, a sada vlada sa manje nego 200,000 stanovnika.

Sveti Otac Papa Lau XIII. jest izdao da godina 1900. hocemo biti kao speciala godina i zubilej za sve krstjane na sve strane svieta za oprostjene grieha.

Gospodina Marconi bozojav "bez zice" jest uporabljen na sve Taljanske ratne brodove, takodjer isto na sve tvrdjave u Parisu.

Primilismo list od gospodina Ivana Pavlinovica, umazo nam je milo kako nasi dobri Hrvati nastoje da "Bratska Sloga" bude se uzdrzati. Zivio castni gospodine drugi put rado ce mo tiskati Vase dopise.

Jedan stanovnik od Pahiatua jest star 96 godina, ima, 14 djece svi u potpunom zdravlju, najstarijemu sinu jest sada 68 godina.

Ima sada na Banki sahranjen £2,500 na racuna Auckland Izlozobe (Exhibition).

Preko 300 caseta kapule jest otislo iz Aucklanda za Ameriku za Amerikansku vojsku u Manilu.

Mnogo od nasih domorodaca tuzu se, da C. H. Postoroki Ured u Makarskaj niji u vodpunam Yedu, jer da mnogo njihovih listova jest otislo izgubljinu. Molimo da u buduce bude se bolja paziti na svoje duznosti.

Posta iz Europe kroz Ameriku hocemo doci u Auckland na 6 Lipnja.

Racuna se da u Novoj Zelandiji ima 776,527 stanovnika, od ovih 39,854 Maorskih stanovnika imade.

Malbenica da malahna djeca nebudu dopustena po ulicam hociti u vrieme kasne noci upravljena gospodinu Seddonu prvon Ministru jest duga 10 metora, a samo 1400 podpisa.

Lanterna u Corunna, Spagnoljskej kaze se da ja najstarija na svijetu. Sagradjena je u vrieme kralja Trojana, a opet na novo popravljana god. 1634.

Kaze se da u Francuskaj ima 200 razlicitih vrsta vina, ali se vise vina popije u Englezkoj nego u Francuskaj. A opet Londra jest najvisa marketa (trgoviste) od vina od svega svieta.

Trgovina.

(COMMERCIAL.)

Kako stoji Marketa od Gume.

BIELA GUMA—

Sitna oprana guma od 28 pak gori.
Slaba guma od 40 do 43.
Malj bolja guma od 46 pak gori.
Dobra vrsti guma od 62 pak gori.
East Coast od 73 do 74.
Guma po drugi put ostrugana (re-scraped) od 110 pak gori.

CRNA GUMA—

Sitna oprana guma od 12 do 14.
Srednja vrsta od 20 do 24.
Nijbolja vrsta od 38 do 43.

Krog 23 dana meseca Svibuja doslo je na marketu (trgoviste) 705 tonelata; yma soda stogod bolja pitonja za dobra vrsti guma, takodjer isto od dobra vrsti crne gume.

Siromastvo nije sramota, nego jedini j grieho sramota i sve zlo.

Ne cini covjeka sretnim sto dugo zivi nego kako zive.

Sloga od Boga, a nesloga od zloga.

Gdje je mir, tu je pir.

Covjeece ne zaboravi na smrt, jerbo ona na tebe ja cijelo zaboraviti ne ce.

Iko pravo zbori, Boga hvali.

"Bratska Sloga" kao sada tako i vazda hocemo biti vazda puna dobrog nauka.

Sto ima nova po Svieta.

(CABLEGRAMS.)

KUGA.

U Alaksandriji kuga se pojavila, te veliki strah jest napao na stanovnike u gradu. U velikom broju bez razlika spola jesu otisli na drugi svijet.

RODZENI DAN.

KRALJICE VICTORIJE.

Rodjeni dan kraljice Victorije na 24 Svibnja jest obavljen sa velikom svetcanosti na sve strane svieta. Nas Czar i kralj Franjo Josip jest pohodio u Engleskoj odjeci Poslanika (Ambassador) Englezkog u Becu na radovanje rodenog dana kraljice Victorije. Takodjer po cijeloj Novoj Zelandiji jest bila velika svetcanost, u navlastito u gradu Aucklandu gdje spomenik kraljica Victorije u Albert Park jest bio odkrivu od Namjestika Lord Ranfurly izmedju velikog broja naroda.

Ovo je brzao postati kraljici Victorije od Namjestnika Nove Zelandiji.

"The people of New Zealand desire to send their heartiest congratulations and expressions of loyalty to Her Majesty on the occasion of her eightieth birthday."

"(Signed) RANFURLY."

ODGOVOR.

(REPLY.)

From the Secretary of State for the Colonies. "Her Majesty commands me to convey her cordial thanks for the kind message expressing the loyalty of the people of New Zealand."

VELIKA VATRA U PARIZU.

MNOGO VAZNIK I KORISTNIK KNJIGA IZGORENO.

Velika vatra koja je bila u Parisu 40,000 vriednik i koristnik knjiga Trgovacko komore jest izgoreno.

WESTERN AUSTRALIJE ZLATO.

U zapadnoj Australije nadjeno je zlato na vrhu zemlje u prahu kod glavice Mount Leonora. Od 11 litara oprane zemlje naslo se 4 dw. zlata. Takodjer okolo ovoga poloza jest bogata zemlja. Veliki narod jest nasrnuo na ovo mjesto i poloza za toliko milja zabiljezeno.

VELIKA VATRA U RUSKOJ.

MNOGO OSOBA IZGORENO.

TRI HILJADE OSTALO BEZ KUKE.

Velika vatra izgorila mjesto Porosow kotaru Lithuania u Ruskoj. Tri hiljade ostalo bez kucnog praga, a veliki broj jest izgoreno u vatri.

VATRA U GRADU DAWSON.

Sbog uzroka da jedna svetiljka jest bila prevalenau vatra jest ucinila stete u gradu Dawson preko 4,000,000 dollara. Ovaj grad jest blizu Klondyke.

VELIKO UBOJSTVO.

Kod "Yarrawonga" (Victoria) mesar imenom Green zavadiše sa svojim sinom, u kojoj svadnji sin jest ukinuo ruku svomu otcu, to nakon melo vremena otac umro od otrovane krvi. Sin jest bio uhvacen i pozvat na sud za veliko ubojstvo.

MIR SVEGA SVIETA.

RUSKI CZAR I GOSPODIN STEAD.

Gospodin Stead imao je osobno jedan produlji govor sa Ruskim czarom i Njihovo Velicanstvo jest mnogo zahvalio gosp. Stead na njegovom nastrjanju du bude mir svega svieta.

SMRT JEDNOG AMERIKANSKOG MILIJUNASA.

Smrt gospodina Rosswell Flowers dobro ponata milijunasa u New York jest bilo na veliko cudo ondjesnem narodu. Druzstvo i Banko kroz dva sata jesu otisla nazad preko 100 milijuna dollara, ali opet kroz malo vremena provatilo se 80 milijuna. Ostali milijunoti jesu skocili da pomoznu gosp. Flowers, ali ova possuda jest bila odvracena.

DJETE OBJEŠENO OD SVOGA OTCA.

Jedan covik imenom Baker jest objesio svoju matcuhu k'cerku u Sydney. Kaze se do njezin otac nije bio u pameti, kad je ova pogrdno djelo uradio.

ADMIRAL DEWEY.

Vlelike sprave jesu u New York za docek Admirala Dewey. On hocemo biti kao pomocnik Presidentu McKinley, i savjetnik za vojnicku sluzbu koliko na moru toliko na kopnu.

"Bratska Sloga."

OTISLA PO SVEMU SVIETU.

Prvi broj Bratske Sloge jest otisao po svemu svietu. 500 iztisaka jesmo postali u staru domovianu, a 200 iztisaka na druge krajeve svieta izvan Nove Zelandije. Za uzrop da se nasa slava budo proslaviti, nismo izostavili nikoga od odlicnih osoba po cijeloj Europi i Americi a, da prvi broj nije bio poslat.

Spomenuti samo hocemo da od velikog broja Odlicnih osoba i Velikasa u Europi, nismo zaboravili Njihovo Velicanstvo Cara i Kralja Franja Josipa.

Nas Premilostivi Czar i Krolj koji vazda ima na srdeu svoz narod, hocemo se u istinu radovati, i biti mu milo kako od sada njegov Hrvatski narod hocemo napredovati u tudjini.

Sdruge strane neznamo kako u miloj nam otacini nas narod hocemo shvatiti kad budu doznali, kako izrodi Hrvatske majko misle upropastilo prou hrvatsku novinu, i postaviti bozpotrebno sramotu na nas Hrvatski narod u ovoj zemlji. Dokazano nam je da izrodi misle utemeljiti drugu hrvatsku novinu, i to bas upravo da bude izlaziti iste dneve kao Bratska Sloga. Ovde za stavno svatko moze opaziti zlocu i nenavidost.

Koja lezi u srdeca nasih izroda u ovoj zemlji; ali se za stavno nadamo da onako mora da se izvrsi kako nasa poslovice kaze,

"Iko pod drugim jamu kopa i sam upadne nju."

Uzmite Izgleda.

Pomnom procitah sve vase pozive sa kojiman stese obratili na nasu u ovoj Zemlji Hrvatsku bracu, a dabi vam pomogli sa malom novcanom pripomoci. Za ipak ja Hrvat smatransi mojom svetom duznosti davam pomoguem, koliko mozem, ovdjevam prilazem, dvi (2) lire, a dasam u stanu dabi ivise, medjutim neka svaki dade, koliko moze pa etonam nasin dcinin novina, ne samo sjegurmo od propasti, nego i kadrih, da vrse na prama svom narodu svoje svete duznosti, "Sa slogom svese moze, a nesloga sve od moze"—dajmo stoga u primo sve nase sile slozno, pase zaista necemo trebali dase pakajemo.

Sa stovanjem,

M. S. MAHARSKI,

Primorac.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hocemo biti sladje ako ju budete pomagati.

Svaki onaj koji bude citro "Bratska Sloga" a ne bude pomagati nije dobar Hrvat.

Na Znanje.

Narebda C.K. Austro-Ugarskog
Konzula.

DECREE OF AMNESTY:
of 2nd December, 1898, by His Imperial
and Royal Apostolic Majesty, Emperor
Francis Joseph.

All persons subject to military duty, in
the Army or Navy of the Austro-
Hungarian Empire shall be pardoned for
the following offence, for which they may
have become liable to punishment, viz:

*Non-obeyance of orders for military drill
and exercise, respecting desertion (and if
already declared deserters, but not yet
condemned as such).*

This Amnesty is granted under the
condition that the respective persons shall,
within one year after publication of this,
ask for such pardon. But it shall not
refer to anyone who is prosecuted for any
other than the aforesaid offence, or who
has disobeyed the order for active service
or military training.

Persons anxious to receive the aforesaid
pardon, should at once apply to the
Imperial and Royal Austro-Hungarian
Consulate, Auckland.

His Apostolic Majesty the Emperor
Francis Joseph has decided (on the
occasion of his 50 year Jubilee) to issue a
Jubilee Medal, to which all persons will
be entitled who served in the Army or
Navy since 1848. Persons desirous of
obtaining this medal should at once apply
to the Imperial and Royal Consul at
Auckland. Military papers have to be
produced on application.

Na Izgled.

SVIMA HRVATIMA NA SVE
STRANE SVIETA.

KAKO IZRODI U NOVOJ
ZELANDIJI POSTUPAJU.

Nalazim se u potpunosti dužnosti,
takodjer Svemogući Bog mi zapovijeda do
pokozem na vidjelo svima postenim
Hrvatima na sve strane svijeta, i svim
ostalim citateljima "Bratska Sloga" kako
u malenom broju imamo u ovoj zemlji
izroda, i nakaza ljudskih koji nastoje da
upropaste cijeli Hrvatski narod u Novoj
Zelandiji. Ima tome preko dvije godine
da u mojoj pameti jest ležalo kako da
bolje pomognem svomu narodu, posto
jesam uvidio da u istinu nas narod u ovoj
zemlji opotrebuje. Moz da da nasi
citatelji izvan Nove Zelandije nepoznaju
kakav zivot nasi domorodci rade na
kopanju gume; ali kroz nas list "Bratska
Sloga" hoće biti u buduce sve točno
oprisano. U velikima mislima da sto
bolje mogu dokuciti kako da postavim
na razvitak i poboljšanje nas narod,
nikakvu drugu stvar nisam mogao
odabrati kao Hrvatska novina u Hrvatski
jezik da se bude tiskati.

Onda kad ovo imah u pameti nasih
Dalmatinskih—Hrvata nije bilo u velikom
broju kao sada te trazio jesem uzaludno
da pomocnika nadjem. Opet jesem uvidio
da nasi posteni Hrvati jesu svi od jednoga
stalisa t. j. tezakog rada. Jmao sam
uzstepljenje a uhva nja nisam izgubio da
jednom hopu docekati, da Hrvatska
novina oli prija, oli poslje hoće izaci na
vidjelo, na korist i cast svega naseg
naroda u Navoj Zelandiji.

Kroz ovo vrijeme smatrajući pomnivo
Englezke novine jesam opazio ime naseg
mnogo vrednog Hrvatu gospodina M. A.
Ferri, dje se bavi u Englezki jezik za
sveukupan napredak nasih domoradaca u
ovoj zemlji. Gospodin Ferri meni nije
bio osobno poznat, niti sam znao za njegovu
adresu; ali ono sto sam mogao dokuciti, i
razabrati njegove dapise jesam nasao da
nije nista drugo, nego teško nastojanje

gosp. Ferri kako do nas narod bude se
proslaviti u tudjini. Svakomu nasemu
domorodnu Hrvatu, takodjer ostalim na
sve strane svijeta jest vrlo dobro poznato
kako prošle godine kao isto i sada nas
Hrvatski narod u ovoj zemlji jest drzan
od Englezkil podanika. Ove prošle
prilike tako vrlo dobro svakomu poznate
nijo od potrebe opetoviti; jer ruka mi
drhce, a srđce se zgrozi, kad promislisim
na one nepravice sto nas narod bez
potrebe jest pretrpio.

Kako sada nalazim nas Hrvatski narod
nema nikakva prava da se tuži no vladu,
oli na Englezke podanike, ne, nego to
opet jest nasa krivnja.

Azasto?

Za jedini uzrok do siromasni pasteni
Hrvatski narod jest se dao Voditi, i
krivo neistinito razjumateno od malo
nesretnika, i izroda Hrvatskoga roda i
plemena.

Dosav u grad bas upravo sa namjerom
da utemeljim Hrvatsku novinu, i nije mi
prošlo mnogo vremena za upoznat ti se
gosp. Ivanom Segetim i Baldom
Marusicem koji ponudise mi pomagati.
Na prvu riec povjerovah njihovoj
iskrenosti, ali kroz veoma kratko vrijeme
dodjoh spoznati da bas upravo nisu
vredni za nista, a kamoli upravljati sa
jednom novinom.

Na sreću gosp. Ferri jest se ovog
puta nalazio u gradu kojeg zamolih bili
bio zadovoljan biti sa mojim pomocnikom.
Gospodin Ferri odma prestane, te kroz
sedmicu dana prva Hrvatska novina koju
vec u rukama imate jest izašla no vidjelo
na ime "Bratska Sloga."

Na veliku nasu sreću, da u ovoj zemlji
nemamo u velikom broju izroda i nakaza
ljudskih; ali ono malo sto imamo jesu na
svaki nacin nastojali kako da upropeste
ovo mnogopotrebno narodno poduzeće.

Niji moguće da izkazem sva nastojanja
gospodina Segetina i Marusica kako da
uniste "Bratska Sloga," oli samo za danas
neka budo jedan primjer dosta na
osvjedocenje.

U velikom broju listova jest bilo
razpisano po country, da Hrvatski narod
neka nebude poznati njihovu prvu
Hrvatsku novinu.

A zasto draga braco Hrvati ovakova
nesretnaka murate slusati?

Izroda i nekaza ljudskih jest bilo ovo
nastojanje da upropaste prvu Hrvatsku
novinu, za uzrok da gospodin Ivan
Segetin hoće iz davati drugu njegovu
Hrvatsku novinu, mnogo bolju, ivisu
nego "Bratska Sloga."

Da nas posteni Hrvatski narod bude se
uvjeriti, je li moguće da gospodin Segetin
bude izdavati i uprovljati sa Hrvatskom
novinom evo Vam dokaza. Ovaj list
doli tiskan jest mi dosao do ruka pisani
od gospodina Segetina.

Sada sudite!

ANTUN BULAT,

Urednik.

Auckland, Setember 11, 1898.

DRAGI PRIJATELJU,—

Evo hvatam pero opisem nje koli ko
redaka ali nemoj nista hrdjavo sumjati
moje ovo pismo, oliti hrdjavo ovo pro
maciti, od ni jedne stranke, jase sjecam
dasam ja onaj sto sam vas u vridio, ali ja
saa morao anako postupati svami za u
zrok za ovaj put necu vam kazati, Zato
jase opet sjecam vas, i mozada da u
pravimo na pravi put sve one pogriske
stosu sljedile iz medju nasja Znam
dragi perijatelju daste vi dobro izuceni u
nas materinski jezik, a, pak tako isto i u
inglezi veoma dobro, Zato dragi prijatelju,
jasam u silovan davan opisem nekoliko
redaka premida neznam djestanujete, ali
ipak ako ne poje u dugo jasam ovo po
kusa da vam u pravin list pa na pravi od
ove zato ako primite ovo moje pisimo
kroz kratko vrime da biste mi od
govorili na ovo moje pitanje koje slidi
jasam od nekoliko ovde u gradu putah
bio u pitan da zasto ne u cinimo jednu
novinu jedan Folj, a sad sam opet

dosa u grad jedan covik me opet slidi da
u cinim novinu da ceme on pomoc, ali
kako ti znas ja nisam dobro izzucen u
nijedan jezik zato ja znam da biste vi ovde
sluzili meni puno dobro ali u isto vrime
za vase dobro, ali sve skladno i posteno
zato molin dami od govoris sta ti cjenis,
Ali molin da a koje moguće da mi od
govoris staje moguće brze jer ako za dujis
mozda ne bude na vrime, Zato za ovaj put
za klucujem ovo moje pismo za ovaj put.

Primi moj srđeni pozdrav, jesam tvoj u
vjeke prijatelj.

JOHAN SEGETIN.

Moj u pravitelj lista, J. Segetin, C/o
Chief Post Office, Auckland.

Mr. M. A. Ferri, Post Office, Auckland.

Missing Friends.

Jacob Wassertheil of Wadowice, Galicia,
is enquiring after his brother Henry, who
emigrated to New Zealand in 1894.
Henry Wassertheil then adopted the name
of Henry Gray, and settled in Auckland.
His last letter was dated August, 1894,
and no further news has since been
received by his relatives. Any person
who can give information of the where-
abouts of Henry Gray will please com-
municate with the Imperial and Royal
Consul at Auckland.

DOBRA FARMA

NA PRODAJU

(FARM FOR SALE).

J. B. WRIGHT,

TAKAHUE.

Priporucujemo ovu Farma nasim Hrvatim,
ovaj kaji zeli nestanit se, hoće biti zadovoljan
ako nobevi ovu farmu.

Sva pitanja neka se obrate na Uredništvo
BRATSKA SLOGA.

ST. QUENTIN'S OIL, THE PAIN ERADICATOR.

The Sovereign Remedy for Rheumatism,
Sciatica, Lumbago, Pains in the Back, Chest,
and Limbs, Colds, Neuralgia, Headache,
Stiffness, Sprains, Bruises, etc. Is NOT A
DRUG, but a POWERFUL NERVE and
MUSCLE STIMULANT; its efficacy guaran-
teed; speedily relieving pain, soothing and
refreshing the sufferer. Instantly relieving
tired or strained muscles.

In two sizes, 3/6 and 5/6 per bottle, of all
Chemists and Storekeepers; or on receipt of
the price (viz., 3/6) a sample bottle will be sent
post free to any address in the Colony.

J. MANNING & CO.,

Post Office Box 501,

AUCKLAND.

Priporucujemo nasim Hrvatim ovu Ge kariju.

IVAN BILICH,

SYDNEY BOARDING HOUSE,

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS,

AUCKLAND.

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te
sluzi kao tumačnik nasim Hrvatim za svaku
njihovu potreba, a spoznat sam izmedju
trgovaca od gume.

SVAK K' SVOMU, AUSTRIAN-CROATIAN BOARDING HOUSE, Princes Street.

JOZIP FRANICH, Proprietor.

Vlastnik gori spomenute kuće daje na znanje svima Hrvatima, i Dalmatinskim Primorcem
da ima veliku kucu od prvog reda, na spavanje moze uzeti preko 60 osoba. Jestivo i sluzba jest
takodjer u najboljem redu.

Svaki Hrvat hoće naci ostale njegove potrebe za opremanje svake privatne stvazi koliko u
gradu toliko izvan grada.

SHAKESPEAR HOTEL

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS.

ALL LIQUORS OF FIRST-CLASS BRANDS.

EVERY CONVENIENCE,

combined with Civility and Comfort, for
Country Visitors and Boarders.

FIVE MINUTES' WALK FROM WHARF, RAILWAY

STATION, AND GENERAL POST OFFICE.

THOMAS FOLEY,

PROPRIETOR.

Priporucamo Hrvatim u Novoj Zelandiji ovu
dobro i urednu kucu.

GEO. FOWLDS,

TAILOR AND OUTFITTER,

VICTORIA ARCADE,

QUEEN STREET, AUCKLAND,

SELLS MEN'S CLOTHING, HATS,

SHIRTS, SOCKS, AND FLANNEL

UNDERSHIRTS, VERY GOOD

AND VERY CHEAP!

Pozor! Ako Hrvati budu imati potrebe od
gori spomenutik odjela meka se obrate na gori

spomenutu kucu, gdje hoće imati svakilo
odjela dobre vrsti i mnogo jeftino.

W. H. DAWSON,

CHEMIST, DRUGGIST,

SURGEON DENTIST,

WELLESLEY STREET, AUCKLAND.

IMPORTER AND MANUFACTURER OF

FIRST-CLASS DRUGS, CHEMICALS, Etc.

EVERY DESCRIPTION OF PATENT
MEDICINES.

TOILET REQUISITES AND TOILET
SOAPS KEPT IN STOCK.

TEETH CAREFULLY EXTRACTED,
with or without Gas.

Ovaje kuća vrlo dobro poznata nasim
Hrvatim komu bude od potrebe neka se obrati
na adresu kao gore.

TOM KEESING'S WATCH HOSPITAL, VICTORIA STREET, AUCKLAND.

Watches & Jewellery Repaired & Guaranteed.
JEWELLERY MADE TO ORDER.
All kinds of Watches, Jewellery, and Fancy
Goods for sale.
Upravo dobra i jeftina kuća za nase Hrvate.

JOHN W. STEWART

BARRISTER AND SOLICITOR,

WYNDHAM STREET, AUCKLAND.

Pozor! Ovo je najbolji, najpravedniji i
najposteniji Odvjetnik za nase Hrvate u
gradu Aucklandu.

HANNA,

PHOTOGRAPHER,

196, QUEEN STREET

(Opposite Union Bank),

AUCKLAND, N.Z.

ONLY THE BEST WORK!

Pamtite! Ovaj vredni slikar jest vrlo dobro
poznat nasim Hrvatim.

LUI KINKELA,

HOBSON BOARDING HOUSE,

HOBSON STREET,

AUCKLAND.

Vlastnik gori spomenute kuće jest vrlo dobro
poznat od naseg Hrvatskog naroda kao prvi od
Hrvata koji je postavio gostionu u gradu
Aucklandu.

Dakle neka svaki k' svomu idje.

J. MURPHY,

LAND AND FINANCIAL AGENT,

26, HIGH STREET, AUCKLAND.

Pamtite! Kamu bude potreba za nabavu
zemlje i ostale svake neka se obrati kao gore.

Printed for the Proprietor, ANTUN BULAT, by WILSON
AND HORTON, 145, Queen Street, and 1 and 3, Wynd-
ham Street, Auckland, New Zealand.
Monday, May 29, 1899.

Bratska Sloga.

God. I.—Broj 3.

AUCKLAND, N.Z., LIPNJA 12, 1899.

PRICE THREEPENCE.

Kad budemo imati 600 Predbrojnika za cijelu godinu, onda "Bratska Sloga" hoće izlaziti svake sedmice.

Dakle braco Hrvati poduprite do ovo budete dostignuti.

Na Izgled.

SVIMA CITATELJEM NA SVE STRANE SVIETA.

Nema nikakve sumnje da među tole-kimi narodi na sve strane svijeta koji se naseli se, da najprije početak njihove izobrazenosti jest bio njihove slobodne novine. Da u nasoj staroj domovini budu dopustali tiskati slobodne novine kao u Americi, i kod ostalih strana svijeta, onda u istinu bilo bi mnogo bolje za nas tezački-siromski narod. Svaki bi znao kako sve stvari prolazu koliko u Sudima toliko po drugim poglavitim Uredim. Ali zalibože ovokovo postupanje za postaviti na bolji stepen nas siromasni narod u stavoj domovini to nije dopust-jeno. Da ima prigode nas Hrvatski narod kao ostali narodi na druge strane svijeta, u istinu do mnogo više izobrazenosti nas narod bi se podigo, te tako svoju bolju budućnost i napredak ustanovio. Od nazad stotinu godina pak do dandanas nasem siromackom narodu u staroj domovini odviše malo izobrazenosti jest dato, i to vazda ako je stogod dostigao, jest na veliku bordu boreći se na bojnem polju da stogod zasluži. Ostaje mnogo vremena da u buduce budemo se baviti koliko nas siromacki narod u stavoj domovini jest pretrpio, i koliko jest zrtvovao za dostignuti bolje stanje i bolji napredak nego je prija imao, i uživao.

Kad dodjo u tudju zenlju bez ikakove izobrazenosti sa praznih rukuh kako hocete da nas narod bude se postaviti izmedju ostali izobrazeni narod kojim nije nista zaniekano ako hocu pribaviti bolje stanje. Uz veliku tugu i nevolju sto mora da svaki od nasih domorodaca pretrpi kad u tudjem svijetu, i to ako oboi izmedju izobrazenih osoba mozda da dostigne stogod bolje budućnosti, nego je imao kod svoje kuće u stavoj domovini. Na njihovu veliku nesrecu kad u tudjini nas narod nehoće da pristaje, niti hoće uzeti slobodne obicaje kako ostali narodi rade, nego vazda drže se jedno drugoga kao brsljan kamena.

Nig di pako u nijednoj strani svijeta nije bilo tako od potrebe du slobodna novina za nas hrvatski narod izadje kao u Novoj Zelandiji, i to sa svrhom da bude se jednom probudbiti i postaviti na isti temelj kod ostalog izobrazenog naroda.

Na sreću nisu svi, ali imamo u visem broju mnogo nasih domorodaca koji spavaju dubok san, te za dovesti svakoga do puta do izobrazenosti ipak hoće uzeti godina i godina.

BRATSKA SLOGA prva hrvatska novina jest izasla za jedini uzrok da poboljša svoj narod u svakoj stvari, i da budu imati boljeg napredka i blagoslova bozjega.

Svaki izabrazeni Hrvatski Citatelj pozna volo dobro da po putu samih novina glavni pomocnici za izobrazenje i napredak naseg naroda u ovaj zemlji hoće biti njihove novine.

Ova mnogopatrebna hrana kad se je pruzila u ovoj zemlji nasem hrvatskom narodu, ipak jest se naslo nesretnika i izroda koji kazu da oni ove hrane nista neopotrebuju. Kad je prvi broj Bratske Sloge bio poslat po kotarism (country) nasim domorodcem jest bio opet od njih istih nazad povracem. Ovakovih nije bilo u velikom braja, ali za danas

jesmo u potpunosti duznosti da spomenemo samo dva t.j. Gosp. Ivana Cibilica i gosp. Pave Petricevich.

Ako ovi nasi domorodci neopotrebuju hranu izobrazenosti, ipak cijenimo da ostali opotrebuju. Mi se stavno nadamo kad "Bratska Sloga" bude se bolje upoz-nala sa izobrazenim narodom na druge kraje svijeta, da hoće spazniti nase okal-nasti, i posnoci poslati da idjemo napried sa nasim radom za pruzati sladkog pica i nauka sto nas narod u ovoj zemlji opo-trebuje.

Takodjer vruće molimo nasu hrvatsku bracu u Americam i na drugom strani svijeta da nam priskoće sada u pomoc, jer ovo je naj potrebitije i najzgodnije vrijeme da izbavimo od teške nevolje nasu Hrvatsku bracu u Novoj Zelandiji svemu izobrazenom svijetu vrlo drbro poznata.

Stavno se nadamo da ova nasu iskrena molbenica hoće tegnati u srdeca nasih pravih izobrazenih rodoljuba da se hoće odazvati nasem pozivu.

Velika Svetcanost.

OTVORENJE PRVOG HRVATSKOG LISTA U NOVOJ ZELANDIJI. KOJE JE SLICDILLO U KUCI GOSP. JOZIPA FRANICA PRINCES ST.

Slava, cast, ime koje jesmo dostignuli na sve strane sirom ove zemlje, takodjer isto izvan Nove Zelandije jest neumrla. Otvorenje prvog Hrvatskog Lista na 23 Svibnja 1899 nece biti nigda zaboravl-jeno. Povjest hoće biljeziti sjajnim pis-menim kako Dalmatinski Hrvati hoće se probuditi iz dubokog sna, jer po putu samih novina kao i ostali narodi hoće dostignuti sreću, napredak i blagoslov bozji.

Nalazimo da ni danas nemamo prostora za opisati ovu veliku svetcanost u Hrvat-ski jezik, ali netom izvršimo nasu duznost da prvo bude tiskano u Englezkom jeziku, onda hocemo od pocetka sve do svrsetka opisati sve točno kako stoji, jer ako opetu-jemo više nego jedan put, to hoće biti više korisno nasim hrvatskim citateljem a navlastito onim koji zude imati viseg nauka.

Evo Vam govora gospodina M. A. Ferri stoji kazao na otvaranju prvog hrvatskog lista u Novoj Zelandiji.

SPEECH OF MR. M. A. FERRI AT THE "BRATSKA SLOGA" SOCIAL GATHERING.

Mr. Ferri's speech was to the following effect. He mentioned that since the time he first came to the colony all his energies had been directed to the improvement of the condition of his fellow-countrymen. He felt very strongly, as he had often stated both in the Press and on the plat-form, that the Austrians had been pursu-ing a foolish policy.

It had been their custom, as soon as they had amassed on the gumfields a few hundred pounds, to sail away to Dalmatia in the hope of spending the rest of their days there. But what usually happened? The money so hardly earned was nearly always exhausted in a very short time, owing to the necessity and the difficulty of finding any profitable investment in a country so unprosperous as poor benighted Dalmatia. The result was, that most of the men who had gone home were forced to return to New Zea-land, to begin anew their heavy toil on the gumfields, until they had once more reached the amount of their former possessions. Mr. Ferri had made it his business to advocate among his countrymen a more excellent way.

His idea was that the Austrians should either purchase or lease land, under the present liberal system in New Zealand, and establish in their new country the industries to which they had been accustomed in their own home. In the North there is room for skilled wine-growers, and of these many could be found among the Austrians. There were few branches of agriculture in which the skill and integrity of the Austrians would not ensure them success. He had advised them to adopt this plan, to send for their wives or their sweethearts, and thus estab-lish themselves as permanent colonists, instead of being as the "birds of passage."

Mr. Ferri hoped that "Bratska Sloga," as the first and only paper, would help to unite Austrians and Colonials in the bond of a common citizenship, that in this way the friction which had hitherto existed might be removed. He briefly outlined the policy of the paper, which aimed at a closer union among the Austrians them-selves, based on a larger outlook on the affairs of the world and at a greater mutual sympathy between Austrians and Britishers. The paper had a strong policy, and would be productive of much good. Unfortunately, the idea of the paper had not found favour with some few of his countrymen. There were black sheep in every flock, and even the honest Austrian community was no exception to this rule. He had been misunderstood by some of these black sheep some two years ago. They had accused him of a want of patriotism in his proposals, and hence this new attempt to propagate his views by means of the Press had been strongly opposed by these men. But, in spite of all their opposition, he was cer-tain the paper would win its way, and would do a splendid work among those whom it was meant to help.

Mr. Ferri then described the circum-stances under which the paper originated. He himself had no idea of starting a news-paper, for he knew that men with good education and literary training could not be found among the Austrian flock in New Zealand; but as soon as he met Mr. Antun Bulat, in Queen Street, a gentleman whom he had not known, who proposed to him to start a newspaper, he at once readily consented to help him and carry this somewhat interesting under-taking through. Once Mr. Ferri con-sented to start work the other matters were a mere industry. This industry had not been wanting. Night after night he had sat up in his office writing, and read-ing proofs, in order that the first number might appear on the advertised date, May 15th.

Mr. Ferri concluded by thanking the guests for their presence at his invitation and sympathy, and trusted that it was a good thing for the future of "Bratska Sloga" and his countrymen that so many Auckland citizens showed an active in-terest in their welfare. He, personally, felt honoured by their presence; for it so happened that not only was it the birthday of Her Majesty the Queen, but also his own birthday that day.

Mr. Ferri's speech was very heartily received, and, at its close, those present united in wishing him many happy returns of the day.

Imena predbrojnika u visem broju jest nam dosla do ruka upravo kod je ovaj broj bio zatvoren. U drugom broju hocemo imenovati svakoga.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u duznosti da pomoze ono sto moze bolje.

"Bratska Sloga" kaa sada tako i vazda hoće biti vazda puna dobrog nauka.

Pomilovanje.

Njegovog Velicanstva Czara i Kralja.

FRANJA JOSIPA.

(Decree of Amnesty.)

Sve osobe koje su bili u Austro-Ugarskoj vojnickoj sluzbi koliko na moru toliko na kopnu hoće biti pomilovani, i dobiti oprostjenje za sliedeće noviede sto prvo bili bi strogo kaznjeni.

Za neposluh svoje duznosti — Za neposluh svoje duznosti kad u vojnickoj sluzbi, i za sve ono koji su od svoje volje ostavili carsku sluzbu, a nisu jos bili tuzeni.

Ovo pomilovanje hoće biti svakomu dato ako ona osoba koja je bila u vojnickoj sluzbi, bude se obratiti za oproscenje kroz godinu dana od dneva 2 Prosinca 1898. hoće biti uslisano, za gori receme neizvršene duznosti.

Svaki onaj koji zudi imati pomilovanje damu bude oprosceno neka sa sto mozo brze obrati na C. K. Austro-Ugarskog Konzula u Aucklandu.

Takodjer Njihovo Velicanstvo Czar i Kralj Franjo Josip jest odlucio prigodom njegovog 50 godisnicu-vladanja (Jubilee) dati svakoj osobi Jubilee Medalju koji su bili u vojni ckoj sluzbi od god. 1848. koliko na moru toliko na kopnu. Svuka osoba koja zudi imati ovu Medalju neku se odma obrati na C. K. Austro-Ugarskog Konzula u Aucklandu. Svaka osoba mora da ima vojnicksu-kujigu njegove sluzbe kud se bude obratiti za dobiti ovu lepu Medalju na uspom mu.

We are in receipt of the second number of "Danica," and we find that, from the beginning to the end, there is no in-teresting literary matter whatever. We intend to invite the publishers of the "Danica" to show us, before the public, both in the English and Croatian lan-guages, some of their abilities as jour-nalists. We challenge the publishers to prove that the article, "To our Friends," published in the same number of the "Danica," is from their pen. In the second, and the present issue of our journal, we have sufficiently described their incapacities as journalists, which we intend to repeat in our next issue in the English language, so as to show to the public that the peasant gumdigging class are not fitted for literary purposes.

Rusko Bogatstvo.

Rusko ministarstvo financija izdalo je knjigu o proizvodnjam Rusije. Prosjecni izvoz Rusije od 1885-1895, u zemaljskim proizvodima bio je u vrednosti preko 466 i pol milijuna rubalja (rubalj iznasa 1 fl. 50 novc.): stoke je izvezeno u vrednosti od preko 642 milijuna. Ako se uz zem-aljske proizvode racuna osim zita jos i repica, kudolja i povrtarski proizvodi, onda vrednost svih proizvoda u evropskoj Rusiji iznasa do 3 hiljade milijuna rubalja. Racuna se da u cijeloj Rusiji ima na 140 milijuna komada stoke, od toga je 26 milijuna konja. U Rusiji ima vise konja nego igdje u drugim zemljama. Vrednost njihova iznosila je 1894, blizu 4 milijuna rubalja.

Suma ima u Rusiji na 180 milijuna desetina, osim toga ima u Finskoj jos 19 milijuna desetina, a na Kavkazu 7 mili-juna desetina.

I u rudama je Rusija vrlo bogata. U god. 1893, proizvela je 8 741 rudokopu do 134 milijuna puda zeljeza (pud je preko 16 klgr. Iste godine bilo je u Rusiji 325

rudokopa kamenog uglja, a izvadjeno je iz njih do 465 milijuna buda uglja. Isto tako bogata je Rusija u rudokopima soli. U Evropi treba godisnje svega oko 350 milijuna puda soli, a sam ruski rudokop ullezu daje preko 100 milijuna puda, no to jos nije najveći ruski rudokop soli.

Bogatstvo Rusije sa kamenim uljem (naftom, petrolejem) odavno je poznato. Godine 1894. proizvela je 90 milijuna puda nafte a 1894. 318 i po milijuna. U tvornickim proizvodima bogata je Rusija u tkaninama God. 1849. imala je 350 hiljada vretena za predivo pamuka. Ta pojedina vretena izradjivala su po 1 put prediva. Danas ima u Rusiji 5 milijuna vretena proizvodnja na svakom udvostrucila se. Vriednost svog ruskog proizvoda u pamuku iznosi oko 350 milijuna rubalja. Isto taka bogata je Rusija i sa proizvodnjom vune. Godine 1892 bila je vrednost ovog proizvoda preko 123 milijuna rubalja.

U ruskim predionicama za kudelju izradjuje se godisnje do 3 milijuna puda kudeljne predje. Osobito se razgranila u Rusiji proizvod secera. Od godine, 1890-1895, obradjivano je preko 2 hiljada desetina secerne repe. Prosjecno je proizvadjeno preko 295 milijuna puda, a od ovoga je preradjivano 90 milijuna puda.

U brodarstvu je ucinila Rusija za posljednih godina silan korak u napried. God 1895, bila su u Rusiji 522 trgovačka broda sa preko 205 hiljada tona. Godine 1884 imala je riecnih brodova 1246. a vec 1890 g dine, 1824. a vrednost ovih sko-cila je od 48 milijuna rubalja, na 76 milijuna.

Zeljeznica ima Rusija 35 hiljada kilometara, a u god. 1882. imala je 22 hi-jade kilometara. Izvozna tr govina Rusije ucetvorostucila se za posljednje cetiri desetine godina. Od 1856-60. obit je bio trgovački na 314 milijuna rubalja u god. 1866-70. ra 554 mil., u god. 1876-80. na 1054 mil., 1885-90. na 1090 milijuna u god. 1894 na 1228 milijuna rublja.

Za posljednje cetiri desetine godina izvoz je nadmasio uvoz. U trgovackom prometu s Rusijom na prvom je mjestu Englezka, za tim Njemacka, Francuzka, Austro-Ugarska, Holandija, Sjeverna Amerika itd. Osim svega ovoga, bogatstvo je Rusije silno i neicripivo i tek ce u vremenu, koje ide, pokazat svoju pred-nost i moc.

Domorodac u Nevolji.

DVIJE GODINE TEZKE TAMNICE.

Na 8 Lipnja Jure Salle bio je tuzen od dva brata Curaca takodjer iz istog mjesta iz Dalmaciji, da je ukrado knjigu od Banka i potpisao ime Curaca za Lira 20. Salle jest kaza da on nije ukrado knjigu, nego mu bila data od Curaca sa naredbom da uzme novce stomu oni duguju. Na Bonku jest bilo £70. Za svrhu da je potpisav tudje ime Sud jest ga nasav kriva te osudjen na dvije godine teške tamnice. Ovakovo postnpanje jest do sada sliedilo izmedju naseg naroda potpisati ime jedno za drugoga; takodjer otici na Postorski Ured to dignuti privatne listove jedno drugomu. U velikom kroju ovakovih dokaza jest nami vrlo dobro poznato da nekoliko nasih vriednih domorodaca ima koji neznoju nista od svoje rodbine iz stave domovine porad uzroku da njihovi neprijatelji dignu sa Postavskog Ureda njihove privatne listove. Ovakovo postupanje sada kad nasi domorodci jesu uvjereni kako "Zakom" hoće sa svakim postupoti imalibi se za vazdu ostaviti potpisiveti ime jedno za drugoga.

OBLJUBJENI DUHAN

OD

NASEG NARODA

"MELROSE."

NOVE ZELANDIJE
HRVATA

— LIST —

"BRATSKA SLOGA"

Izlazi dva puta na mesec
ciena stoji.

Za New Zealand:

NA CIELU GODINU.....	£1 0 0
NA POL GODINE.....	0 10 0

Za ostale strane svijeta:

NA CIELU GODINU.....	£1 2 6
NA POL GODINE.....	0 12 6

Oglasi po pogodbi. Mali viestnik za jedan put 3 shillina.

Neplaceni listovi neprimaju se, a rukopisi se ne vraćaju. Dopisi i ini sastavci koji stignu bez potpisa ne tiskaju se. Uredništvo ne suglasi uvijek sa uvrštenim dopisima. Novci salju se u preporučenom listu.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBS' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"BRATSKA SLOGA,"

PUBLISHED FORTNIGHTLY.

It is the first Croatian Newspaper published in New Zealand, and it should be read by every Croatian in all parts of the world.

Registered as a newspaper at the General Post Office, Wellington.

Advertising rates sent on application.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBS' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"Bratska Sloga,"

LIPNJA 12, 1899.

Velika Zloca.

Ovo je treća nasa zapovjed bozja koja po Svemogućnosti velikog Boga mora da bude ukinuta. Naseg hrvatskog naroda ima razprskano po svima stranama svijeta, ali u istinu nigdi na nikakvom kraju svijeta nema toliko zloce između naseg hrvatskog naroda koliko ima u Novoj Zelandiji. Jest jedna velika sramota ča svi od jednog jezika ovakova zloca ima stajati. Za ljubiti jedno drugoga, za nastojiti da koristujemo jedno drugoga, a mi sto radimo? Nista drugo nego da kopamo jamu pod našim bratom. Ovakovo postupanje Bogu nije milo, stoga jesmo u potpunosti dužnosti da savjetujemo nasoj hrvatskoj braći da unaprijed nebudu imoti dikakove zloce proti jedno drugom. Dakle dodjimo do sloge, i budemo ljubiti jedno drugoga kao prava braca, hoće proci još koje vrijeme; ali ono što bude, moguće u svakom broju Bratske Sloge kroz naših sedam zapovijedi božjih hoćemo iskreno pokazati svima Hrvatima u Novoj Zelandiji kako za vazda moramo odbaciti zlocu koja leži u nasa srca jedno proti drugomu. U prvom i u drugom broju jesmo dokazali više nego jedan dokaz kako jest bilo mnogo od potrebe da novina za hrvatski narod izadje u Novoj Zelandiji. Svaki narod od druge narodnosti jest dostigao izobrazenosti po putu samih njihovih novina. Tako na isti način jest bilo mnogo od potrebe našem narodu u ovoj zemlji.

Svaki pojedini od nas ima veliku potrebu da sve to vecma bude izobrazen sa svrhom da i mi hrvati budemo se postaviti na isti stepen kao i ostali narod od druge narodnosti.

Ako u istinu ima u velikom broju naseg hrvatskog naroda koji nemare za

nikakvu izobrazenost, nego da stoje do konca njihova zivota u tamnosti; epet ima hrvata ad nijekoliko godina koji zude biti ono što do sada nisu mogli imati, tako da budu drogledeli na svjetlo. "Bratska Sloga" kao prva poznata novina hoće vrsiti svoje dužnosti da privede svoj narod do puta od izobrazenosti; ali velika zloca koja leži u srca u nekoliko nesretnaka podnipošto nedopustaju da hrvatski narod bude se izobraziti, nego vazda da stoji u tamnosti.

Poznato jest vrlo dobro svima izobrazenim hrvatskim citateljem, takodjer isto izobrazenom ostalom narodu da jedna novina za sada jest od potrebe za hrvatski narod u Novoj Zelandiji a ne dvije.

Spomenuli jesmo u prvom i a drugom broju Bratske Sloge kako nesretni izrodi jesu nastojali da uprapaste bez uzroka prvu hrvatsku novinu. Njihova imena bez straha jesmo tiskali; ali u buduce hoćemo takodjer pokazati njihove slike tako da bude, na izgled i vladanje svega izobrazenog naroda na sve strane svijeta.

Kad nesretniku nastojanje nija otislo za rukom za upripariti prvu hrvatsku novinu onda sto jesu uradili? Izdali drugu hrvatsku novinu pod imenom "Danica" na vise rugo i njihovu sramotu. Postupanje i izdanje "Bratske Sloge" jest svakomu vrlo dobro poznato; a koje postupanje jest "Danica" uradila? Nista drugo nego uzbunjivati narod, sa svrhom da nas posteni hrvatski narod u ovoj zemlji budu još vise u tamnosti stajati. U drugom broju jesmo spomenuli da izdavatelji "Danica" nisu vrijedni izdavati novinu, to opet hoćemo opetovati, te bez straha istinoo kazati da nisu "Eve Vam draga braco dokaza u ovom broju da se mozete uvjeriti sto "Observer" kaze.

Imali koja druga novina koliko u Novoj Zelandiji toliko izvan ove zemlje da se ruga sa Bratskoj Slogi kako sa Danicom? Ne, nema, bas upravo nikakva, nego hoćete opaziti da kroz sve Englezke novine ima puno hvale i slave sto Bratsku Slogu jest majstorski zaslužila.

Velike lazi i velika zloca našem siromackom narodu jest dodijalo, te cijenimo da kroz nas list hoće opaziti istinu, nista drugo nego istinu. Danica kao isto i izdavatelji jesu na rugo svega naroda, jer za ono sto nisu vrijedni, nije nista drugo nego jedna velika prevara, i velika zloca koju leži u njihovim srcima. Evo Vam i drugog drkazu ad prevare i velike zloce. Za pokazati narodu da "Danica" jest visa (a nig da bolja) nego "Bratska Sloga" sto jesu uradili?

Nopunili jesu nego jednu stranu samih (advertisements) sto jesu tiskali muktice, a u visem broju tiskali bez pitanja oli dapustjenja. Jeli ovo podobno? Ne, nije, u sdruge strane zudimo znati oko jest zadovoljan da rabota muktice. Veoma lahko jest govoriti svokit lažih siromackom narodu, ali za koji uzrok kad izdavatelji "Danice" jesu tako vrijedni zasto neizadju na istinu na polju od književnosti. Sdruge strane zudimo zaati ako od odlicnih i izobrazenih osoba pozna osobno izdavatelje Danice, oli njihove vrijednosti na književnom polju?

Ako ovakova velika zloca na prevaru hrvatskog naroda u Novoj Zelandiji bude nadalje trajati hoćemo biti usilovani pozvati izdavatelje "Danica" koliko u Hrvatskom jeziku toliko u Englezkom da dodju kod Board of Education pokazati njihovu vrijednosti za izdavati novinu.

Cijenimo da ova nasa opomena hoće biti za danas dosta da nas hrvatski narod bude opaziti prevaru i veliku zlocu, koja mora da bude ukinuta.

To our English Friends
and Readers.

Among our countrymen now in this province there are many digging gum who are skilled tradesmen, well trained, and with good experience. For such as these there are often good openings in town or country to work at their respective trades. For instance, the cultivation of grapes for producing wine is a new industry here, which many of the settlers are trying to establish, but very few of them have any skill at that sort of work themselves. They should be glad of help from those who have wrought among the vines from their youth up on the sunny shores of the Adriatic.

We might mention several other trades besides vigneron at which many of our countrymen are better skilled than most of the Auckland tradesmen; i.e., the manufacture of hand-sewn boots. For work as tradesmen the pay might not be so high as in favourable circumstances on the gumfield, but the work is more pleasant and the personal discomfort less. Then there is the other advantage to be considered; all those who may get situations as tradesmen would not always remain in that position. Without skill there can be no success. There are, however, certain other qualities which are even more essential to great success, namely, truthfulness, honesty, and steadiness. The want of these qualities keep very many workmen in a low position, who otherwise should have risen. Keeping this in mind, Austrian tradesmen when once they get employment will not all remain for very long as servants: some will be masters, or partners with their employers.

We shall be glad to be the means of finding situations for good workmen, and with this end in view we shall open at our office a Labour Bureau, where applications will be received for situations and workmen may meet with employers.

Pozor!

GLEDAJTE KAKO "OBSERVER"
HVALI "DANICA."

We are in receipt of the Auckland "Danica," a journal printed in the interests of Austrians, and apparently running in opposition to the BRATSKA SLOGA. In making its bow to the public the "Danica" says:—

"Koje taj Ivo Pavlinovic? On jest od roda nasag slavnog Hrvata pokojnog Mihovila Pavlinovica, kog slavi cijela Hrvatska, Dalmacija i Austrija. Evovam sjajnog pozora, kojeg vam narice i pozivlje k sebi svaj mali list "Danica."

We don't exactly know what all this is about, but we suspect that it must be an Austrian joke, as there is a "jest" in the second sentence, and "pokojnog" suggests the idea of "poking" fun. At any rate, whatever it is, the "Danica" says so, and we are not prepared to question it. Bjut whjy sjo mjany j's?

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hoće biti sladje ako ju budete pomagati.

Svaki onaj koji bude citro "Bratska Sloga" a ne bude pomagati nije dobar Hrvat.

Ne cini covjeka sretnim sto dugo zivi nego kako zive.

Kratke Viesti

(NEWS IN BRIEF).

Dosla nam je tuzba od Upraviteljstva Bolnice Aucklanda da Pasko Piacun iz Sucurja na Hvaru duguje preko £20 za njegovu bolest od ociju nazad blizu dvije godine dana, pak da dodanas nije platio ni jednog novcica. Molimo naseg domo-rodea ako je u stanju da posalje Bolnici koji novac, pak makar bila i malena svotica.

Na 6 Lipnja Jure Martinac iz Vrgorca (Dalmacija) otisao u Bolnicu Auckland postavljen od Bratske Sloge. Bolest nije pogibeljna.

Gospodin Baldo Marusich pod-Urednikom "Danice" misli u svojoj ludoj pameti da izdavanje novina jest kao "Fiabole" mornarske.

Sa parobroda "Alameda" jest pokradjeno £500; nema traga jos nikakva ovoj kradnji.

Za bludno-djelo od nejakih godina jedan covik imenom William Gilchrist jest uhvatio 5 godina teške tamnice suvise da mu bude dato 25 batina po голу zivotu u tamnici Dunedin.

Tovar najvise zive od svih domacih zivotinja.

Gospodin Ivan Segetin hoće takodjer imati dug zivot za dodijati hrvatskom narodu.

Obitelj Rothschild's kaze se da imaju preko £300,000,000.

Svake godine kaze se da iz Njemacka vojske pobigne preko 40,000 osoba.

Sicilijanski farmer (Italija) dobiva samo 9 shillina za svako 1,000 lemana.

U Ruskoj samo jedna Pucka uciona ima u mjestim od 12,000 osoba.

U sjedinjenoj Americi ima 1850 gradova i mjesta razsvjetljeno sa electric.

Velika Britanska, Amerika i Francuzka zastupa polovicu bogatstva od svega ostalog svijeta.

U Paragvaz svaki gospodin po zakonu dobrog druzstva moze slobodno poljubiti svaku gospodju na prvom spoznanstvu.

U Francuskoj jest postavljen zakon da svaka osoba moze se razluciti od svoje zene bez ikakvih troskova koliko za jednu stranu toliko za drugu.

"Bratska Sloga" napreduje vrlo dobro u svakom broju ima sve to vise "advertisements" nista muktice kao u pocetku Danica jest uradila.

Priporucujemo nasim domorodcima u Novoj Zelandiji da ne budu pohoditi ducan "Bon Marche" u Victoria Street; jer gospodar ovog ducana vazda istinu kaze.

"Bratska Sloga" do malo dana hoće izdati Slovicu (Grammar) Englezku u Hrvatski jezik onaj koji zudi imati izobrazenosti neka posalje svoju naredbu na Uredništvo.

Priporucujemo nasim domorodcima u Novoj Zelandiji da u buduce budu imati pameti dizati i podpisivati ime jedno za drugoga na Postarskim Uredim. Ovakove obicaje između nas kroz ove zemlje nepozna nikoga nego strog s'namu postupati. Dakle na oprezu!

Na 23 Lipnja sabor u Wellington hoće biti otvoren, te kako doznajemo ni ovog puta gospoda u Wellingtonu nece propustiti a da ne budu govorili stogod o našem narodu na kopanju gume.

Imamo kod sebe poslate od Wlade iz Wellingtona sve dopise i svjedocanstva stoje god kogod govorio kad je bila poslata Komesija (Commission) po svima kotarim da izpita kako se nasi domorodci vladaju na kopanju gume.

Gospodin M. A. Ferri jest zastupao Austro-Ugarskog Konzula kod Velikoj Suda (Supreme Court) na razspravi Jure Salle.

Vlada u Wellingtonu jest odredila i postavila na stranu za same Englezke podamike 1,900 acre zemlje za kopanje gume u kotaru Katikati.

Kako doznajemo sjednica u Hague da bude "mir svega svijeta" hoće otici u vitar.

Neki dan kad su zaklali jednog krmka (pig) u Woodville 7 meseca star jest tezio upravo 217 litara; a drugi krmak 11 meseca star tezio je 305 litara.

Priporucujemo da svaki citatelj Bratske Sloge bude drzati u redu sve brojeve, jer to hoće biti svakomu korisno.

In an article on "Alfred Dreyfus," the London Spectator says:—Once arrived at the Devil's Isle, Dreyfus was submitted to the last cruelty. Caged, bullied, immured in silence, he has never ceased to demand justice and to hope for freedom. Of the life he has led in misery we know but little. A sheaf of letters, half-a-dozen insolent reports from his gaoler, are all that we have whereon to form a judgment. Yet all that we hear confirms our good opinion. On the eve of an enforced revision Dreyfus is treated with the same insolence as heretofore, and once again he has proved his wisdom by declining to answer interrogatories put to him in a hostile spirit and upon alien ground. He will return to France to answer his judges, he says, and it is impossible to overrate the courage of this resolution. Five years of silence and seclusion are sufficient to break the wit of most men, and yet Dreyfus can still frame an opinion and express it with energy. From beginning to end, then, he has behaved with pluck and dignity. But that which has been put upon him is far more wonderful than that which he has achieved himself. Though for the moment he is forgotten, he is assured of a curious immortality, and the name Dreyfus will be inscribed in large letters upon the history of France. If he be no criminal himself, he has inspired a dozen others to the commission of crimes. For his sake officers have been degraded and have suffered mysterious deaths. The War Office has overlooked the danger from without, that it might strengthen itself within against the suspicion of injustice. Ever since the trial of M. Zola the whole of Europe has taken sides for or against Alfred Dreyfus; and as they say in France, this captain of artillery has had the largest press known to experience. Yet a few months ago he was still ignorant of the agitation made in his name. History can hardly show a more marvellous contrast. On the one hand, a solitary Jew, forgetting and half believing himself forgot. On the other, a great country agitated to the verge of revolution, and watched with dull suspicion by the whole of Europe. If ever he return, what an awful memory will be his! Yet it will be a memory of unspeakable hardship borne with quiet resolution. And one thing is certain. Even were the proofs of his innocence obvious and complete, the hostile army would still believe him guilty. He is charged with writing a certain document, and for that document he has been condemned. And a dozen officers are ready to declare that, though the document is the work of another, it was still morally written by Dreyfus. And it is the best evidence of his courage that he did not long ago accept the judgment of the majority, and profess a belief in his own guilt. For the confession of crime by an innocent man would be more easily intelligible than the dogmatism of five Ministers. But Dreyfus has remained loyal to himself: he has not confessed; and he still lies upon the Devil's Isle a lonely victim of race-prejudice and religious fanaticism, a hapless champion of mankind, "blasted, in his own despite, for the sins of the people."

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u dužnosti da pomoze ono sto moze bolje.

Svaki onaj koji bude citao "Bratska Sloga" a ne bude pomagati nije dobar Hrvat.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hoće biti sladje ako ju budete pomagati.

Sto ima nova po Svjeta.

(CABLEGRAMS.)

PRAVEDAN DREYFUS.

Sve novine od Pariza kazu da Sud od Cassation jest zadovoljan da odsuda Dreyfusa bude na novo razpitana.

Tri stotine osoba od stranke Dreyfusa jesu kamenovali vojniksko druzstvo u Grenoble, i tri castnika (officers) jest bilo ranjeno.

M. Krantz novi-ratni Ministar jest priobio saboru Chamber of Deputies da Colonel Cuignet jest pravo izspovidio da je on kazao tajne dopise, te stoga da je odstupio iz sluzbe, i da hoce biti strogo kaznjen.

M. Beaupre jedan od Sudaca od Suda od Cassation priporucio je da Dreyfusa odsuda bude na novo razpitana, i bude druga razprava kako treba.

Za uzrok da buna nebi se dogodila M. Krantz ratni Ministar jest dao naredbu da nikakvi castnik od vojnicke sluzbe nebude doci u Sud, izvan ako nije pozvat kao svjedok na pravdu Dreyfusa.

Novine kazu da Dreyfus hoce izaci na slobodu.

M. Beaupre sudac od Suda Cassation kad je dao svoj govor zacudilo je mnogo cieli narod u sudu kad je rekao da Esterhazy jest napisao "bordereau" u ime Dreyfusa. Takodjer Procura od Stata (Public Prosecutor) misli da Dreyfus jest pravedan.

Figaro najvisa Parizka novina tiskala ja Dreyfusa listove od god. 1894. U ovim listovom jest bilo dokazano da on jest pravedan, i da njegovi tuzbenici jesu kao boje.

Kad bute Dreyfusa razprava na novo stvorena nece biti u Parizu nego u Evereux.

Paty du Clam jest bio uhvacen i postnoljen u tamnicu. Uzrok nije jos na vidjelu.

Esterhazy dao ja pismenu izspovid dopisniku "Times" da je on u ime Dreyfusa napisav bordereau sa naredbom pokojnog Colonela Sandheor's. Takodjer da osobe u vojnickom Poglavarstvu jesu nista drugo nego "miserable scoundrels."

Sud od Cassation jest takodjer iznasao da Dreyfus nije napisao bordereau.

Dreyfus kad je doznao odsudu od Suda Cassation jest Crzovjavio svojoj zeni da ce sada slobodno docekati sat od pravednosti, idace cekati zadovoljno novu razpravu.

Dreyfus hoce doci u Brest na 26 tek. m.

Englezka novine raduju se da zakon i istina jest svemoguca.

Njemacke novine kazu da nepravica i kriva buna jest sada sasvim prestala.

Ruske novine kazu da Francuska hoce sada imati novi zivot i upravu.

M. Zola povratio se je u Pariz.

Ratni-brod "afox" hoce dovesti Dreyfusa u Francusku.

M. Zola od kada je dosav u Pariz kazav je svemu svijetu da se on vise neplasi Vlade niti nikoga da bude na novo uhvacen. Pisajuci jednoj novini jest kazao ako sad Francuska Vlada nebude dati na izgled za strogo pedipsati tolike "Velike osobe" da narod nece nigda moci dokuciti koliko "velike osobe" mogu zla pociniti i postene ljude upropastiti.

FRANCUZKA BUNA.

Predsjednik Loubet kad je dosaoda vidi igranje konja u Autell jest bio napadnut od Stranke Royalist vise nego 150 osoba jest bilo uhvaceno.

NJEMACKE NOVE ZEMLJE.

Njemacki Czar jest kazao da nove zemlje kupljene od Spanjolske u Pacific hoce biti mnogo koristno za Njemacku trgovinu.

AMERIKA I SPANJOLJSKA.

Javljažu iz Washingtona da sada izmodju Amerike i Spanjolske jest pod-puni mir.

MILANSKI UZBUNITELJI.

Kralj Umberto jest oprostio svima uzbuniteljem kad je bila buna u gradu Milanu nazad malo vremena.

VELIKA NESRECA.

Javljažu iz Amsterdam da zeljeznica jest udarila u jednu praznu kucicu kod kolodvora Flushing. K'cer gosp. Roth's sada zastupnika kod czara na viecu mira, i druga dva kolodvora strazara jesu ubijena na smrt.

STANOVNICI OD KANDIJE.

Dvadeset i tri hiljade stanovnika otoka Kandiye jesu se priselili u malenu Asiju, od kada je postala nova Vlada na onem otoku.

VELIKI GLAD U RUSKOJ.

VIŠE NEGO 5,000,000 GLADUJU.

Englezki podanici u Petrogradu jesu poslali molbenicu na Englezku Vladu za pomoc gladujucem Ruskom narodu. Preko 5,000,000 osoba gleduju i to polovica stanovnika na 10,000 milja.

UBOJSTVO.

Javljažu iz Melbourne da osoba imenom O'Neill jest uhvacen za ubojstvo svoje zeno kad je bio pijan. On kaze da njagova zena jest pala na komad cakla od koje rane jest umrla.

ZLATO U COOLGARDIE.

Jedan rudnik baveci se kopanju zlata jest nasao komad od 100oz. (unaca) samo pol milje grada Coolgardie.

VATRA U BRUNSWICK.

SEST STOTINA OBITELJI BEZ KUĆE.

Javljažu iz New York da vatra koja je bila kod Sv. Ivana Brunswick jest sest stotina obitelji ostalo bez kuce.

ZAVADA U TALJANSKOM SABORU.

Velika zavada i nasrtaj na gosp. Grispi od stranke "Socialista" u Taljanskom Saboru. Gospodin Grispi jest kazao da se on nalazi u stanju za pucati iz revolvera.

OBRANA ZA DJECAKE.

Poglavorstvo Opcina Londona i Liverpoola jesu postavili zakon da djeca samo preko 11 godina mogu po ulicam prodavati do 9 sati vecerom, iza ovog doba svaki djecak koji se nadje po ulicam hoce biti tuzen i postavljen u tamnicu.

KUGA.

Kuga u Alexandriji (Egypt) jos troje, ali mnogo malenom broju nego u pocetku kad se pojavila.

Mati ubila cetvero djece. Pestanskim listovima javljažu ovu strasnu viest: "U Feldvarcu je mlada zena tamosnjeg se ljaka Gavre Milicica svoje troje pastorecadi a zatim svoje rodjeno diete od dva mjeseca ubila. Ta zvier-zena najprije je objesila o drvo svoju najstariju pastorku, djete od cetire godine i htjela je pastorka nagovoriti da kaze, da je on objesio sestru u igri. Ali 10 godisnji deran nije htio ni da zna za to. Tada bezdusna macuha sgrabi djecka i baci ga u zazarenu pec, gdje je naskoro izgorio. Treee djete, kome tek jedna godina, ugusila je krvnica i najposlje ubije i svoje rodjene djete. Ta je zena predana novosadskom kr. sudbenom stolu, gdje je sve priznala.

Orakovih Listova jest bilo u visem Broju.

NASA NIJE KRIVNJA.

Od sada svaki govor proti nami mora da prestane.

KAURI GUM AND SETTLEMENT IN THE NORTH.

TO THE EDITOR.

Sir, — "Drunken, lazy gumdiggers." These were the words used by an Auckland in answer to my appeal for his signature to a petition asking better protection from incursions of foreigners come for the purpose of exploiting the remnant of our once rich endowment in the wonderful deposit of kauri gum.

The terms drunken and lazy are quite incompatible when applied to the pursuit of gumdigging. A lazy digger would inevitably go ragged and hungry, and would perforce have to abstain from alcoholic indulgence. Even though a certain proportion do give way to drink; in mitigation of the indictment most readers will be considerate enough to admit some provocation in the everlasting "demnition grind," as poor old Mantalini would have called it,—burrowing in mud and water, tearing out logs thick as his body in pursuit of the valuable commodity, working early and late, and all for a pittance which in these latter days only just suffices to keep body and soul together. Mark Tapley would have been happy, but even that philosopher would be tempted to rebel against a horde of aliens settling down to oust him from the chance of earning a crust.

The writer remembers a time when big wages were made, but those days have, unfortunately, gone for ever. Some will think my view of the subject somewhat selfish, but I venture to predict that this feeling will in a few years be more general, after it has become too late to remedy the evil. We read continually of the sad destitution to be seen in our Southern cities, notably Christchurch, which has to rely solely on agriculture. There is some poverty in Auckland, but little that might be called destitution, and most readers of the HERALD know right well the reason, but I believe that when the products of the noble kauri are quite exhausted the distress here will be something more acute than anything ever known in this colony.

Several of the upper crust in Auckland, to whom the writer applied for signatures to the petition, gave me instead the stone of high-minded aestheticism, as follows:—"This is a free country; we believe in higher motives, and in the open-door policy." One even told me the sooner the gum is finished the better, and turned into money. It is certainly being turned into money, but very much less is being obtained now, on account of the excessive output. Such a condition of things ought to be understood by the most casual observer. The supply is always kept somewhat ahead of the demand, and that entirely through the influx of the aliens referred to. They have no sympathy or fellow-feeling for our settlers. When we think of it in the generous spirit understood by "open-door policy," let the question be asked, Who are they that have been bearing the brunt of colonisation for more than a half century? Who has made the path clear for these foreigners, by making roads, bridges, and railways; and who have done the fighting necessary to retain this goodly heritage? Surely, then, is not too much to ask that the Anglo-Saxon shall have fair play. The only hope now seems to lie in setting apart the whole of the remaining gum lands for the exclusive use of British subjects, native or naturalised. British diggers are not gregarious animals, but usually will be found entirely alone at work, whereas these foreigners go about in gangs, and perhaps it may not be credited, but it is given me for the truth by a score of diggers who have returned from the

Far North, everyone of them telling me the same tale. These Dalmatians, presuming on the force of numbers, will crowd round a solitary digger, careless of the unwritten law, but well understood regulation, to keep a certain distance from anyone who is known to have struck gum, and without ceremony dig him out. Personally, I am not but little affected by the question, yet I am patriotic enough to feel some responsibility, and would do all in my power to avert disasters which can be plainly seen looming up unless some stringent restrictions are placed upon our unwelcome visitors. Before concluding, reference must be made to the connection existing between the gum industry and settlement of the waste lands from Auckland to the North Cape. My own case may stand as an illustration. Some years since, when misfortune had placed me in a most distressful condition, the only hope that could be seen before me was to make for the broad acres of gum land in order to obtain an independent living. I settled in a convenient position and obtained a lease of some 54 acres, with right of purchase. All spare time was occupied in fencing in a few acres, draining it, and planting vines and fruit trees. But for the help obtained from the little gum yet remaining in the neighbourhood it would have been impossible for me to do it, and the land would have remained a howling wilderness. It has been a severe struggle, but I am at length beginning to see something for the labour. Many hundreds of settlers are in the same position I was in eight or nine years ago, and numbers of them will be compelled to abandon their holdings because these thousands of foreigners have completely denuded their neighbourhood of the only staff of their support—the precious gum. Even children were at one time able to assist by picking up small pieces on the surface. Settlers even yet live in hope that next session of Parliament the subject will be reconsidered, and late in the day though it be, the difficulty may be overcome. Most diggers are of opinion that there is only one hope remaining, and that is as before mentioned, to reserve the whole of the balance of the gum land for the exclusive use of British subjects. Unless something really practical is done to put an effectual check on this Slavonic invasion, distress will be widespread and disastrous.

The fair city of Auckland may be said to have the kauri and its products for a foundation, which are all the time its very life-blood, and yet, strange to say, many Aucklanders refuse to recognise the connection, and others prefer a little extra present gain to a continuance of prosperity. Unless, however, the citizens wake up and realise the danger which is threatening, they will soon find out what it means when thousands of unemployed are flocking into the city in want of their daily bread.—I am etc.,

RICHARD MARSH.

Trgovina.

(COMMERCIAL.)

Kako stoji Marketa od Gume.

BIELA GUMA—

Sitna oprana guma od 28 pak gori. Slaba guma od 40 do 43. Malo bolja guma od 46 pak gori. Dobra vrsti guma od 62 pak gori. East Coast od 73 do 74. Guma po drugi put ostrugana (re-scraped) od 110 pak gori.

CRNA GUMA—

Sitna oprana guma od 12 do 14. Srednja vrsta od 20 do 24. Nijbolja vrsta od 38 do 43.

Krog sedam dana Lipnja meseca dosloje na marketu 220 tonelata. Marketu je odvise mirna a ciena na istome.

"Bratska Sloga" kao sada tako i vazda hoce biti vazda puna dobrog nauka.

Otvoreni Listovi.

(CORRESPONDENCE.)

DROGA BRACO HRVATI.

Evo sam odlucio da necu uzkratiti moga pera dokleml budem u ovom gradu, preporueiti vami ovaj plemeniti i dieni ein koje gaje zasmovao nas dieni domovodac Urednik "Bratske Sloge," Antun Bulat sa Sucurja na Hvaru; Ovoje vec poprili 25 godina proslo od kadje nas Hrvatski narod pocao dolazit u ove strane dalekog svita, ter do danas malo je itko za nas znao, Evo dodje slavni dan, u sviem nasim planti, mili citateljji nase stare domovine, Dase imi pokazemo u ovom dalekom svijetu, dasmo i ogranak od nase stav celic ne domovine Hrvatske Dalmacie ida zanas doznaju nasa braca pocilom krugu zemaljskomu da imi ne ne drimamo duboki san u tamnoj noci. Ta kodjer da nase majke znaju nase dozivjaje—da vide i drugi navodi kojisu proti nami, kojim smoin tvun u aku, da nismo mi oni kako nas sude—Neg dasmo pravi Hrvati i u ovim dolekim stranam, i da vide nase radnisko srce, bez vele skolanja stosu kadri u ciniti; A, recite hocelnam biti dika i vjeena slava do vjeka, kao i nasoj braci danas nalazecise u Americi, Daklem Mila moja braco, sadaje vrieme dase proslavimo ida nase ime operemo i u tvrdimo, u postenju i trudu mismo iz meju prvim pak neka nam i ovi dieni listic pojde za rukom, kadaje poceto, uz drzimo braco pomozimo u pravitelja i u rednika lista naseg domoradca G. Bulata, ja ne reko da pomozemo njega, ta kodjer dobroga poznam od vise godina u dusi, da nije osoba koja hlepi za novcem, neg za prosvitu sviju nas. kako rekoh neg "Bratsku Slogu" da nam bude iz laziti u redu, jer gospodin Bulat nije osoba toliko bogata za iz davati nasu dienu "Bratsku Slogu" a kose novci ne salju, Hrvatski narode; ne zalite jednu liru na godinu, ga znam dase sada lako ne dobije, nego u krvavu znoju, ali Fala Bogu, ne cenas ni jedna lira na godinu prekovratiti a bitceam velika cast i dika pred cjelim svijetom akoli one budete pomoce "Bratsku Slogu" u istinu bitceam sramoto sviman nami danas nalazecise u ovom dalekom svijetu.

Nemojte slusati nikoga dabivam tko rekao proti momu pis mu ili "proti "Bratskog Slogi," jerbo u varicaku zita (semice) u vik ima naj manje litra ljulja pak; kadse samelje istose malo pozna ili ni malo, ovi dobro mene poznate da ja nebi ni jednog naseg domorodca, pak ni tudjina na veja, da baci svoj novac u taman, kakoje to sviman poznato onim kojisume vidili, da pace kojime nisu nikad vidili ipak suse samnom bratski dopisivali, pak nisam nikog vodio na zlo, di seje ticalo moje koristi, a kamolibi sada za ovu svrhu u kojoj nema moje koristi ni pol pene molin vas draga Braco dase oda zovete, ida budemo uzdat ovi nas list, nase gore list "Baatska Sloga" Recice hogod da sam se ja po brinuo Za G. Bulata, menije sve jedno daje ko ji mu drago ad nasin domorodaca samo kadaje iskna na osoba, od ovog lista sam je gospodar G. A. Bulat i odgovorni Urednik, A mismo svi u slozi kojiga budemo pomagati mismo svi "Bratska Sloga." Mozdace kogo reci menije lako jasam u gradu, a ja govorim, svak znade svoju, A Bog svaciu za ovaj put za vrsujem moje pismo jerbose bojim, da nece biti vele prostara, Alise Braco ne mojte na kaniti, negosta mozete prvo pomozite "Bratska Sloga," da nam je Bog u m nozi.

Sviman pozdrav od mene vaseg domorodea.

JOSIP FRANICH.

Kaihu, M. Blowf, May 23, 1899. Gospodinu Uredniku A. Bulat "Bratske Sloge."

Sa radosnim srdcem, G. Urednice Zelinvam ljepo Zdravje sreću i napredak u vasem poduzecu, sbog kojegacese

veseliti svi dicini Hrvati kad cuju sladku viest, a to jest dasmo uspjeli vidjeti Hrvatsku novinu u N. Z. kako se ija veselim, jer se sjećam u 1891 godini, kad sam stupio prvi put na ovo kopno na zalost morao sam poci u kineza gostionu, a sad Bogu hvala, eto ima (3) Hrvatske gostione i Hrvatska novina "Bratska Sloga" zivila! Zivio gospodin Urednik: Zivila Braca Hovati! i pritekli u pomoc dase u cvrsti "Bratska Sloga" da vidimo sto zelimo a to jest do iz lazi svake sedmice, posto je od potribe znati nam svaku stvar i takodjer cjenu od gome.

Za klucujem ovaj dopis sa naj iskrenim poz dravom, ostajem vam prijatelj i prebrojnik "Bratske Sloge" i t. d.

Ivo HABICH.

CASNI GASPODINE UREDNICE.

Rangiora,

Ane 15, Svibnja 1899.

Caszi Gospodine Urednice,

Evo vam saljem selina 10. deset, imolim Vas da bite me predbrojili za pol. godine na (Bratsku Slogu) I maj Rodjak Gosp. Marko Nesanovich saljevam 10 deset za predplatu ga pal godine za gori spomenutu Novinu I mi vam od srdea zudimo dobar Napredak sa Bratskom Slogam, Primito Iskreni, Pazdrav od svih ovde se nalagecit mi Vasiodani.

MIHO VILIECH i Marko
Bog i HRVATI Nesovich.

GOSPODINU MATUTINOVICU.

Dragi Nikola.

Mnogo je vrijeme proslo da se nismo vidili niti u pitali, od tuznog naseg stanja u ovoj dalekoj zemlji gdi ne imamo ni otca ni majke koji bise za nas po brinu, te evo kako vidimo dragi Nikola dace nam sinuti zarko sunce koje cenas ogrijati u tudjem dalekom svijetu, ato u skladu i u ljubavi, mozemo svega postignuti, jer znas sto govore nasa stava govorka "daje svojega dobro imati i u paklu" te kako cujemo dace Hrvatska tiskarna za poceti tiskati u istinu toce nam biti od velike koristi, jer u slucaju da bismo u cinili ikakvu obveznicu, moglibimoje tiska ti u nas Hrvatski jezik, pak ne bimo bili prevareni, kao stose z'godilo i meni istomu, slucajem kada smo kupili jednu dragu iliti zemlju za tri (3) godine za iz kopati smolu, zemlju koju smo vazeli platilismo £1,100. Pa ipak nam nebi bilo zao da nismose obvezali moj Nikola, da imamo sva drva stose nalaze na zem lji gdi kopamo smolu, iz kopati na površinu zemlje, te tako nam se dogadi da sto bimo mogli jedan u rabo tati da nam se hoce dva, nito nam nebi bilo zao, nista ne manje, malo nam se hotilo do nase propasti, a'sve z'bog nase ne znanosti, ali ces mi reci, na koji nacin, jer sto je hvajda coravu covjeku donieti pismo kad ne vidi, kaje sliep bez ocu.

Ali ito nije bila nasa krivnja postosmo imali naseg od vjetuika. Ali koja hvajda moj nikola "Svaka ptica svomu jatu leti." Teskotiga svakom nasem coviku u tudjem svijetu, kad ne ima svog covika koji bimu iz tumacio stose obvezuje, kaostose i meni dogodilo da sam morao u biljeziti moje ime, a'nisam znao ni sto ni kako, te tako sam za vezao sam sebi glavu u vricu, a sve z'bog moje ne znanosti. Da je nasa Hrvatska tiskarna bila, stoje sad ne bimo bili tako prevareni.

Ja mislim da ova nase tiskarna bitce od koristi dos ta nasem narodu u ovom zemlji, da pace i u nasoj starom domovini. Kao sto sam ti prie govorio, da svi u skladu i ljubavi pod upremo, nek nas tudjini ne psuju i grde po cjelome svijetu, jer se mozes sam u vjeriti nazad cetiri (4) mjeseca, stosu Engleske novine pisale protiva nasem narodu, a'sve zbog nase ne sloge jerse nije ni jedan nas domorodac nasao kojibi bio ne prijatelju oci izbio, sad ja ne govorim svakomu nasemu zemjaku, posto nas ima mnogo vecina corokih u ovom jeziku, kao stosam i ja isti, a sve z'bog naseg ne sklada. Sad je nase vrime, da uz mnazimo ovaj nas mili i Hrvatski List "Bratsku Slogu" poduprimo Nikola nek nas sunce ogrije u ovon nam novoj domovini nek nas ne mili

tuc, i grad, ne bie, kao stonasje dosad bio, alise uhvam daces pod u priti sto budes jaki nase zemljake nek budemo svi slozni, kao stosu bili pet Brace Hrvata kad su osvojili milu Dalmaciju nasu staru domovinu, od divljih naroda.

Ja mislim Nikola, dacenam bili cast na pocet ku izlaska ovog naseg plemenitog Lista, koji ce nas nauciti svakoj stvari, sto budemo zeliti, jos biti sto pripovidio ali isam znas moj dragi prijatelju da nizam skolah na ucan, te ne mogu dalje ovog puta, vec prividam, i dasimi zdravo moj prijane.

Biljezime tvoj Prijatelj
IVAN K. BARTULOVICH.

U, Wade, na, 12. Svibnja g. 1899.
Pisite dalje, Urednik.

Hakaru, May 19, 1899.

Manager "Bratska Sloga."

SIR,—I received a copy of your paper, evidently from you, for which I have to thank you; and am very glad to hear you have started in what I consider a real necessity amongst our Austrian friends, and I wish you every success in your new enterprise.

Kindly send me on particulars of advertisements, etc., together with any other information you can. Awaiting your earliest reply, and once again thanking you for copy of paper, I am, etc.,

SAM. SARAH.

THE AUSTRIAN GUMDIGGERS DESTROYING ROADS.

To the Editor.

Sir,—We are still suffering from the Austrian scourge. They (the Austrians) are still digging on the reserves, and rapidly impoverishing the country. The county council within the last month finished the formation of a new piece of road here, and on Wednesday last I saw as many as 50 Austrians tearing that new road up in search of gum. It is hardly necessary perhaps to state that the road in question runs past a councillor's house, and several of the aliens were destroying the road within 200 yards of his door. We have held meetings here, and sent petitions to the Government, but still what we regard as our livelihood is being rapidly transferred to Austria. If this thing is not quickly stopped, this part of the country will not be referred to as the "neglected North," but as the poverty-stricken North, and the settlers here, who deserve some consideration at the hands of the Government, will become paupers. Can anyone advise what we can do next to alter the prevailing state of affairs?

I am, etc.,

PHYSIC.

Awanui, May 20, 1899.

Missing Friends.

Jacob Wassertheil of Wadowice, Galicia, is enquiring after his brother Henry, who emigrated to New Zealand in 1894. Henry Wassertheil then adopted the name of Henry Gray, and settled in Auckland. His last letter was dated August, 1894, and no further news has since been received by his relatives. Any person who can give information of the whereabouts of Henry Gray will please communicate with the Imperial and Royal Consul at Auckland.

DOBRA FARMA

NA PRODAJU

(FARM FOR SALE).

J. B. WRIGHT,

TAKAHUE.

Priporucujemo ovu Farma nasim Hrvatim, ovaj kaji zeli nestanit so, hoce biti zadovoljan ako nobevi ovu farmu..

Sva pitanja neka se obrate na Urednictvo BRATSKA SLOGA.

O B J A V A .

Nize podpisani hoce 15 Hrvata na kopanju gume. Gumfield bio je otvoren prosle godine za prvi put nakon 10 godina, Nista se neplaca za otici na zemlju, a ciena od gume jest vrlo dobra.

Obratite se

E. J. SMEDLEY,
MANGAPAI.

DOBAR COVIK

199 AND 215,

QUEEN STREET, AUCKLAND.

F. J. BENNETT

Has always on hand

A LARGE AND VARIED ASSORTMENT

.....OF.....

MEN'S CLOTHING,

SHIRTS AND UNDERSHIRTS,

FLANNELS,

DRAWERS, Etc.

One of the first prijatelj (friend) to the Austrian influx.

Svaki nas domorodac u Novoj Zelandiji pozna vrlo dobro ovog dobrog covika.

NEVILLE NEWCOMB

LAND AGENT.

MONEY ADVANCED AGAINST GUM, AND SOLD IN THE BEST MARKETS ON COMMISSION.

SMALL FARMS ON EASY TERMS.

NEVILLE NEWCOMB,
MERCANTILE CHAMBERS,
QUEEN STREET, AUCKLAND.

Pozor! Priporucujemo da se obratite za Vasu potrubu.

ST. QUENTIN'S OIL,

THE PAIN ERADICATOR.

The Sovereign Remedy for Rheumatism, Sciatica, Lumbago, Pains in the Back, Chest, and Limbs, Colds, Neuralgia, Headache, Stiffness, Sprains, Bruises, etc. Is NOT A DRUG, but a POWERFUL NERVE and MUSCLE STIMULANT; its efficacy guaranteed; speedily relieving pain, soothing and refreshing the sufferer. Instantly relieving tired or strained muscles.

In two sizes, 3/6 and 5/6 per bottle, of all Chemists and Storekeepers; or on receipt of the price (viz., 3/6) a sample bottle will be sent post free to any address in the Colony.

J. MANNING & CO.,

Post Office Box 501,

AUCKLAND.

Priporucujemo nasim Hrvatim ovu Ge kariju.

IVAN BILICH,

SYDNEY BOARDING HOUSE,

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS,

AUCKLAND:

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te sluzi kao tumacnik nasim Hrvatim za svaku njihovu potreba, a spoznat sam izmedju trgovaca od gume.

SVAK K' SVOMU,

AUSTRIAN-CROATIAN BOARDING HOUSE,

Princes Street.

JOZIP FRANICH, Proprietor.

Vlastnik gori spomenute kuće daje na znanje svima Hrvatima, i Dalmatinskim Primorcem da ima veliku kucu od prvog reda, na spavanje moze uzeti preko 60 osoba. Jestivo i sluzba jest takodjer u najboljem redu.

Svaki Hrvat hoce naci ostale njegove potrebe za opremanje svake privatne stvazi koliko u gradu toliko izvan grada.

SHAKESPEAR HOTEL

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS.

ALL LIQUORS OF FIRST-CLASS BRANDS.

EVERY CONVENIENCE,

combined with Civility and Comfort, for

Country Visitors and Boarders.

FIVE MINUTES' WALK FROM WHARF, RAILWAY

STATION, AND GENERAL POST OFFICE.

THOMAS FOLEY,

PROPRIETOR.

Priporucamo Hrvatim u Novoj Zelandiji ovu dobro i urednu kucu.

GEO. FOWLDS,

TAILOR AND OUTFITTER,

VICTORIA ARCADE,

QUEEN STREET, AUCKLAND,

SELLS MEN'S CLOTHING, HATS,

SHIRTS, SOCKS, AND FLANNEL

UNDERSHIRTS, VERY GOOD

AND VERY CHEAP!

Pozor! Ako Hrvati budu imati potrebe od

gori spomenutik odjela meka se obrate na gori

spomenutu kucu, gdje hoce imati svakilo

odjela dobre vrsti i mnogo jeftino.

W. H. DAWSON,

CHEMIST, DRUGGIST,

SURGEON DENTIST,

WELLESLEY STREET, AUCKLAND.

IMPORTER AND MANUFACTURER OF

FIRST-CLASS DRUGS, CHEMICALS, Etc.

EVERY DESCRIPTION OF PATENT

MEDICINES.

TOILET REQUISITES AND TOILET

SOAPS KEPT IN STOCK.

TEETH CAREFULLY EXTRACTED,

with or without Gas.

Ovaje kuca vrlo dobro poznata nasim

Hrvatim komu bude od potrebe neka se obrati na adresu kao gore.

TOM KEESING'S WATCH HOSPITAL,

VICTORIA STREET, AUCKLAND.

Watches & Jewellery Repaired & Guaranteed.

JEWELLERY MADE TO ORDER.

All kinds of Watches, Jewellery, and Fancy

Goods for sale.

Upravo dobra i jeftina kuca za nase Hrvate.

JOHN W. STEWART

BARRISTER AND SOLICITOR,

WYNDHAM STREET, AUCKLAND.

Pozor! Ovo je najbolji, najpravedniji i najposteniji Odvjetnik za nase Hrvate u gradu Aucklandu.

HANNA,

PHOTOGRAPHER,

196, QUEEN STREET

(Opposite Union Bank),

AUCKLAND, N.Z.

ONLY THE BEST WORK!

Pamtite! Ovaj vriedni slikar jest vrlo dobro poznat nasim Hrvatim.

LUI KINKELA,

HOBSON BOARDING HOUSE,

HOBSON STREET,

AUCKLAND.

Vlastnik gori spomenute kuće jest vrlo dobro poznat od naseg Hrvatskog naroda kao prvi od Hrvata koji je postavio gostionu u gradu Aucklandu.

Dakle neka svaki k' svomu idje.

J. MURPHY,

LAND AND FINANCIAL AGENT,

26, HIGH STREET, AUCKLAND.

Pamtite! Kamu bude potreba za nabavu zemlje i ostale svake neka se obrati kao gore.

Printed for the Proprietor, ANTUN BULAT, by WILSON AND HORTON, 145, Queen Street, and 1 and 3, Wyndham Street, Auckland, New Zealand.
Monday, June 12, 1899.

Bratska Sloga.

God. I.—Broj 4.

AUCKLAND, N.Z., LIPNJA 26, 1899.

PRICE THREEPENCE.

Kad budemo imati 600
Predbrojnika za cijelu godinu,
onda "Bratska Sloga" hoće
izlaziti svake sedmice.

Dakle braco Hrvati podu-
prite do ovo budete dostignuti.

Nase Okolnosti.

Svaki citatelj "Bratske Sloge" bilo u
ovoj zemlji, kao isto na ostale krajeve
sviata izvan Nove Zelandije hoće odma
na početku uviditi nase teške zauzete
okolnosti, da budemo statii na braniku, i
na korist svega Hrvatskog naroda u
Novoj Zelandiji.

Ako nasi hrvatski citaoi budu
poninjivo razmatrali prvi, drugi, i treci
broj Bratske Sloge, hoće na prvi trenutak
oka uviditi kako prva hrvatska novina u
ovoj dalekoj strani sviata jest bila
utemejena. Sdruge strane na nikakvom
kraju izobruzenog sviata, nije bilo tako
od potrebe da novina za svomu narodu
koristovati bude se utemeljila kao u ovoj
zemlji. Svakomu nasem domorodcu jest
vrlo dobro poznato kukavno stanje u
staroj domovini.

Nemozemo se sada baviti, ali sa
vremenom u buduce jesmo odlucili pred-
staviti pred oci, kako u staroj domovini
nije nam dopusteno da budemo slobodni,
nego vazda stajati u tamnosti. Takodjer
hocemo se baviti kako jest nasem hrvats-
kom narodu kad dodje u tudjimo u
nepoznate prija krajere. Na sve strane
sviata jest svakomu vrlo dobro poznato
kako nas hrvatski narod jest drzan u ovoj
zemlji. A zasto? To opet nije krivnja
nikoga drugoga, nego opet nas istih.

Kad upravo jesmo uvidili da od nazad
mnogo godina u staroj domovini nije
slobodno da tezakom radniku bude dato
slobode da bolje zive, tada ovaj nas
hrvatski narod kad je usilovan da ostavlja
svoju domovinu, imao bi priskrbiti sabi
svoje buduce stanje gdje je dosao; jer u
istinu pak makar bilo na kojemu drago
kraju sviata nas hrvatski posteni narod
moze ako hoće, i ako znade pribaviti,
mnogo bolje stanje nego ga je igda u
svojoj domovini imao.

Naso misli jesu vazda kako da sto bolje
okoristujemo nasem narodu, i otvorimo
pute do razvitka da jednom prestanu sve
one tuge i nevolje u kojem se sada nalaze.

Sa ovom svojom BRATSKA SLOGA jest
utemeljena; ali zaliboze uz maleni broj
protivnika i nakaza ljudskih to nam
podnipošto nedopustaju, jer kako oni u
tamnosti zive, tako isto oni bi zudili da
i ostali narod zive. "Ovako nemoze biti,
niti je Svemogućem Bogu milo." Nas
mora da se proslavi, mora da bude imena
u tudjini imao, jer to po naravi zasluzuje
bolje. nego ikakvi ostali narod od druge
narodnosti.

Istina je svakomu poznata da prosti
tezacki radnik nema nikakve prigode u
staroj domovini da dodje do onog stepena
kao neka ostale "velike osobe" koje
uzivaju zemaljski raj u Austriji na
tezackom trudu i radniku.

Da za siromaha covika u staroj domo-
vina ima prigode i slobode kao u tudjini
doista nebi bilo nigda od potrebe nasem
hrvatskom narodu da trazi korieu hljeba
izvan svoje domovine, i da ostavlja za
sobom ono sto mu je najmilije, i najdraze
na oven sviatu t. j. svoju obitelj.

Ako u staroj domovini prigode i slobodo
da bolje zive, za siromaha covika nema,
to ipak ima kod ostalih strana sviata
samo ako kogod pute otvore; jer kroz
veoma kratko vrijeme nasem domorodnu
hrvatu jest moguće sa njegovim radom i
marljivoseu da dodje do onoz stepena sto
kod svoje kuće nije mu nigda moguće da
bude.

Kad nas prosti hrvatski narod u tudji
sviet dodje, sa praznih rukuh, i bez poz-
nanstva tudjih jezika upravo u pocetku
jest mu do nevolje teško. Upravo bas
nema ni jednog hrvata koji nije prosao
stogod nevolje nikad tudjem sviatu.
Svaki domorodac pozna svoju povjest
svoga zivota; ali za biti do konca svoga
zivota vazda u nevolji, to nije podnipošto
nikomu od potrebe. Svake narodno sti
svega sviata imoju svoje novine, svoja
druzstva, svoje branitelje da podupiru i
budu na braniku svojim podanicim. A
mi Hrvati u tudjoj zemlji koga imamo?

Bas upravo do sada nikakva dobra
druzstva, nikakve svoje novine, nikakva
svoga branitelja. A zasto ovakovo nase
postupanje?

Ako smo do sada bili u tarunosti, ipak
mislimo da nam je jednom doslo vrijeme
da se od dubokog sna probudimo.
Opet iskreno ponavljamo da nas hrvatski
narod kod u tudjini ima sve iste prigode i
slobode kao i ostali narodi druge narod-
nosti, to jesmo mnogo vrijedni ako samo
hocemo da dodjemo do slave i casti, nego
ostali narodi. Buduc da imamo velike
okolnosti na sve strane, te sloboda sada
u pocetku nemozemo imati da otidjemo
opisati nasu zelju na korist svega naseg
hrvatskog naroda u ovoj zemlji.

Najprvi, i najbolji pocetak za korist
hrvatskog naroda jest utemeljem t. j.
njihova novina pod imenom BRATSKA
SLOGA. Ali ovaj utemeljeni podhvat kao
prvi pocetak za razvitak i poboljsanje
naseg naroda zaliboze nas hrvatski narod
u velikom broju nehoću podupireti i
pomogati. Bit ce u istinu jedna velika
sramata ako sada nas hrvatski narod u
Novoj Zelandiji ne priskoci sa svoim silom,
sa novcanom pomoci, i sa macem u ruci
da BRATSKA SLOGA njihova prva novinu
bude se uzdrzala.

Nemoj to braco Hrvati vise spavati
izbavite nas od svih okolnosti Vami
dobra pozate, tako da budemo na cast i
slavu svega izobruzenog naroda na sve
strane sviata. Nemojte podnipošto
odklievati nego u velikom broju pred-
brojite se na BRATSKA SLOGA po kojem
puta hocete dostignuti svakog Blagoslova
Bozjega.

Svibanjskoj Kraljici!

Sva priroda se odjela u cvieće maja
krasnog,

Svu zemlju su obasjali vec traci sunca
jasnog.

Sve slavi stvorila svemoznog, koj krasno
sve uresi,
Sve slavi toli milosnog svog Oca n
nebish.

I ciela zemlja, Marijo, da Tebe vecma slavi
Sve stogod ima evo sad na Tvoj zrtvenik
stavi.

I skrusenim te srcem sad sva zemlja nasa
moli;

Ah smiluj nam se, majko Ti, u ovoj
suznoj doli.

Do prietolja se Tvojega gor nasi dizu
glasi,

Ti majko, ah milostiva, svu Hrvatsku
nam spasi!

Po tvojoj svetoj milosti, domaju nasu
stiti

I ushecina k Tebi nek sva nasa mladez
hiti!

A zagovorom Tvojim daj od Sina svog
isprosi,

Nek svojim mladez Hrvatske sa
blagoslovom rosi.

Ti brani nju od dusmana, koji njojzi
priete,

Raskrili nad njom majceice te Tvoje ruke
svete.

A kada svieca zivota vee jednom se ugasi,
Ti, Majko svete milosti, svu svoju djecu
spasi!

Mr. Schischka's Views on Austrians as Colonists.

The following is the substance of the
speech given by Mr. Schischka at the
BRATSKA SLOGA opening ceremony. Mr.
Schischka has kindly sent it to us in the
form of a letter:—

SIR,—About 33 years ago I, with about
a hundred of my countrymen, arrived in
Auckland, and were located by the Pro-
vincial Government of the day at Puhoi.

No white men had previously settled
on the land, with the exception of some
bushmen, who had been cutting timber
there. Nothing could be seen but an
immense forest. Times were very bad—
in fact, so bad that it was very difficult
indeed to gain a bare living. Some
families tasted no meat, sugar, or tea
from one year's end to another, and yet
we in those days were stronger than the
youth of to-day.

After years of hard toil the settlers
made some progress, and stocked their
farms with cattle and sheep. I must not
forget to mention that cattle at that time
were high in price: nothing under £10
was paid for a cow, and the price some-
times ran as high as £20.

When the Thames goldfields broke out,
an improvement was felt all round. The
Puhoi, I think, supplied fully half the
shingles for the Auckland and Thames
markets. And this brings me to my
first commercial enterprise: Being then
a youth of sixteen, I took up a cutter-
load of shingles, and sold them for £50.
I then purchased a farm for £150, paying
the £50 in cash, and the balance, £100,
in twelve months.

The Government, in consideration of
the quality of the land, was good enough
to make free grants of it to those who
had paid their own passage out to New
Zealand.

I consider that no settlement in New
Zealand has made such progress as Puhoi.
There are very few of the settlers who
cannot show a Savings Bank account
with a substantial amount to their credit,
and none of them, to my knowledge, have
ever received charitable aid, or applied
for Old Age Pensions.

To-day there is a population of about
1,000 persons. If this small body of
Austrians has made such progress, I
cannot see why the late arrivals should
not also make good settlers.

Yours truly,
JOHN SCHISCHKA.

Neka drugoga Hrvata.

OVAKO OSTALE NOVINE
POSTUJU.

OVAKO MORA DA SE IZVRSI
TAKO GOVORI CHICAGO
SLOBADA.

GOSPODIN M. A. FERRI.—Ovaj vrijedni
Dalmatinski Hrvat Stanuje u Aucklandu
u Novoj Zelandiji gdje toliko nasih
Dalmatinaca je u ovaj cas u velikoj
nevolji. Ovaj nas prijatelj pise nam
odanle vise puta, i njegovi dopisi i pisma
jesu mnogo poucni, pak nam je i vrlo
drago kad dobijemo od njega pismo. On
po-mognucnosti tamo medju nasim nara-
dom drzi i predavanja, nu kako sam, se
ocituje bez velikog uspjeha, jer nas narod
neće da slusa liepih i osnoviti savjeta.

Svakako neka on nastavi ta podu-
cavanja, jer time cini svoju rodoljubivu
duznost i nas narod doći ce jednom do
osvjedocanja, da mu treba ono ciniti sto
svi drugi narodi sviata cine i na sto ga
upucuje pametniji njegovi zemljaci.

To Our British Sympathisers.

We wish to lay before our English
readers a few facts relative to the circula-
tion of BRATSKA SLOGA, and on these
facts to base an appeal. As most of our
readers are aware, this paper was pro-
moted with a certain definite object.
The object is expressed in its title,
BRATSKA SLOGA (Brotherhood Union).
We aim at removing divisions, healing
the wounds left by past disputes, reducing
the friction caused by misunderstanding,
and introducing a greater mutual
tolerance among the Austrians them-
selves. More than that, we wish to make
the Austrians feel that they are part of a
layer community; that they are neglecting
their own best interests when they
refuse to share in the life of the colony,
in which they are earning their living; and
that nothing would be more profitable for
them than to become citizens of one of
the freest and most prosperous countries in
the world. Now, although the prejudices
that hinders our wish arise largely from
the ignorance and conservatism of the
Austrians, we have to confess that the
fault is not entirely on their side.

The treatment that the Austrians have
received at the hands of British colonists
has been too often of a kind to make them
shrink into themselves.

They have been branded as "aliens"
and "intruders." They have been made
to feel in many cases that they had no
right to a share in the resources of this
colony, and rightly or wrongly they are
convinced that recent restrictive legisla-
tion has been directed specially against
them. It is not surprising that under
these circumstances they do not show
themselves anxious to settle in the
country.

Want of sympathy in many cases arises
from misunderstanding; we believe that
it does in this case. If the English
understood the Austrians better, they
would treat them with greater con-
sideration.

If the Austrians understood the
English better, they would be more willing
to join with them in the work of settle-
ment. It is our desire by means of this
paper to promote this mutual under-
standing, and so prepare the way for a
brotherly union between the two races
in this colony.

Three numbers of our paper have already
appeared. We believe that at no very
distant date we shall be heartily supported
in our undertaking, but for the present
we have to fight our way through many
obstacles. The chief of these is the
hesitation on the part of a great many
Austrians to help in our undertaking.
We are hardly surprised at this. The
policy of our paper is not altogether in
accord with the views of many of our
countrymen. They anticipated that a
paper written in their own interests would
bitterly oppose the Government on the
ground of its alleged persecution of their
community.

They would heartily support any paper
in their own language that denounced
what they consider the injustice of recent
legislation on the gum industry.

But this we simply cannot do. It is
true that the law, which requires that
those who wish to work on the gumfields
must have lived three months in the
colony, presses hardly upon the Austrians.
But this is merely owing to their ignor-
ance of English.

The same inconvenience would be felt
by any foreigner, and we fail to see that
the spirit of true patriotism requires us

to denounce the Government that has
passed such a law. We have our own
convictions on the matter, and it would
be shameful dishonesty on our part to
hide these for a time in the hope of
increasing the circulation of this paper
among our countrymen. Prejudice bars
our way to a very large extent among the
Austrians, and, to remove prejudice, time
and patience are needed.

We are confident that our efforts will
not in the long run prove fruitless, and in
the meantime we ask our English sym-
pathisers and readers to remember that such
ignorance and prejudice deserve their
sympathy rather than their blame.

We wish to make brotherhood between
the two races a visible fact. It is a law
of true brotherhood that the strong
should bear the infirmities of the weak.
And so we have no hesitation in appealing
to you Englishmen, who are strong, free,
and enlightened, to help us in this effort
to uplift a race that is so much weaker
than yourselves. Their childish preju-
dices are natural to those who have had
no opportunity, such as Englishmen have,
of sharing in the layer life of the world,
and we ask you to extend to them the
same charity that you extend to the
infirmities of your own children. We ask
you to help us until we can help ourselves.
Will you secure our position for the first
few months, until we have had time to
win our way among the Austrians. We
expect to receive a very large amount of
support from well-wishers in Dalmatia,
Croatia, and United States, but naturally
it will be some time before we hear of
this.

The presence of several English gentle-
men at the BRATSKA SLOGA opening
celebration was to us a good omen.

We hope that omen will speedily
receive its fulfilment in an increase of the
paper's circulation among English
residents. Mr. Langguth, the Austrian
Consul, remarked that he believed the
paper was "to have the support of several
liberal-minded Britishers," and we cannot
believe that these are few in number.

We are inserting in each issue, much
against the wishes of many Austrians, a
considerable amount of English matter,
partly with the view of gaining a con-
stituency among English readers, and
partly to encourage Austrians to read
English. We also hope to publish shortly
an English Grammar and Vocabulary for
the use of Austrians. We trust these
facts will still further commend the
paper to those who have the interest of
both races at heart.

Is our task worth undertaking? We
believe that it is, and that it is worthy of
a considerable amount of patient effort.
We are prepared to give this. We are
prepared to spend our last penny in the
cause, but it is evident that we cannot
carry on the task unaided. We ask our
English sympathisers and readers to
recommend the paper to their friends,
and to rally round us with cordial
sympathy in a work that very urgently
requires to be done.

Novi izum.

Paul Learverin u Davenportu, vrlo
vazau izum, na ime njegov izum sastoji u
tom daje konjska podkova mjesto od
zeljeza od gumije cinice, ista u svemu
izgleda prvoj vrsti. Goruji dio ove
podkove ucinjen je od zeljeza a dajni pak
od gume Tzumilova tvrdi da na taj nacin
ugradovin neće mnogo cuti klapot, i osim
toga daje u trecanju biti mnogo sigurniji
Osobito u zimsko doba, damu se neće noge
poskliznuti po mrznutin putik i ove su
podkove mnogo laguje i sto dobnio i
duretnije.

OBLJUBJENI DUHAN

OD

NASEG NARODA

"MELROSE."

NOVE ZELANDIJE
HRVATA

"BRATSKA SLOGA"

Izlazi dva puta na mesec
eiena stoji.

Za New Zealand:

NA CIELU GODINU.....£1 0 0
NA POL GODINE.....0 10 0

Za ostale strane svijeta:

NA CIELU GODINU.....£1 2 6
NA POL GODINE.....0 12 6

Oglasi po pogodbi. Mali viestnik za jedan put 3 shillina.

Neplaceni listovi neprimaju se, a rukopisi se ne vraćaju. Dopisi i ini sastavci koji stignu bez potpisa ne tiskaju se. Uredništvo ne suglasi uvijek sa uvrštenim dopisima. Novci salju se u preporučenom listu.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"BRATSKA SLOGA,"

PUBLISHED FORTNIGHTLY.

It is the first Croatian Newspaper published in New Zealand, and it should be read by every Croatian in all parts of the world.

Registered as a newspaper at the General Post Office, Wellington.

Advertising rates sent on application.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMBES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

NOVI PREDBROJNICI

(NEW SUBSCRIBERS).

ZA CIELU GODINU

(ONE YEAR).

Gospoda—Jozo Kraljević, Ante Matu. tinovich Matin, Ivan Anticich, Jozo Dragicevich, Braca Bulat, Petar Kuluz, Marko Hrstich, Mate Pavlovich, Ante Vojkovich, Jure Piacun, Vincent Kinkela, Doctors Sharman and Wilkins, Messrs. J. R. Reed, O'Meagher, T. Foley, Geo. Fowlds, W. H. Dawson, Thomas Keesing, J. R. Hanna, Lui Kinkela, J. Murphy, Upton & Co., J. Manning and Co., C. B. Russell, J. B. Wright, E. J. Smedley, F. J. Bennett, Neville Newcomb, G. F. Dickeson, E. Bridgens, Arnold, Cheney & Co.

ZA POL GODINE.

(SIX MONTHS).

Gospoda—Nikola Grbin, Jure Boskovich, Jure Sutich Sare, Mate K. Baktulovich, Mate Grubisich, Stjepan Jelichich pok. Stipa, Niko Jelichich Perikula, Stjepan Jelichich Rokov, Mate Babich, Ivan Viskovich Tomin, Miho Pavlinovich Matin, Slavo K. Barisich, Pave Mihaljevich, Ante Mucalo.

NOTE.—Molimo ostale nase vrijedne Hrvate da nastoje postati "Predbrojba" da bolje budamo otici sa nasim radom.

"Bratska Sloga,"

LIPNJA 26, 1899.

Velika Nenavidost.

Nema nikakve sumnje svaki pojedini izobrazeni Hrvat u prostranom svijetu pozna vrlo dobro da iz medju nikakve druge narodnosti kao kod nas Hrvata, nema toliko nenavidosti jedno proti drugim da jamu kopamo pod nasim bratom. Ovo je nasa cetvrti zapovid

Bozja sto Bogu, ni svijetu nije milo da ovako mora da postoji izmedju naseg naroda.

Ako nam bude osudjeno od Svemogućeg Boga da Bratska Sloga bude se uz dizati hocemo ovu zapovid sasvim ukinuti, sa svrhom da preobratimo "nenavidost" u ljubav, i dobro hotinje, jedno prama drugim. "Ljubite izskrnjega svoga kao sebe istoga."

Ako nasim Hrvatskim citateljem u Novoj Zelandiji nije milo da sa pomocju Svemogućeg Boga budemo ovu nenavidost ukinuti koja lezi u srca hrvatskih izroda; ipak hocemo vrsiti nase duznosti da pokazemo dobrim Hrvatim da nenavidost i zlocu jedno proti drugim nije podnipošto Bogu ni svijetu milo. Ako nema ljubavi, tada nigda za nigda nas narod bio gdje bio a kojemudrago strani svijeta nece dostignuti blagoslova bozjega.

Svakomu do sada izobrazenom Hrvatskom narodu jest vrlo dobro poznato nase nastojanje kako da preobratimo "nenavidost" u pravu iskrenu ljubav jedno prama drugim. Takodjer jest svakomu vrlo dobro poznato da drugog boljeg uspjeha nismo mogli naci do same i jedino hrvatske novine.

Same i jedine slobodne novine jesu u vrijednosti na sve strane svijeta da pokazu kako svaki narod mora da postupa; takodjer isto BRATSKA SLOGA jest vrijedna da pokaze i otvori pute kako nas narod mora da postupa. Ali nenavidost koja lezi u visem broju nasih domorodaca podnipošto nedopustaju nam da se pobrinemo za nas narod, i da iz crpimo iz srca zlocestu nakanu jedno prama drugom. Poznato jest na sve strane svijeta kako mnogo od potrebe jest bilo da nas hrvatski narod u ovoj zemlji bude imao svoju novinu, a tamo stose dugadja?

Nenavidost Bogu nemila zlocesta nakana hocu da upropaste ovo veoma mnogopotrebnom narodno poduzeće. Kako vec nasi citatelji jesu opazili kroz prole brojeve Bratske Sloge, nastojanja kako da upropaste prvu hrvatsku novinu. Jeli ovo jedna velika sramota i jedna velika grehota?

Nije moguće da opisemo nenavidost i zlocu koja lezi u srca nasila Hrvatskila izroda, ali nasi citatelji jesu uvjereni kad su razmatrali prole brojeve Bratske Sloge. Evo danas samo u kratko da spomenemo i drugih dokaza.

Svakomu izobrazenom narodu jest poznato da u ovoj zemlji u malenom broju nasih domorodaca koji se samo bave sa kaptanjem gume nije od potrebe da dvije hrvatske novine budu istodobno izlaziti. Kad gospodina E. Langutha Austro-Ugarskog Konzula nisu na nikakvi nacin mogli odvratiti da prisustvuje otvorenju prvog hrvatskog lista, onda sto jesu uradili? Izdali drugu zlobnu novinu imenom Danica. Ova druga zlobna novina komugod izobrezenoj osobi jest do ruka dosla, odma jest opazio da od pocetka do svrsetka nema nikakvog pametnog dopisa, oli ikakve "lozinke" kako da bude stojati na braniku nasem narodu.

Sdruge strane kako da budu se pohvaliti da "Danica" jest prostorija sto jesu uradili?

Izprosilu sva "advertisements" od pocetka da svrsetka sve muktice. Jeli ovo podobno hoceli ostali narodi kazati da jesmo pravi "Kinezi" (Chineman). Nitko nema nikakva prava da rabota muktice.

Jeli ovo prava nenavidost? BRATSKA SLOGA ovako nepostupa nego odma u pocetku hocu da bude placena, za svoju radnju.

BRATSKA SLOGA nije ni jednog "advertisement" u pocetku uzela muktice, kako vec mozete opaziti da u svakom broju "oglas" i "advertisements" sve to vise povecaju te se sigurno nadamo da ovako hocu nasljedovati u svakom nasem broju. Povecanje "oglasa" i "advertisements" jest bio uzrok da ovog puta nadodajemo "Prilog" tako da bude sest strana.

Mi se nista neplasio od malenog broja izroda, ali u isto vrijeme zudimo iscrpiti zlocu i nenavidost koja lezi u srca izroda, tako da obratimo i budemo imati slobode za napredovati sa nasim radom do onog uspjeha za iskreno ljubiti jedno drugoga kao prava braca.

Nemojte draga braco kopati jamu jedno pod drugim, jer odvise lasno mozete sami upasti u nju.

Danice!

Novi Urednik.

Druga protivna zlobna novina "Danica" ima sada na Urednistvu glasovitog mnogo vrijednog Urednika. Ovaj gospodin nami nije osobno poznat, ali njegovo ime t. j. ime njegovog pokojnog pradjeda jest vrlo dobro poznato po cijeloj Dalmaciji. U danasnjjoj dobi od novoga svijeta svakoj osobi vrijednost se daje ako zasluzuje. Ako pokojni pradjed novoga Urednika Danice jest zasluzio ime, cast, i slavu, to nemozemo kazati da svaki od njegove rodbine mora da ima ime, cast, i slavu ako on to nije osobno zasluzio. Cienimo da dokle u staroj domovini ovaj novi Urednik nije imao nikakva imena, nikakve vrijednosti, niti bas upravo za njega nitko znao. Kad u tudjini kroz njegovo kratko vrijeme na kopanju gume (koji zivot jest svakomu vrlo dobro poznat) takodjer za ovog zospodina nije nitko znao, niti ikakve njegove vrijednosti. Nami je vrlo milo kao mora da bude svima domorodcem ako imamo u ovoj zemlji kojeg vrijednog Hrvata. Ali posebne pohvale i oholosti ovakova vrijednost nista nevalja za nikoga. Imamo kod sebe privatne listove od ovog glasovitog novog Urednika koji nitko nemoze doci do konca sto listovi znace, ali sdruge strane zudimo znati da nam ovaj gospodin Urednik javi, u kojem jeziku jest nam ove listove pisao.

Buduc rukopis odvise slab, sa velikim trudom ove riece jesmo iznasli "Da njegovo pero gdje kućne gvozdjena vrata otvaraju se." Jeli ovo jedna velika ludarija, jeli ovo jedna velika oholost? Sudite sami dragi citatelji.

Opet nam je dokazano da ovaj "gospodin" u staroj domovini jest pohodio sest Gimnazijalnih razreda. Ima osoba, koji polaze Sveuciliste (University) pak isto odvise malo vriede. Bilo bi mnogo bolje za gospodina novog Urednika da hvale nebude imao da je odvise nauka imao, jer tko istinito govori Boga hvati. Svaka se osoba po pismu pozna, ali istinu moramo kazati da ovaj gospodin nema nikakva znanja na hrvatski jezik takodjer isto na nikakvi drugi. Po nasem mjenju ovaj gospodin Urednik nema znanja od Gimnazijalnih razreda, vec samo od pucikih skola.

Ako bude moguće da novi Urednik bude sada pokazao svoju vrijednost na knjizevnom polju, to nami hocu biti vrlo milo kao isto svima Hrvatim u Novoj Zelandiji.

Svaka glava koja ima dva oka ima vise pameti, nego ona koja ima jedno.

Zudimo znati kakav jezik jest imao za nauk, i kakvu Gimnaziju jest polazio novi Urednik Danice.

Kratke Viesti

(NEWS IN BRIEF).

Doznajemo da treća hrvatska novina hocu izlaziti u gradu Aucklandu.

Novi Urednik "Danice" jest dosao u grad, kojemu jest bilo poslano nista manje nego 16 brzojava.

Zudimo znati kakvo pero mora da ima glasoviti novi Urednik da gvozdjena vrata otvara; tokodjer isto zudimo z nat onomjesto gdje je dobavio takovo dobro pero.

Na 19 Lipnja Parobrod "Perthshire" jest sretno dospjeo u Sydney, nakon 52 dana njegove nesrece na moru.

Na 23 Lipnja Sabor u Wellington jest bio otvoren od Namjestnika Lord Ranfurly.

Odvise studno vrijeme u gradu Aucklandu jest bilo nazad malo dana.

Na 18 Lipnja bila je uspomena "Godisnica" (anniversary) od velike Bitke kod Waterloo godine 1815.

"Narodni List" zadar (Dalmacija) ima 38 godina od kada se je, utemeljio.

U Bolnici grada Aucklanda sada se nalazi 111 muzkih, i 41 zenskih na bolestnoj postelji.

Na 20 Lipnja Namjestnik Nove Zelandije Lord Ranfurly otisao je iz grada Aucklanda za Wellington, mozda da se nebude opet povratiti za nekoliko meseca.

Sada se nalazi u zatvoru tamnice (Mount Eden Gaol) 157 muzkih i 10 zenskih tamnicara.

Sada se nalazi u Luci Aucklanda tri Englezka ratna broda.

U Sjedinjenoj Americi vise nego £10,000,000 trosi se za uzdrzati crkve; a £80,000,000 za uzdrzati troskove od tamnica.

Bilo nam je javljeno da gospodin Nikola Green jest pohodio nekoliko kotara po gumfield sa svrhom da Hrvatski narod nebuk se predbrojio u njihovu prvu novinu. Upravo lepi izgled!

Sve Kolonije od Australije jesu glasovali da budu sjedinjene kao Amerika. Narod je imao pravo te za ovu svrhu nije bilo od potrebe, da krvi bude proliveno; kako mozda kod nasih strana bi se dogodilo.

Ako Vlada sada kod sabora u Wellingtonu bude stogod govorila stose tice kopanja gume, Bratska Sloga hocu sve točno razjasniti svomu narodu.

Jedan zlatarski ducan u Tauranga jest bio pokradjen od vrijednosti £375 do £400. Uzlocincim jos nema nikakvo traga.

Na 20 Lipnja jest bila upravo velika svetacnost kad su glasovali da budu sjedinjene svih Kolonija od Australije. Glasovanje jest bilo u gradu Sydney.

Javljaju iz Puhoi da gospodinu Josipu Schischki jest uhvatila vatra malenih kucica na farmi gdje je drzao zimsku kranu za njegove domace zivotinje.

Poglavar bune Count Christiansi u Parizu jest bio osudjen 4 godine tamnice, za uzrok da je uz bunjivao narod proti Predsjedniku Loubet.

Rimo-Katolicki stanovnici neki dan u Ashurst kroz malo casova potpisali £200 za njihova novu crkvu.

Putni ci koji su otisli do Klondyke da kuseju svoju sreću na zlatu, vise nego 200 osoba jest prginulo od studeni i od glada na 9 Lipnja.

Turska je pitala oprostjenje od Italije sbog dva broda koja je bila u crvenom moru.

Iz Englezke odputovalo je 400 putnika za Queensland (Australija) kojim Vlada jest platila poputbinu sa svrhom da budu nastanjeni. Od svik 150 mladih djevojaka jest u broju.

U Francuzkoj nalazi se sada veliki nemir u svemu narodu na politickom polju.

Gospoda Subritzky jesu na novo sagradili novu ladju u Whangaroa za njihovu trgovinu. Ova ladja jest imenovana "Greyhound" moze uzeti 98 tonelata. Ima mjesta za 25 putnika muzkih takodjer za 6 zenskih osoba.

Nas domoradac Jure Martinac nalazi se jos u bolnici grada Aucklanda, ali kako

doznajemo do malo dana hocu biti na slobodi oz dravljen.

Pokojni James Orr, od Glasgow jest ostavio £93,000 za dobotvorne zavode.

Javljaju iz Beca da pokojna Baronessa Hirsch jest ostavila £20,000,000 dobotvornim zavodim da bude razdjeljeno na toliko strana svijeta.

Do sada ove godine 20 parobroda jest izgubljeno na moru kod Australije.

Na svakom kolodvoru u Ruskoj ima posebna knjiga da svaki putnik moze zapisati svaku njihovu tuzbu.

Na dražbi neki dan u Wellingtonu mali smotak "vlasi" pokojnoga Napoleona jest bilo prodano za £5 5s.

U Svajcarskoj (Switzerland) svako djetu jest usilovano da pohodi pucku skolu izvan bolesti. Ako djetu uzkosti pohoditi skolu tada njegovi roditelji jesu pedepsani sa novcanom globom, koja se povisuje svaki put. Takodjer ako upraviteljstvo skoli ima sumnje da djetu nije bolestno, onda liecnik za pohodi pak ipak bilo istmito roditelji mora ju da plate liecnika.

Kod Urednistva Bratske Sloge ima mnogo mjesta blizu grada Aucklanda dobre "faome" na prodaju. Ona koji zudi imati zemlju neka se obrati na Urednistvo.

Za imati Slovincu i Rjecnik Hrvatsko Englezkog jezika posaljite na Urednistvo imena, da budemo se znati vladati koliko moramo da tiskamo.

Hrvatski narode nemojte vise spavati podnprite Bratsku Slogu. Evo vam sada izgleda u ovom broju, ako sada priskocite u pomoc Bratska Sloga hocu biti mnogo bolja u budnce.

Priporucujemo svim nasim domorodcim kad dodju u grad sa kopanja gume budu se dobro ponosali, da budu na izgled ostatim narodom.

Prvo dobrocinstvo Bratske Sloge.

Dragi Urednice danas mi stanujuci u ovom konsiluku imalisma prodat smolu, trgovcu, koji ima svog povjerenika da za njega istog zastupa i daje cinu.

Ovaj Gosp. dosao i prividio smolu onda nam je izrazio neprilicu cinu, nato smo mi stanujuci ovdj, prinili mu pred aci Bratsku Slogu, i pokozali kako postoji sina smole u Aucklandu i isto dobnakoliko je pivisena sina u Londonu nato ovoj nije znao odgovoriti nego namje dao onu cinu kajusmo prva Zaiskoli.

Inakon tog vrimenta ovaj se je povratio trgovena, i svaka muje prepovidia dase vise sa nosim narodon nije lasno pogoditi buduc da imaju svoje novine i znadu kako postoji cina u Aucklandu, a isto i u Londonu.

S. R.

Kaikoe, 23 Svibnja, 1899.

Gospodine Urednice—Citam u vasem listu Bratska Sloga. Br. 2. Stana 4, pod naslovom. "Na Izgled kako izrodi u Novoj Zelandii postupaju." Sasvim dobro ne razumimo u cisto i bistro dokoga je, da je ona sramota bilo vrzena na Austro-Hrvatski narod u prosloj godini, ili je istina da je Gospodin Ferri govorio i pisao proti nasom narodu, oli je krivo raztumatice gospodin Segetin molimo da raztumatice stvar na cistac.

Pero vodja.

G. M. B.

Odgovor,—

Jasnoje svakomu i cisto i bistro, kakosam raztumatia u proslim Brojevima "B.S." po Segetinovoju listu, sudim, da je Gospodin Ferri pre trpio pravedno kao nas Spasitelj od naseg naroda u ovoj zemlji.

UREDNIK.

Izdvatelji "Danice" tiskaju njihovu novinu po vladanju Bratske Sloge.

Svaki onaj koji bude citao "Bratska Sloga" a nebude pomagati nije dobar Hrvat.

Manje mrznje a vise Sloge

Kako se je glos pustio, po ovoj zemlji doce se ustanoviti Bratska Sloga. Nemo-gasnos dabi nas narod ovoj sveti upliv drugovoljno primio, nego na zalost cujese da neki od nasih domorodaca daje novine stvar od nista i da to nasem naroču nevradi.

Daklen nistinu nas narod oce ju da vazda stoji u tamnosti, a nece da dobija sjajnosti, novinesu danom danosnjim noj vise narod izobrazio a nasem narodu da takova sredstva da nevrade, nasbi narod mogao zahvaliti Bogu kadaje docckao ovog sretnog sasa dasi vidi no-vinu u svam materinskom jeziku.

Obazri mose danas na druge narode izobrazene, kako oni uzdrzu novine kao jednu svetinju, mislim dasu vecim nasem narod poznati u ovoj zemlji. Ingleski tezaci da oni nece da prignuse za tezacki rad nego svagdi ostaju duzni trgovcin, i nema kod sebe ni jedne pene. Ma ipak odnji se svaki skrbi, dabi pristedio koji novac i da dobiva novinu, daklen se vidi kodnjik da sve su vridni zapustit ali novinu neceju doklen moze dihati na ovom svitu, ni misna odnjih izobrazeniji, negoli nazalost puno nozad u svakom nauku.

Doklen kada oni postupaju ovako i primaaju drugovoljno svoje novine da zasto da necemo mi svi skupa, covik nece nikad biti veseliji nego onda kadaje medlju drugim narodon, od kojeg on nepozna jezika, i kadanam na jedan put progovori materinskim jezikom, oceli onda ostat radoslan? Po isti nacin mora nas narod ostat radonstan, kada svaki vidi da igmedju nepoznati novina, jednom dodje mu u ruke vob svojeg materinskog jezika, hoceli je svaki drugovoljno primit u ruke i procitat?

Tobi bilo sasvin zalosni i slabi izgled od onog naroda: zali Boze to se je naj prvo opazilo kod naseg naroda, da nece drago-voljno prime svoje novine, negoli na svaki nacin okrieu dabi je iskarenili.

Ter usprkas Bratskoj Slogi koja je naj prva izasla vanka kao zraka suncana kad, obasja zemlju tako je ona obasjalu nas narod stanujuci u ovog zemlji.

Onasi domorodci kadasu vidili da BRATSKA SLOGA jest izasla vanka, Ondasu promislili, bas sasvin dobra, i odlucise ajmo ustanoviti novinu imenon. Danica, za prkos prvonovini. Ali nije se nicudit buduc dasu vidili, da mnogi novac dolazi sa strana, za podpomoc.

I tada su oni uciniili prozacun koliko je novaca daslokroz dvi sedmice da more ijos jedna novina poci napred, i tako se je dogodilo da evo danas dvi novine iz laze ujedan dan. Kako se mozda nije dosad nigdi u okrugum zemaljskom, dogo-dilo, dasu dvi novine od jedne narodnosti, kroz dvi sedmice i u isti dan skupa iz laze van, u ovom se vidi da u nasem narodu nema nenavidnosti ni prkosa sasvin lipo i diano: bravo nasi.

Azasto braco dose takova vazda dog adja, kao u istoj domovini takoisto u tudjini da ocmo vazda jedan drugog strnoglavimo u naj vece dubine oborimo, atvorite oci i promotrite malo, dogadja li se takova sta iz medju i jedne narodnosti dase proganja narod izmedju sebe, kao stose nazalost dogudja izmedju nas. Nama nije dosta sto trpimo progonstva toliko vikova, odnasi dusmana, koji su nas doveli od ovih dila i nevolja koje podnasamo svi skupa, koji su nas cinili da ostavimo milu domavinu i podjemo u daleki svit, dasi priradimo bokun krulna. A sto smo ovdli nasli kadasmo dosli, nista drugacice neg opet, progonstva i preziranje od ovog naroda sve te stvari nama nije za dosta isto uvik gledamo da. Brat brata baci u propast, neocemo da promislino danas je jedna mati rodila i dasmo jedno mlisko sisali, i da brat za brata ima vazda prepravati biti zivot zrtvovati ako je potribno.

Mozda hace mose sitit jedan put ali

nam nece biti navrime jer u naj zadnji casnece moi pomac jedan drugom.

Poslovica kaze kako posijes takoces pozet, tako ce nama biti kaka budemo cinit onako cemo abrsit. Vas domarodac. S. R.

Moc Molitve.

U nekom malom gradicu zivljase vrlo oskudno gradski pisar Bogomir. Placa mu nije bila veca od godisnjih 300 for. S tom placom morao je sebe, zenu i sestero djece hraniti i uzdržavati. Vise puta se dogodilo, da nije jedan znao, otkuda ce koji novic smoci, da sebi i svojoj djecici potrebnih stvari nabavi.

U tom siromastvu bilo mu se i sa drugom nevoljom boriti. U onom gradicu naime zivljase neki covjek vrlo zao i opak, koji je bio veliki neprijatelj toga pisara, i koji je bio tako zloban, da je klevetom i opadanjem nastojao, da toga pisara osumnjici i tako ga lisi i sluzbe i one kukavne placice.

Kraj svega toga bijase Bogomir ipak veseo i zadovoljan, te se ne bi nikomu potuzio. Prama istomu svomu nepri-jatelju bio je vazda dobar i ljubezan, i gdje god je mogao iskazao mu je svoje prijateljstvo i ucinio mu po koju uslugu.

Kada bi se gdje u društvu o tom njegovom neprijatelju neprijazno govorilo, svagda bi ga Bogomir branio i rekao: "Vi tomu covjeku krivicu cinite, jer on nije tako opak, kao sto vi mislite; on ima na sebi i mnogo dobra." I tada bi sve ono pripovijedao, sto je dobra o njemu znao.

Neki izmedu Bogomirovih prijatelja zelio je saznati, kako to, da je on u takovoj sirotinji ne samo zadovoljan i veseo, vec da je i prama svojem nepri-jatelju miran i blag. Za to ga jednom pohodi i tom prigodom zapita: "Ljubezni prijatelju! Kazite mi, molim Vas, kako to, da ste Vi tako zadovoljni i veseli, a opet tako mirni i blagi prama tomu opakomu covjeku, Vasemu neprijatelju? Kad bih ja imao toliku obitelj hraniti i odijevati, a s takovom malom placom kao Vi, ja bih vec odavno zdvojio. Pa kada bi me jos takav covjek proganjao, kako Vi to od Vasega protivnika trpite, ja se ne bih mogao uzdržati, a da ga ne opsjem i ne pogrdim, gdje bih samo mogao, i da mu ne bih nastojao naskoditi."

Bogomir mu na to posve mirno i ljubezno odgovori: "Sada cu Vam to odma razjasniti. Budite uvjereni, dragi prijatelju, i ja sam kao i svaki drugi covjek osjetljiv i razdrazljiv. I ja se mogu isto tako rasrditi kao i drugi, ali sredstvo, kojim ja svoju srdzbu obuzdam i svoj gnjev susprezem, jest molitva! Kada me tuga i nevolja svlada, ideim u svoju sobu, upravim svoje misli k Bogu i uzdisuci reknem: Svemoguci i vjecni Boze! Ti si sviju nas Otac, Ti hranis i uzdržajes nebrojeno milijuna Tvojih stvorova; pa kako bi Ti dopustio, da i moja obitelj propadne i strada? Ja se, koliko mogu, na pravedni nacin za nju staran, a Ti, blagi Oce, zar da se za me ne brines? Kada dakle pomislim, kako je Bog blag i milostiv, te kako milosrdan i kako ves, stogod na ovoj zemaljskoj kruglji zivi, uzdržaje i ravna, onda se moja dusa odma razvedri i ja uskliknem: Svemoguci i blagi Bog ne ce jumaeno ni mene ostaviti da propadnem. Kada se pako rasrdim i na tu misao dodem, da se neprijatelju svomu osvetim, onda opet ovako molim: Ah! milosrdni i dobrostivi Boze! Ti meni oprastas tolike grijeha, nauci me, da tako i ja mogu nepravede meni ucinjene mojemu neprijatelju oprostiti. I moj neprijatelj je Tvoje dijete, Tvoj stvor, koga Ti ljubis. Cuvaj me dakle, da Tvomu djetetu ne ucinim zla!—Kada si preblagoga Boga tako zivo predstavim, koji dopusta, da njegovo sunasce obasjava i one, koji ga ne ljube i koji ga pogrdju i njegovim se zapovijedima ne pokoravaju, onda me mimoiđe svaki gnjev i svaka srdzba, te zazelim i mojemu neprijatelju, kao djetetu Bozjem, svako dobro i nastojim, da mu, koliko je u mojim silama, dobro cinim.

Dok se ja tako Bogu molim, dusa se moja u meni razveseli i postane jaka, te svaku zalost i tugu i svaku srdzbu i neprija-teljstva utisa i na dobro me potice; a to me onda cini veselim i zadovoljnim."

Tako je Bogomir govorio, a njegov prijatelj sav zamisljen otide kuci uvjeren, da je Bogomir pravi krsćanin, kakovi bi trebali da budu svi sljedbenici Isusa Krista. Ta ga ispovijed prijateljeva naucila, da je i on odsele tako radio, pa se je u brzo uvjerio, da je Bogomir istinu govorio, jer je i on nasao mir duse.

Neprijatelj Bogomirov pako zacuvši za te plemenite misli i cine Bogomirove okanio se proganjati ga, ter mu je odsele bio ne samo vrlim prijateljem, vec ga je podupirao, gdje je samo mogao.

Eto lijepa primjera, koliku moc imade molitva. Molitva je dakle nadvladala zlobu, opakost i ljuto neprijateljstvo.

Na Znanje svim hrvatin na sve strane svijeta.

Nalazei se danas u gradu Aucklandu. Vidih jedno dilo neugodno di nasi posteni hrvati, nece da postave ured svoju bracu, da inas narod jedan progleda.

G. Ante Bulat izdao je svoju novinu iz javio je narodu da hose ulozit sva svoju sredstva da pomogne i uz velisa svoju bracu hrvate, stanu juci u ovaj zemlji. Evo nagalost vidise danas da niki ad nasik domorodaca, ulazi se sva mogusnost dabi oborili njega i cio narod u propast.

A tko ji su to? Oni u istinu koji svoje ime prodadose tudjoj narodnosti: a svoju narodnost baci se pod noge: narode jeli ovo, pravo?

Braco procinimo dobro jeli moguce ovakove pojedine osobe, da primamo njihove savjete, I ove lukave osobe pozvose u pomoc. Gosp. Pavlinovic dajim bude u društvu. Gosp. Pavlinovic, promisli o dace, sotim uzdignuti ime, kada bude u društvu sa njim, nece doista negoli ga puno ponizit.

Kad je bio vridan sto se nije spomenio da neidje u društvu, svoje narodnosti negoli pridruzivase tudjoj. Zasto. Gosp. Pavlinovic nije primio savjet od svajih starijih koji su bili vazda u društvu svoje narodnosti i za svoju bracu vozda se barili.

Anjihovi potomci sada hoce da oernu svoje ime i narod mecu u stradanje, ida na nas narod postave lipo ime.

Nova Zealanda postavise nas narod, kao crni narod, a zasto su to cinili zata buduc da do sada nismo imali niti jednog sredstva dabi se mogli pokazat da i u nam vrije krv Evropeškog naroda. A Gosp. Anton Bulat ulozio je sve sile dobi ovom narod prinio pred oci da vide da nije onako koko su dosad sudili o nasem narodu, negali da ima i u norem narodu izobrazenosti.

O gospoda, nemogu nigda vidit da nas narod napreduje negoli vazda mute dabi nas narod nazad hodio. Zuate li da smola biase nazad dvadeset i pet godina, i u to polutocani dolaza se u ove zemlje, poznato je svakom da ova gospoda, nisu htili dokazat nasem naroču dabi se moglo ovako prestedit koji novac? In kosna doba kada nas narod pocoe dolazit u ove Zemlje tad su nasli njik, jesuli se narode oni svom bratu javili materinskim jezikom? Ne nise nikad kao doge nisu ni naj manje nigda culi, biloje slucajeva daje nase brace bilo kod njih i prolivali suze jerbo nisu poznali tudji jezik, niti su znali kamo dose inaju okrenit, svete stvari biloje uzalud gospoda, nisu se htili braci javit nitili snijman progovorit: Osada, asada oceju se pokazat iz kreni prama nama, mislin dajim nece poc zarukom, jerboje nama svima poznato prijateljstvo, polotocana.

G. M. B.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u duznosti da pomoze ono sto moze bolje.

Domovina.

Simon was a sailor. He had left home when he was no more than a child, and sailing from Spalatro he had visited nearly all the ports of the Mediterranean. He could tell famous stories about rows with the gondoliers in Venice, and about adventures with the Moors on the coast of Africa. He could chatter in three or four languages, and his face was welcomed in many a port. Some people said that Simon was a rogue and a vagabond. Others who knew him better could tell you that underneath all his roughness he had a tender heart. Now and then the captain of the ship he was sailing on would find him in the bow, gazing ahead over the waters with a far-away look in his eyes, and humming some sweet, sad melody that nearly always ended with the word "domovina" (home). Yes, it was a fact, that Simon the rover—Simon who had said, when he was only ten years old, that he was tired of home,—would keep sighing in all his wanderings for the village he was born in, the place he always called home. Often his ship would touch at Spalatro, and he would hasten into the country, to see once again his father's house; but somehow, as soon as he saw the cottage, and heard his mother's shrill voice above the grunting of the pigs and the clucking of the fowls, his love for home left him, and, instead, he longed for the salt smell of the sea and the sight of the foam curling around the vessel's bows.

Two days after this you might find him in the bow again, humming wistfully his song about "domovina."

Now, when Simon was about twenty-five years old, a strange thing happened to him. He was standing on one of the wharves at Trieste on a certain evening, after his day's work was done, smoking his pipe and watching the waves lapping against the piles. He was waiting for his mates to go up the town with him to a certain wine shop he knew well. While he was so standing, a stranger walking on the wharf fell into conversation with Simon. He was tall, dressed in the costume of a merchant, and spoke Italian freely, but with a thick, German kind of accent. The talk drifted on to travelling, and the stranger began to speak of a land beyond the sea, with high, snow-covered mountains, and big blue lakes, and fine rolling pastures, and thousands of acres of corn, and fair harbours, and strong men and lovely maidens—a land where it was easy to get rich, and easier still to be happy.

"Yes," said the stranger, "it's a grand country, and I want to go there again before I die."

"Come si chiama quel paese?" (what do they call that country) asked Simon.

"Nusilan," said the stranger.

Presently Simon went away with his friends, and made merry for half the night at the wine shop, so that for a time he forgot the words of the stranger. But some days afterwards, when the vessel was gliding along in the sunshine over the blue waters of the Adriatic, if you had listened to Simon humming on the prow, you would have found that his song was no more about "domovina," but about this strange country of "Nusilan." For it seemed to him that this wonderful country, with the blue lakes and the high mountains of snow, must be the home of his heart, and not that little village in Spalatro. Still, all the time, Simon was merry, and joked with his mates, and made himself the very life of the ship. No one guessed his strange thoughts about this far country.

By-and-bye the vessel came to port in Spalatro, and Simon walked up the street. As he was passing a group of men, he suddenly stopped and pricked up his ears, for he had heard in their chatter that word of his heart, "Nusilan." He waited, listening, and found that these

men were actually going to sail, on the very next day, for this great country. They had heard about it—almost the same story that Simon had heard,—and their hearts were full of hope. Simon did not stop long to think, but at once asked if he might go with them, and after they had explained how they were going they said that he could come.

So Simon left his vessel, and next day sailed away with his friends to "Nusilan." Now, "Nusilan" was his way of saying New Zealand.

His friends told him how they had received letters from their friends out there, and how they told that New Zealand was a free country, and you had only to work as hard as you do at home and you would make lots of money.

And Simon often sat in the bow and thought of these things; then he would begin to hum his songs about "Nusilan" and "domovina," and the tears would start to his eyes.

At last, one day they arrived in Auckland, and soon afterwards Simon went away with his friends to work on the gumfields.

They learned how to use the spear, and here and there they managed to strike some good patches of gum. But Simon found the work very hard. He missed the freedom of sea-life, and, more than that, his heart was heavy because this dreary gum-land was not the country of his dreams. Where were those high snow mountains and those fine blue lakes that the stranger had told him of at Trieste. It was true that he was getting a fair amount of money, and when he went to Auckland city he could dress pretty well and live like a prince, but he felt bitterly that this was not his home. While he worked for hours in the swamps, while he sat in his whare scraping gum, while he trudged through acres of barren country looking for likely patches, his thoughts would be far away in the Adriatic, and in that little old village near Spalatro. His mates chaffed him about his low spirits, and said he was home-sick. True, he was home-sick; but he knew that his home-sickness was not for Dalmatia nor for his old vessel. It was a strange feeling that he could not understand.

About a year after he arrived in New Zealand, Simon fell ill, and lay hot with fever for many weeks in his little whare in some barren country north of Auckland. His mates nursed him as best they could, and listened for hours to his ravings about the old days in the Mediterranean and the blue mountains of New Zealand, and ever and again they would catch the word, "domovina." By this time they began to understand his thoughts, and they tried hard to soothe him by promising to take him back to Dalmatia when he got better.

He was sent to the Auckland Hospital, and after a time the fever left him. He went back to his mates in the North, but he was too weak to work. He would lie for hours in the whare with his eyes open, thinking and dreaming. One day, when two of his chief friends, Ivan and Peter, came in, they found him talking to himself, with a happy light on his face. He stopped talking when they came in, but the light remained. Ivan whispered to Peter, "surely he's going to die soon."

For two or three days he lay there quietly. He said little, only he seemed very thankful for every small thing his mates did for him. All his fretfulness and melancholy seemed to have left him, and his face was quite peaceful. Often they could hear him whispering "domovina," and they knew that the old thoughts were still wandering through his mind. Several times a day he would cross himself and sometimes he would murmur a simple prayer.

One morning, just after sunrise, when his mates were washing themselves out side, he called them, "Braci" (brothers). They hurried in and found him sitting up on his mattress, his eyes full of light,

and gazing away into something none of them could see. He raised his hand and pointed, saying, "Brothers, I have found it, 'domovina,' the home-country, not Dalmatia, not Nuislan; but look, I am going into it, into the light of the sun and the blue lakes and the snow mountains." And he crossed himself and began to say strange prayers to Mother Mary and the saints. Then his mates, who knelt by, crossing themselves and sobbing like children, heard him say softly and quietly, "Otee nas" ("Our Father, which art in heaven"), and looking up they saw him stretch out his hands and smile like a holy angel, while he whispered one word, "domovina." Then he fell back, and his spirit had left him.

They had the priest to bury him, and lamented around his grave; then they went back to their work. But the home-country of their hearts is the place where Simon has gone.

A Story from the Court of Vienna.

THE MARTYRDOM OF A PRINCESS.

Out of the court of Vienna, the most fastidious and most corrupt in the world, has come many strange and terrible stories that have shocked the world when the truth about them was told. Men and women have suffered from the excesses, profligacy, and brutality of others, but the mud has been gilded.

There has been no history more frightful, more awful, than that of the Princess Louise of Saxe-Coburg and Gotha, daughter of the King of Belgium.

Much has been written about her, and the truth has been carefully veneered. The world at large was made to believe that she was the true daughter of her father, to whom the dissipations of the French capital was particularly joyous. It has been told that she eloped with a Russian officer, and that it was a fitting climax to her career, which has ended in madness.

The Princess Louise passed from a palace to an insane asylum. Yet the causes which made the Princess Louise what she is to-day were greater than those which took reason from the Empress Carlotta.

For the younger Belgian Princess passed through a martyrdom that was more harrowing, more destructive, more brutal than that of Carlotta, which was born in revolution, christened in blood, and ended with madness.

Of the real life of the Princess Louise the world knows little. The facts have been closely guarded. But now a commission representing the Belgian Chambers has taken up her cause. Lawyers are now in Vienna collecting evidence, and if it supports the testimony of persons of high repute, the Chambers will ask for the release of the Princess and the punishment of her husband, Prince Philippe, by criminal and civil process. Above all, they will seek to make the Prince disgorge the large fortune belonging to his wife.

The plain, unvarnished facts of the life of the Princess Louise since her marriage 23 years ago are too dreadful to be set down. Many things may be only suggested.

Princess Louise was scarcely seventeen years old when she was married to Prince Philippe, who is, incidentally, her cousin. He was distinguished principally for the amount of beer he could drink when he was a student at Bonn, and for his orgies in Vienna.

The bride was frozen with horror at her wedding feast, celebrated on February 4, 1875, by Prince Philippe's actions, for he insulted her grossly before the great company. She shut herself up in her rooms for weeks, and refused to see anyone but her old nurse, who had followed her to Vienna.

From the very beginning Prince Philippe treated his wife shamefully.

Very early in her married life Princess Louise appealed to her mother, beseeching her to persuade King Leopold to consent to a divorce. Queen Marie has led a most unhappy matrimonial life, and she could sympathise with her daughter. The appeal to the King was fruitless.

"There can be no thought of a divorce," he said, "and we will not hear it mentioned again."

The efforts of his wife to be freed of him came to the ear of Prince Philippe. He set about heaping every possible humiliation and indignity upon his wife. He brought women into his own palace that he might make love to them. He made his wife sit at table with him. No woman in her court or in her service was safe from him. He disdained all considerations of rank in his amours.

If the Princess dismissed the women who disgraced her under her own roof, the Prince re-engaged them. No woman could bear these outrages without protest; none but one of a Royal house would have endured them. There were many scenes, and in one of these the taunts and reproaches of his wife so enraged Prince Philippe that he struck her.

"Son of a pig-sticker!" Louise is said to have cried, alluding to the Coburg-Kohary's descent from a Hungarian cattle-dealer named Kohary (Cohen), "you dare maltreat a King's daughter."

That which followed is so dreadful that it is scarcely to be believed. Prince Philippe called his chasseur, bade him fetch a riding-whip, and before the servants the Prince lashed his wife until the blood ran from her face and shoulders. This is only one of the stories the Belgian commission will investigate.

On the morning of the second day after this a veiled woman appeared in Castle Laeken, the summer residence of the King and Queen of Belgium. The Princess Louise tore the veil from her face, and fell on her knees before her father and mother, begging them to consent to a divorce. Even the eloquence of her cut and bruised face was not successful. "Reasons of State" prevented. There was nothing for her to do but to return to the Austrian capital.

Debauchery and maltreatment of his wife continued to distinguish Prince Philippe's career. The Princess endured with what fortitude she could summon, remaining in seclusion, devoting herself to her religion and her children—a son, Leopold, who is now twenty, and a daughter, Dorothy, who is seventeen, and the daughter of the Duke of Schleswig, the brother of the German Empress.

It was the tragedy of Meyerling that was the turning-point in the life of the Princess Louise. The world thinks that it knows all about the circumstances attending the death of the Crown Prince Rudolph and his beautiful Countess, but there are not more than 20 persons in the secret, the Austrian Emperor, his Prime Minister, the Pope, the Princess Louise, and the actual witnesses, among whom was Prince Philippe.

The Princess Louise learned the secret from her husband's own lips. He boasted to her of his participation, although, like the other witnesses, he had sworn before the Papal delegate to guard the secret.

Prince Philippe's blow struck home, but not in the way that he expected. The Princess Louise is a devout Catholic, and her husband's breach of faith decided her to use every possible means to obtain a divorce. Again she appealed to her father. There was a family council. It decided against her. The Princess asked to be permitted to live in Belgium. This also was denied her.

Then she turned, as a woman driven to bay and made desperate, will turn. She stood before her relatives and declared that there was still a way open to her to secure her freedom, and she would avail herself of it, even if she dragged her name and theirs through the mire.

The Princess Louise, the sad, sorrowing pious woman, who had lived a life of

seclusion, returned to Vienna with her head high in the air, with a smile upon her lips, with a cold gleam in her blue eyes. She summoned milliners and had made the most gorgeous and showy gowns. She who had shunned the gay court life now sought it. None were gayer, none more risqué. She appeared on the turf, took part in late suppers, sought the companionship of the men who were her husband's intimates.

At first it was said in court circles that the Princess had at last come to her senses; but to such an extent did she carry her frivolities that even a court that is never censorious said that she was becoming reckless.

Until the Princess Louise carried on a very bold flirtation with a young nobleman, Prince Philippe saw nothing. He did not want a divorce, because he did not wish to relinquish his wife's large fortune. He reprimanded the young nobleman, who promptly retired.

The Princess was bound to force her husband to take some action, to humiliate him as he had outraged her. She drew to her side her husband's adjutant and warm personal friend, Lieutenant Geza von Mattahooch Keglevitch.

Nothing could more clearly show the state of the Princess' mind than that which followed. One night, when she knew her husband was in the palace, she went to the apartments of Lieut. Keglevitch, who was adjutant in the palace. She caused word to be sent to her husband as to her whereabouts.

Prince Philippe went to his adjutant's rooms, and confronted his wife, who was defiant. He struck her there, and then challenged Keglevitch to fight a duel. But it was no triumph for the Princess. Her husband told her that he knew it had all been arranged for his benefit, and she should not have a divorce. It may be remarked that the duel was to take place twelve months later, and in the meantime Keglevitch was ordered to remain away from court.

Then the Princess, who had hoped to be freed from her husband by an appearance of guilt, resolved to stop at nothing. She felt that nothing could add to her disgrace, and that no step was too great to pay for her freedom. She resolved to fly with Keglevitch. She knew that the scandal would ring throughout the world, and that her husband would not dare ignore it.

So the Princess and Keglevitch eloped to Nice together, and the world knew of it. Even Prince Philippe could not pass this by. His first act was that of a petty tradesman. He cut off his wife's allowance, and gave notice that he would not be responsible for her bills.

It is said, too, that he set about ensnaring his wife by making her the victim of shady financial operators. He was able to bring a charge against her for making spurious cheques. This was followed by an accusation of insanity.

It was a Napoleonic idea. Even a Princess who is insane is not credible. Her sufferings were mere hallucinations. A month or so ago eminent doctors found that the Princess was mad. Nothing else could explain her conduct. She was hustled into a private asylum near Vienna, and the physicians of that institution declare that she is a mental wreck. Of course she has no claim upon her property or that of her husband if she is insane.

But the Princess is not without friends. As has been said, the Belgian Chambers have taken up her cause, maintaining that a Belgian Princess cannot be spirited away in a foreign country even by her husband. They insisted that the Princess must be produced before a Belgian court to determine her mental state. If she is insane a guardian will care for her interests, and she will be confined and cared for in her native land.

If it is proven that she is not mad, then the Foreign Office of the Austrian Government will be asked to punish Prince Philippe.

Nauk je sladko Pice.

Svaki citatelj neka pomnivo uci iza dovršenog posla da stogod Englezskog jesika nauči jer to svakomu okoristuje dokge u tudjini.

Radite braco Hrvati za Vasu korist, prepisite u Hrvatski jezik pa komu bude bolje izspasti onaj hoće biti pohvaljen, i BRATSKA SLOGA tiskati njegov prepis. Dakle da vidimo tko hoće biti prvi.

ALL FOR LOVE OF A BARMAID.

A more artless confession can hardly ever have been made, either in fact or fiction, says the London Daily Telegraph than that which a well-known solicitor practising at Marylebone County Court, has just received from a former clerk, whom he discharged eight years ago. The penitent, though apparently dismissed only for a minor irregularity, had, as a matter of fact, embezzled the proceeds of certain debts, with the collection of which his employer had entrusted him; and thus dramatically does he describe his fall:—One day—I remember it well—I had not even the price of my dinner on me, and I had arranged to call on a barmaid with whom I had become infatuated, and make arrangements for going to a music hall in the evening. I called in with the intention of saying that I should be unable to go that night, and also making the excuse that I had already dined, when some blatant fool who was sitting there dropped a remark about fops who "mashed" barmaids, and could not afford to buy a dinner. That was too much for the clerk's virtue. "The devil," he continues, "tempted me then . . . and rather than look a fool in the eyes of the giddy flirt, who I then thought loved me, I broke into the account which I had drawn from Messrs. R. H. & Sons for one pound fourteen shillings. I may here say that I afterwards discovered that the girl was married and had two children, and was afterwards divorced from her husband. However, the barmaid's past being unknown, the clerk took her to the music hall, and "imagined that he was enjoying himself." Appearing next morning at his employer's office very drunk, he was "told to go," and went. He cannot, unfortunately, describe his dismissal by the romantic title of "All; or, a Situation Well Lost," since it appears that his intoxicated condition was partly due to his having finished the evening at a night club, of which "two of the so-called boys about town had drawn him a "lurid picture." Nevertheless, the thought of the stolen thirty-four shillings has "seared his brain like a red-hot iron ever since," and after eight years of rigid economy he has sent his defrauded employer a sum of five pounds "in discharge of the debt and interest," a sum which, it must be admitted, represents a very liberal estimate of the usufruct of one pound fourteen shillings for the period in question. It amply proves the sincerity of his repentance, and, of course, entitled him to his employer's forgiveness. It is not every solicitor, however, who, as has happened in the case, would return the money and inform the sender that if he cares to come to London he can have a berth in his former office any time he likes.

ELOPED WITH HIS STEPMOTHER.

A New Yorker named Frank has just sprung into unenviable notoriety in Berlin. Frank is the son of a big Silesian land owner by his first marriage in South America, and the old man, being feeble, invited him to come home and help manage his property. His father's second wife is only 28 years old, and very pretty. The son made love to her, and after a short courtship the pair decamped to Berlin, Frank taking with him valuables, chiefly bonds, worth £10,000.

The father discovered his loss, and telegraphed to the authorities to await their arrival and arrest them. But Frank left the train a few stations before Berlin, and arrived in the capital by a local train. In this way he mystified the police, but they

kept on the watch and soon the career of the lovers was cut short. On the night of their arrival, as they were leaving the Alexander Platz Theatre, a police officer invited them to the police station. The wife has been liberated for the present, but Frank is still in gaol charged with theft. The wife alleges the money was her dowry, and that as she had decided to leave her husband she maintained that she was justified in taking it with her.

BEGGARS WITH FORTUNES.

When Tori, a well-known Italian professional beggar, died last year, there were found hidden away in his rooms bank books, securities, gold and silver, amounting collectively to the value of upwards of 2,000,000 francs. His heirs were two nephews, who for years had been existing in a state of pitiable poverty.

In 1895 a beggar, who died in Auxerre, France, was found to have 1,000,000 francs in bonds in a trunk, and in his cellar 400 bottles of wine of the vintage of 1790. In the same year an old beggar woman, named Marie Dufour, who occupied a wretched garret at a house in the Rue de Sevres, Paris, was found dead in her bed. In a bundle belonging to her were found a deposit receipt for 30,000 francs in the name of the deceased, and Government securities representing an annual income of 9,530 francs.

A man named Gustave Marcelin, a professional beggar, was found dead in his room in the Rue Puy Guillaume, Avignon, in November, 1892. A search led to the discovery of French Government bonds and various securities to the value of £20,000. He left a paper requesting that his savings might be divided equally between the city and the Bureau de Bienfaisance.

The wealthiest living professional beggar, Simon Oppasich, was in 1893 sentenced to seven years' hard labour for perjury. He was born without feet or arms, and his physical defects brought him exceptional sympathy and cash. In 1880, at the age of 47, he had saved £12,000, and in 1888 he had by speculation increased his fortune to £25,000 in cash and some £40,000 in Trieste and Parenzo real estate. Since then he has quadrupled his wealth by trading on the Bourse.

Drzavne podpore Hrvatskog primorja.

DJE SU ZASTUPNICI NARODA, DA U POGLEDU SVOJU RIEC IZREKNU?

Poznata je stvar, da Hrvatsko primorje naj vise propada odkad su Madjari Zaposjeli nasu Rieku. U riecku luku sijslje vlada na stotine miliona far, zajednickog prihoda, a korist od datle vuće sama madjarska trgovina. Na hrvatsko pako primorje od poda ju iz zajednickog proracuna samo mrvica, asad i te bivaju sve to manje. Uposetku uvrstavalo se je za nasu obalu u budget ministarstva trgovine redovito 10,000, for, godisnje podpore; ne davno je taj iznos Zanzimanjen senjske trgovacke komore i bivseg guvernera, Baththianja povisen na 20-25,000 for, nu posto ni ta sudbencia nije dostojala ni za podmirenje najpresni ji potreba, nasih zapusteni luka, napose senjske, letile tecajen ove godine predstavke senjske komore i razne dysutacie pred ministra trgovine da mole izdasniju drzavnu pripomoc. Zadnjoj deputaciju, koju je predvodio predsjednik senjoke komore i narodui Zostupnik, Krajac, govorio je ministar Daniel, priznavajuc neobhodnu nuzdu izvesticaja i obejavajuc obilnu drzavnu podporu, tako povoljno daje odaslanstvo bilo upravu u supnuto stolike uvidjavnosti inaj zadovoljnije se mora se doma povratilo. Ta radost ne potraje, jer u mjesto obezanog povisenja podpore, osoane u budgetu snizenje na ciglih 5,000 for! Kako nas uvjerava visoka polozena licnost konsternirala je a zalostna cinjenica sve nase krugove te drzimo, da bi i nasa vlada i nasi zastupnici u Pesti bili duzni, da u ovom predmetu u interesu nase zemlje odlucnu riec progovore.

Sto ima nova po Svietu.

(CABLEGRAMS.)

PAROBROD PERTSHIRE.

Nesretni parobrod Perthshire, koji se je nalazio na moru za 52 dana, jest bio nadjen od drugog parobroda Talune.

Dosli oba parobroda sretno u Sydney na 19 Listopeda, sva vojska i putnici na Perthshire jesu zdravo.

Veliki narod u Sydney jest dosao na obalu da vidi nesretni Parobrod, i njegovo putnike. Velika radost jest bila izmedju naroda kad sa vidili da svaki jest spasen, i doveden sretno u luku od Sydney.

Kapetanu Spinks od parobroda Talune jest doslo u velikom broju brzojava radujuci se na nadjenom parobroda Perthshire.

Ostali parobrodi jesu trazili Perthshire, ali nikomu neotidje za rukom kao Kapetanu Spinks od parobroda Talune.

GLAD U RUSKOJ.

Po brzojavu iz Londona javljaju da a Ruskoj jest veliki glad, na hiljade stanovnika u Mombassa gladuju.

U velikom broju jesu se obratili na milostinju od crkve za hranu.

PRAVEDAN DREYFUS.

General Mercier u svome govoru kod "French Fatherland League" jest kazao da je on vazda spravan izspoviditi narodu sve one tajne stose tice pravde Dreyfusa.

UBOJSTVO.

Jedna zena imenom Youngman za ubojstvo svoga sina kad je bila na Velikom Sudu u Brisbane (Queensland) jest osudjena tezke tamnice do hotinga Namjestnika, posto nije bila u pameti kad je ovo zlobno djelo uradila.

BALKANSKE NEVOLJE.

Srbska jest predala jedno mnogo ostro Pismo Turskoj, sa svrhom da Turska vojska na granici Srbskoj nema nikakva prava.

BRZOJAV-BEZ-ZICE.

Gospodin Marconi jest uporabio njegov "brzojav-bez-Zice" sa uspjehom od jednog broda do drugog broda od daljine 42 milje.

NASLJEDNIK SV. OTCA PAPE.

Bio je veliki govor u Rimu kod Kardinala koji mora da bude nasljednik Sv. Otcu Papi Lavu XIII. U istoj sjednici jesu odlucili da budu devet izabranih nasljednika u Italiji, a dva izvan Italije. Stoga se racuna da izabrani nasljednik hoce biti rodom iz Italije.

MAORSKO UBOJSTVO.

Jedan dobro poznati Maor imenom Wiki Moeanu u Kawakawa jest ubio iz puske svoju zenu. Zlocinac iza ovog djela jest utekao u sumu Ostali Maori kazu da zlocinac nije u pameti, i da ce biti mnogo trudno da bude uhvacen posto ima kod sebe oruzje.

SMRT PRVOG MINISTRA.

Brzojavljaju iz Capetown (Africa) da Prvi Ministar od Natal Sir Henry Binns jest umro.

NADJEN MRTAV U POSTELJI.

Liecnik Dr. Beriner rodjen u Mauritius jest nadjen mrtav u postelji u Brisbonu na 6 Lipnja. Ovaj liecnik jest kusao da obadje okola svega svieta svoje putovanje na noge za oklad od £5,000.

VELIKO UBOJSTVO U BRISBANE.

JEDNA STARA GOSPODJA UBIJENA.

Jedna stara gospodja imenom Suzana Weaver mnogo bogata, jest bila nadjena ubijena u njezinoj istoj kuci. Glava je bila razcepljena. Za pokriti zlocinstvo postavili su vatru u Rucu, ali bliznji susjedi utrnuse vatru. Kaze se da kradnja jest bio uzrok za ovo djelo.

FRANCUZKE TVRDJAVE.

Brzojavljaju iz Pariza dne 15 Lipnja da jedan Taljanski General jest bio uhvacen kod Nice kao spija, kod njega jesu nasli karte od Francuzkih Tvrđjave.

AUSTRO-UGARSKA.

Brzojavljaju iz Beca dne 12 Lipnja da Austro-Ugarski Ausgleich jest na novo postavljen u red. Banke Ugovor, i Porezno sjedinjene izmedju ove dvije zemlje jest opet produljen do god 1907.

RUSKA I COREA.

Brzojavljaju iz Petrograda dne 12 Lipnja da Ruska jest nzela od Corea tri ledena-slobodne luke za vrijeme od 12 godina.

NAJBRTA ZELJEZNICA.

Najbrza zeljeznica na svijetu hoce se do kratko vrijeme putovati izmedju Liverpool i Manchester koja hoce prevaliti 90 milja u jedan sat. Ova zeljeznica kad bude gotova hoce zapasti £11,500,000.

SJEDINJENE AUSTRALIJE.

Narod u Sydney jest glasovao da bude sjedinjene Australije broj glasova jest bio 101,200. Velika svetečnost jest bila u gradu Sydney, a Gospodin Reid prvi ministar jest primio u velikom broju brzojava na radovanje sa svih strana svieta. Svaka stvar hoce biti dojdjue godine u potpunom redu za posebno vladati.

RUSKE SPRAVE.

Ruska Vlada jest pitala Amerikanske tvornice da u vrijeme rata i skrajne potrebe bili tvornice mogle napraviti 200 velikih bozih-pusaka.

Stovani Gospodine Urednice—Radi uzroka da se nisam odazvao na vas list krivcem je sledece.

Buduc da mi je dosao otisak "Danica" broj. 1. u ruke, tiskana u pokvarenom Hrvatskom narecju. Proucio sam ju, te nisam u njoj opazio nikakvih novina, niti nikakva izraza govora. Ovo je uzrok da se nisam predbrojiv, a nemislec dace jos koja novina izlaziti. Netom sam dobio u ruke "Bratsku Slogu" broj. 2. opozvao sam moju odluku. Evome sa predplatom na "Bratsku Slogu"; klicuci Zivili! Zivili rodoljubi Hrvatski a Bog ce dati da dojdemo do boljeg uspjeha buducnosti, i napredka u ovoj zemlji. Sve s'Bogom i Razlogom.

IVAN MARICICH
Hrvatski Primorac.

Hohoura, Lipnja 13, 1899.

Lepa hvala predbrojba za godinu dana primljema, ugledali se takodjer, ostali Hrvatski rodoljubi Zivili!

Pismo novog Urednika "Danica" imalo bi biti postavljeno na Izlozbi od Pariza god. 1900.

Posto svakim brojem imamo sve to vise "advertisements" jesmo odlucili razsiriti Bratsku Slogu da bude na cast i slavu na sve strane svieta.

Advertisements are increasing, and we have decided to enlarge our journal.

Na Vladanje.

SVIMA HRVATIMA U NOVOJ ZELANDIJI.

IPAK IMAM ZAHVALITI—

Svemogucem Bogu, da menadajuci se jesam docekao da kroz hrvatski List utemeljen u ovoj zemlji mogu se sa svojim domorodcem malo razgovarati sa svrhom da budem u buduce predstavio svima Hrvatima u Novoj Zelandiji sve one istinite stvari od moga nastojanja za dobro naseg naroda. Svemoguci Bog jest mi za svjedoka koliko iskreno ljubim svoj hrvatski narod na sve strane svieta, ali po putu hrvatskih izroda moje nastojanje jest krivo shvaceno, i krivo razumaceno, te tako za najviseg neprijatelja drzali.

Nema prostora ni vremena za baviti se ono stomi na srceu lezi da pokazem svima Hrvatima moje nastojanje za poboljsanje svega naseg naroda. Ga necu oholno kazati da moje pero gdje kucnem hoce otvoriti gvozdena brata; ali istinito u buduce hocu predstaviti svima Hrvatima na sve strane svieta da moje pismo do sada jest doslo do mnogo krasnijih i lepih, nego gvozdenih vrata. Samo u kratko neka stoji na znanje naseg naroda, dje moja pisma sada se nalaze sto jesam upravio sa svrhom za dobro i poboljsanje svega Hrvatskog naroda. Kod Sabora u Becu—Kod Namjestnika u Zadru—Kod Narodnog Lista u Zadru—Kod Dubravcockog Biskupa U Zagrebu—U Spljetu—i kod svih puglavnih Ureda ciele Europe.

Takodjer kroz cielu Sjedinjenu Ameriku—Takodjer kod Vlade i Sabora u Wellingtonu—Kroz sve novine Englezkog jezika grada Aucklanda i. t. d.

U mojem pismenom govoru kod Vlade u Wellingtonu jesam kazao ako sam koga uvridio, ili ako sekogod nadjen uvredjen neko odma izdaja sa svojim imenom na knjizevno polje.

Opet danas pozivljen na Hrvatski jezik ako sam koga neznano uvridio neka bez straha izdji sa svojim imenom na knjizevno da se bolje mozemo razumiti.

Prosim oprostjenje od svih domaradaca za moje nepoznate pogreske, ali u isto vrijeme maju nakanu za poboljsanje hrvatskog naroda to necu nigda propustiti, nego se drzati one Boga mile lozinke, "da moramo ljubiti iskrenjega svoga kao sebe istoga."

M. A. FERRI.

Trgovina.

(COMMERCIAL.)

Kako stoji Marketa od Gume.

BIELA GUMA—

Sitna oprana guma od 30 pak gori.
Slaba guma od 43 do 45.
Malo bolja guma od 48 pak gori.
Dobra vrsti guma od 64 pak gori.
East Coast od 73 do 74.
Guma po drugi put ostrugana (re-scraped) od 112 pak gori.

CRNA GUMA—

Sitna oprana guma od 12 do 14.
Srednja vrsta od 20 do 24.
Najbolja vrsta od 44 do 45.

Kroz 21 dan Lipnja meseca dosloje na marketu 600 tonelata. Biela guma sto sada dolazi na marketu jest od bolje vrsti nego prije. Ciena za sada nece biti nzvisena.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a jos vise hoce biti sladge ako ju budete pomagati.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u duznosti da pomoze ono sto moze bolje.

"Bratska Sloga" kaa sada tako i vazda hoce biti vazda puna dobrog nauka.

Ne cini covjeka sretnim sto dugo zivi nego kako zive.

Otvoreni Listovi.

(CORRESPONDENCE.)

Government House,
Auckland, N.Z.,
19th June, 1899.

SIR,—I am directed by His Excellency to acknowledge the receipt of your letter of the 15th inst., and a copy of your newspaper.

It is always a pleasure to His Excellency to hear of anyone desiring to contribute to the welfare of this colony, or to any unit of its population.

He trusts your new paper, the BRATSKA SLOGA, may be carried on with advantage to the Austrians now resident in New Zealand, and to the benefit of all classes.—Yours faithfully,

DUDLEY ALEXANDER.

Department of Labour,
Wellington,
June 8th, 1899.

DEAR SIR,—Thank you very much for your kindness in forwarding the BRATSKA SLOGA. I think you deserve great credit for your energy and success in this matter, and I wish you and your Austrian confreres prosperity and remuneration. It is a step in the right direction. I have placed the paper before the Right Hon. the Premier.—Yours faithfully,

EDWARD TREGEAR,
Secretary for Labour.

DABAR IZGLEDE.

Gospodine Urednice! — Primitismo Bratsku Slogu prvu hrvatsku novinu u ovoj zemlji kojim svima nami jest mnogo milo da mi Hrvati budemo se sada proslaviti.

Od nase strane priporucujemo svima Hrvatima u Novoj Zelandiji da se sto brze odazovete i priskocite u pomoc Bratskoj Slogi, koja kao prva novina hoce biti mnogo korisna za cieli narod u ovoj zemlji. Nemoj mo se draga braco pokajati ako prvu hrvatska novina sada propadne, nego svi skupa skocimo sdesne i lieve strane kako bolje da pomognemo.

BRACA BULAT.

Tairua, Lipnja 9, 1899.

Gospodine Urednice! — Sa velikim veseljem dodje mi do ruka prva hrvatska novina BRATSKA SLOGA koju sam citao sa punim srcem, i jesam nasao svakih novina koliko u ovoj zemlji toliko izvan Nove Zelandije. Od sada nas hrvatski narod hoce znati u svomu jeziku svaku stvar kako u svijetu prolazi. Nasao sam nadpis velika mrznja, te odma opazih nenasivost naseg naroda u ovoj zemlji, u isti cas dodje mi na pamet one nase tri nesretne pokrajine t. j. Hrvatska, Slavonia, i Dalmacija, kako one tri sestre jesu pod jarmom Njemca, i Magjara sbog nesloge naseg hrvatskog naroda. Jest odvise Bogu nemilo drago braco da se ovako imamo podnasati, i nositi sa sobom "sime" nenasivosti.

Draga braco svaki od nas neka vrlo dobro pozna kada bi mo mi sami dopustili da ova prva hrvatska novina sada otidje u nisto, tada slobodno mozemo se nadeti dace biti za svakogu od nes mnogo naopoko, i nebi smo mogli vise nikoga pogledeti na svetlo. Priporucujemo drago braco da nastojte ubrogiti se u Bratsku Slogu neka budu kazati u staroj domovini da izobrazenih Hrvata u Novoj Zelandiji imamo. Neka nitko nebude gladsti za jednu Liru jer ova malena svotica na godinu nece nas prikoveritati. Uprimo sto mozemo bolje, ja jesam moju Liru poslao — nepried braco Hrvati budimo kao prava bracu—budimo na pravom putu. Svima iskreni pozdrav.

JURE L. FRANICH.

Kaikohe, Svibnja 20, 1899.

Gospodine Urednice! Braco Hrvati—Evo sa ovim trecim brojem poduprimo svi skupa da se razsiri Slogu bratovstine.

Neka pomozu svaki po koliko moze, za svrhom da bude se uzdrzati nas Narodni List u tudjini u dalekoj strani

svieta. Neka nebudu kazati stanovnici Nove Zelandije da je izasao prvi Hrvatski List a nebudemo valjani uzdrzatga. Upri mo sa svom snagom neka nam bude slava i cast, a ne velika sramota.

Nastojmo po svaki nacim da Englezi, Maori, i ostale narodnosti nebudu se snami rugati da nismo dobri uzdrzati nas prvi Hrvatski List, jer to nebi bilo ni posteno. Mnogo molim svu bracu Hrvate da ne izgubite. Vase postenje pod noge, nego za uzdrzite, i spomenite se Bratske Sloge, jer to nami hoce biti hvala i slava na sve strane svieta.

ANTE MATUTINOVICH MATIN.

Waihopo, Lipnja 7, 1899.

Gospodine Urednice!—Posto su nam stigli Vase Novine BRATSKA SLOGA za prvi put posto nam je vrlo milo gdje ste se pobrinute za nas Hrvatski narod, te svaki od nas zudi da bude dobar napredak. Evo Vam saljemo novce za predbrojbu Bratske Sloge te saljite za doli podpisane osobe. Iskreni pozdrav svim bracom Hrvatim.

STJEPAN JELICICH,

Perovodja.

Stjepan Jelich pok. Stipe }
Niko Jelich Perikula } Predbrojnici.
Stjepan Jelich Rokov }
Mate Babich }

Gospodine Urednice!—Evo danas zahvalivam velikom Bogu sa mojim društvom koji smo docekali ovog velikog dana koga najvise slavimo u staroj domovini t. j. Tjelovo (corpus christi); takodjer imamo zahvaliti Bogu dasmo docekali u ovoj zemlji viditi prvi nas Hrvatski List. Braco Hrvati poduprimo sto mozemo vise nek nam se siri BRATSKA SLOGA u ovoj dalekoj zemlji.

Ako se nadje koji protivnik proti "Bratskoj Slogu" tada svi sa macem skocimo u pomoc, jer takovi protivnici nebi bili proti Bratskoj Slogi, nego proti svima Hrvatima u ovoj zemlji.

Hrvati! poduprimo "Bratsku Slogu" da bude na razvitak i poboljsanje svega naseg Hrvatskog naroda, na cast i slavu svijuh nas. Bog i Hrvati.

PAVO MIHALJEVICH.

Tairua, Lipnja 13, 1899.

Glasi iz domovine.

UBOJSTVO SVOGA SINA.

Ukotaru Ljubuski, Ercegovina, 2 Travnja 99. Fabian Barlie na veliki Petak na dva sata posli podne, zaklavo sa nozem ispod vrata, svog sina molo ljetnog od osam godina.

Ubojica jest ufacen ipridan, priekom sudu Ljubuska, stvar nije jos razjasnena zbog koga uzroka ovaj zlocinac ucinio onakova zlocinstvo iztraga jest pocela proti njemu.

Nova moda u Engleskoj.

Posto je Engleska kraljisa u svaj visokoj starosti prisiljena u hodu podupirati se o stapu.

Povele su se zanjoni sve gospodje Engleske kraljevske obitelji, pa nose krasne stapike sa zlatnim glavicama. Gospodje. Engleskih sastnika, ponasa ju se isto kao i velike dvorske gospodje, pa tako je stap postao modom u Londonu, gdje je nastao vrlo velik promet sa stapin. Tsim toga rabe kisobrane kao stapove na setuji. Princeza Wales upotrebljuje kisobran, koji sastavljen izgleda kao obcina palica za setuju.

Kako nam je poznato Vlada u Wellington kad se sabor sastane dojdjuec neseca opet namjerava stogod govoriti o nasim Hrvatim ali "Bratska Sloga" hoce pomljivo smatrati ono sto bude za korist nasem narodu.

Drugi broj "Bratska Sloga" nece biti nikomu poslat, ako neposalje novce za njegovu predbrojbu.

Upravo Lepi Izgled.

Gospodin Ivan Segetin jest tuzio Gospodina Antuna Bulata za istiniti napadaj stoniu je kazao da je tovar, sto u hrvatski jezik znaci da nezna nista, oli ludjak. Ova riec tovan jest svakomu dobro poznata kad ucitelj u skolam rece djecaku kad nije nancio svoju zadacu. U istmu svaki nas domorodac pozna vrlo dobro da gospodin Segetin nije nista drugo nego jedan veliki ludjak koji nazna nista.

Razprava od ove zlobne tuzbo hoce biti na 28 tek.

Gledajte.

Kako druge Novine Bratsku Slogu Hvate. Ovako govori "Daily News," Taranaki.

"The first and second numbers of the new Austrian paper, BRATSKA SLOGA (printed and published in Auckland) are to hand. The publication is well printed, and contains cable and telegraphic news as well as articles of general interest to Dalmatians, of whom there are, according to the BRATSKA SLOGA, over three thousand in the colony. The initial number contains the following on the subject of Austrians as settlers: Iza ovoga jest prepisano nasi dopisi.

Imamo u velikom broju citatelja, ali odviše malo Hrvatskih predbrojnika.

Pismo novog Urednika "Danica" otvara gvozđena vrata.

Svaki onaj koji bude citro "Bratska Sloga" a nebude pomagati nije dobar Hrvat.

TRAJISE—Tajnik tko znade citati i pisati Njemacki i Hrvatski jezik. Obratite se na Austro-Ugarskog Konzula, Auckland.

WANTED—A Secretary who can read and write the German and Croatian languages. Apply to the Imperial and Royal Austro-Hungarian Consulate, Auckland.

NORTH GERMAN LLOYD
PAROBRODI — Putnici
mogu putovati sa Imperial Postarskim Parobrodima kako je ugovoreno po zakonu od Trgovackih Brodova god. 1894, za SOUTHAMPTON, ANTWERP, BREMEN, via FREMANTLE, COLOMBO, ADEN, SUEZ PORT SAID, NAPLES, and GENOA.

Parobrod.	Tons.	Kapetan.	Putuje iz Sydney.
OLDENBURG	4996	H. Gathemann	Poduc Lipnja 12
WEIMAR	6003	F. Mentz	Kolovaza 9

POPUTBINA OBSTOJI od £15 15s. do £67 10s.

POPUTBINA ZA POVRATAK OBSTAJI MNOGO MANJE.

Moze so putovati sa parobrodima istog druzstva za Europu, Asia, North and South America.

Poputbina iz Europe oli Amerike moze se predplatiti u ovim stranam.

Za ostale druge svrhe obratite se

SEEGNER, LANGGUTH & Co.,
Agents.

WEST END BOOT PALACE.

E. BRIDGENS,

QUEEN ST. AND KARANGAHAPE ROAD,
ONEHUNGA—NEWTON.

HAND-SEWN BOOTS A SPECIALITY.

Colonial Boots and Shoes guaranteed made on the premises.

REPAIRS NEATLY EXECUTED.

Za najbolju vrstu od Postola, cipala, i Papucia nasi Dalmatinski Hrvati hoce nari u gori spomenutoj kuci uz vrlo jeftinu cianu.

NA ZNANJE!

GOSPODA

ARNOLD, CHENEY & CO.,

CUSTOM STREET EAST, AUCKLAND.

Daju na znanje svima onim koji zude prodati gumu, da kupuju dobru bilu gumu vazda za gotov novac.

DR. SHARMAN.

Priporucujemo svima nasim Hrvatim u Novoj Zelandiji ovog dobrog licenika koji je ozdravio vise nego jednog naseg Hrvata od bolesti od prsiju, i druge bolesti.

Takodjer moze se kazati da je spasio od smrti Mata Mucala, i Stjepu Karuzu koji se sada nalaze u potpunom zdravlju.

NOTICE TO AUSTRIAN GUM-DIGGERS.

GEO. F. DICKESON,

STOREKEEPER AND GUMBUYER,

NGAUHA AND KAIKOHE,

Wants at once, 50 to 60 AUSTRIAN GUM-DIGGERS for good winter fields at Ngauha.

Apply

JOHN MACNAMARA, MANAGER,

NGAUHA.

Also,

Has room for 50 DIGGERS at Kaikohe.

HIGHEST PRICE GIVEN FOR GUM.

Stores packed to fields at Lowest Rates.

Post and Telegraph Office within two miles of camping ground.

Priporucujemo ovaj zimski-gumfield nasim Hrvatima da otidju kusati njihovu sreću.

NA ZNANJE!

SRECA ZA NASE DOMORODCE.

Nize podpisani javlja da je kupio zemlju u Matakana od 485 acres, na kojog ima puno gume t. j. moze raditi preko 100 osoba za tri godine. Oni koji zude traziti sreću na kopanju gume neka dodju osobno pohoditi ovo mjesto, za ugovoriti se na koji nacim hoce biti dopustjeno za kopati gumu. Za sada trazi se 80 radnika, ali svaki onaj koji se nalazi u slabom stanju moze odma doci pokusati svoju sreću.

Obratite se na

JURU BOSKOVICA, }
LOVRA BUNETA, } MATAKANA.

DOBRA FARMA

NA PRODAJU

(FARM FOR SALE).

J. B. WRIGHT,

TAKAHUE.

Priporucujemo ovu Farma nasim Hrvatim, ovaj kaji zeli nestanit so, hoce biti zadovoljan ako nobevi ovu farmu.

Sva pitanja neka se obrate na Urednictvo BRATSKA SLOGA.

O B J A V A .

Nize podpisani hoce 15 Hrvata na kopanju gume. Gumfield bio je otvoren prole godine za prvi put nakon 10 godina, Nista se neplaca za otici na zemlju, a ciena od gume jest vrlo dobra.

Obratite se

E. J. SMEDLEY,

MANGAPAI.

DOBAR COVIK

199 AND 215,

QUEEN STREET, AUCKLAND.

F. J. BENNETT

Has always on hand

A LARGE AND VARIED ASSORTMENT

.....OF.....

MEN'S CLOTHING,

SHIRTS AND UNDERSHIRTS,

FLANNELS,

DRAWERS, Etc.

One of the first prijatelj (friend) to the Austrian influx.

Svaki nas domorodac u Novoj Zelandiji pozna vrlo dobro ovog dobrog covika.

Posaljite narucbu bit ce Vam opremljeno.

NEVILLE NEWCOMB

LAND AGENT.

MONEY ADVANCED AGAINST GUM, AND SOLD IN THE BEST MARKETS ON COMMISSION.

SMALL FARMS ON EASY TERMS.

NEVILLE NEWCOMB,
MERCANTILE CHAMBERS,
QUEEN STREET, AUCKLAND.

Pozor! Priporucujemo da se obratite za Vasu potrubu.

ST. QUENTIN'S OIL,

THE PAIN ERADICATOR.

The Sovereign Remedy for Rheumatism, Sciatica, Lumbago, Pains in the Back, Chest, and Limbs, Colds, Neuralgia, Headache, Stiffness, Sprains, Bruises, etc. Is NOT A DRUG, but a POWERFUL NERVE and MUSCLE STIMULANT; its efficacy guaranteed; speedily relieving pain, soothing and refreshing the sufferer. Instantly relieving tired or strained muscles. In two sizes, 3/6 and 5/6 per bottle, of all Chemists and Storekeepers; or on receipt of the price (viz., 3/6) a sample bottle will be sent post free to any address in the Colony.

J. MANNING & CO.,

Post Office Box 501,

AUCKLAND.

Priporucujemo nasim Hrvatim ovu Ge kariju.

IVAN BILICH,

SYDNEY BOARDING HOUSE,

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS,

AUCKLAND.

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te služi kao tumačnik nasim Hrvatim za svaku njihovu potreba, a spoznat sam izmedju trgovaca od gume.

SVAK K' SVOMU,

AUSTRIAN-CROATIAN BOARDING HOUSE,

Princes Street.

JOZIP FRANICH, Proprietor.

Vlastnik gori spomenute kuce daje na znanje svima Hrvatima, i Dalmatinskim Primorcem da ima veliku kucu od prvog reda, na spavanje moze uzeti preko 60 osoba. Jestivo i sluzba jest takodjer u najboljem redu.

Svaki Hrvat hoce naci ostale njegove potrebe za opremanje svake privatne stvazi koliko u gradu toliko izvan grada.

SHAKESPEAR HOTEL

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS.

ALL LIQUORS OF FIRST-CLASS BRANDS.

EVERY CONVENIENCE,

combined with Civility and Comfort, for

Country Visitors and Boarders.

FIVE MINUTES' WALK FROM WHARF, RAILWAY

STATION, AND GENERAL POST OFFICE.

THOMAS FOLEY,

PROPRIETOR.

Priporucamo Hrvatim u Novoj Zelandiji ovu dobro i urednu kucu.

GEO. FOWLDS,

TAILOR AND OUTFITTER,

VICTORIA ARCADE,

QUEEN STREET, AUCKLAND,

SELLS MEN'S CLOTHING, HATS,

SHIRTS, SOCKS, AND FLANNEL

UNDERSHIRTS, VERY GOOD

AND VERY CHEAP!

Pozor! Ako Hrvati budu imati potrebe od gori spomenutik odjela meka se obrate na gori spomenutu kucu, gdje hoce imati svakilo odjela dobre vrsti i mnogo jeftino.

W. H. DAWSON,

CHEMIST, DRUGGIST,

SURGEON DENTIST,

WELLESLEY STREET, AUCKLAND.

IMPORTER AND MANUFACTURER OF

FIRST-CLASS DRUGS, CHEMICALS, Etc.

EVERY DESCRIPTION OF PATENT MEDICINES.

TOILET REQUISITES AND TOILET SOAPS KEPT IN STOCK.

TEETH CAREFULLY EXTRACTED,

with or without Gas.

Ovaje kuca vrlo dobro poznata nasim

Hrvatim komu bude od potrebe neka se obrati na adresu kao gore.

TOM KEESING'S WATCH HOSPITAL,

VICTORIA STREET, AUCKLAND.

Watches & Jewellery Repaired & Guaranteed.

JEWELLERY MADE TO ORDER.

All kinds of Watches, Jewellery, and Fancy Goods for sale.

Upravo dobra i jeftina kuca za nase Hrvate.

JOHN W. STEWART

BARRISTER AND SOLICITOR,

WYNDHAM STREET, AUCKLAND.

Pozor! Ovo je najbolji, najpravedniji i najposteniji Odvjetnik za nase Hrvate u gradu Aucklandu.

HANNA,

PHOTOGRAPHER,

196, QUEEN STREET

(Opposite Union Bank),

AUCKLAND, N.Z.

ONLY THE BEST WORK!

Pamtite! Ovaj vredni slikar jest vrlo dobro poznat nasim Hrvatim.

LUI KINKELA,

HOBSON BOARDING HOUSE,

HOBSON STREET,

AUCKLAND.

Vlastnik gori spomenute kuce jest vrlo dobro poznat od naseg Hrvatskog naroda kao prvi od Hrvata koji je postavio gostionu u gradu Aucklandu.

Dakle neka svaki k' svomu idje.

J. MURPHY,

LAND AND FINANCIAL AGENT,

26, HIGH STREET, AUCKLAND.

Pamtite! Kamu bude potreba za nabavu zemlje i ostale svake neka se obrati kao gore.

Printed for the Proprietor, ANTUN BULAT, by WILSON AND HORTON, 145, Queen Street, and 1 and 3, Wyndham Street, Auckland, New Zealand.
Monday, June 26, 1899.